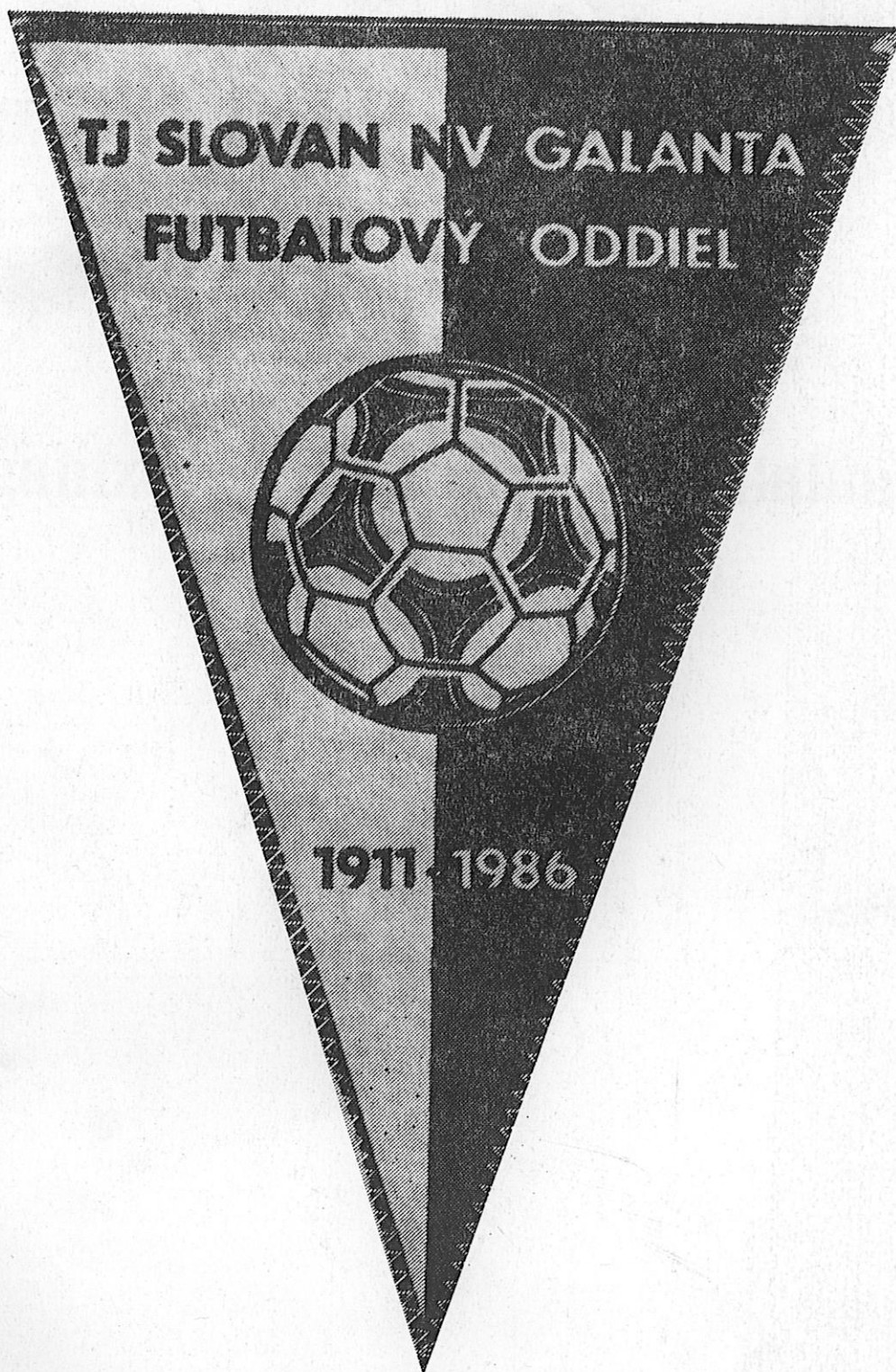

75 rokov

organizovaného futbalu v Galante

75 rokov
organizovaného futbalu v Galante

Vydala: politicko-výchovná komisia FO. Spolupracovali: Jozef Varga, Michal Fučík, Ladislav Záreczky.

VÁŽENÍ ŠPORTOVÍ PRIATELIA!

Dovoľte mi, aby som z príležitostí 75. ročného jubilea organizovaného športu — futbalu v našom meste, Vás všetkých, dávnejších a terajších priateľov futbalu a športu, čo najsrdečnejšie pozdravil a poďakoval Vám za všetko to, čo ste v priebehu 75 rokov pre tento obľúbený, krásny a príťažlivý šport urobili.

Či to boli futbalisti, funkcionári, alebo priatelia a priaznivci tohto športu, mnohokrát za veľmi ťažkých podmienok, najmä počas, a po I., alebo II. svetovej vojny, obetovali nielen svoj voľný čas a pohodlie, ale podporovali aj materiálne, rozvoj tohto športu v Galante.

Dnes si to uvedomujeme dvojnásobne, že aké ťažké bolo dosiahnuť takých úspechov, aké bolo v tridsiatych rokoch z ničoho sa dostať medzi futbalovú elitu na južnom Slovensku, alebo úspešne obstať v takom ťažkom boji, aké bolo víťazstvo v pohári „Esti Újság“. Podobne po II. svetovej vojne znovu sme sa dostali do čela futbalového diania na našom území a získali sme 2. miesto v Slovenskom pohári. Zvíťazili sme nad takým mužstvom aké bolo Vasas Budapest, kde hrali futbalisti svetovej triedy na čele s Lászlóm Kubalom a pod.

Dnešné výsledky našich futbalistov sú síce skromnejšie, ale treba otvorene hovoriť o kríze futbalu na Slovensku vôbec. Kto sledoval zápasy XIII. majstrovstiev sveta futbalu v Mexiku, ten to musí jednoznačne potvrdiť!

Keď poďakujem všetkým našim bývalým a terajším futbalistom za ich obetavosť, oddanosť a usilovnosť v tréningu a na zápasoch, musím poďakovať aj našim členom a priaznivcom, celej športovej verejnosti mesta Galanty, ktorí nám fandili nielen vtedy, keď naším futbalistom to išlo lepšie, ale aj vtedy, keď sa nám to nedarilo.

Každý obyvateľ našej milovanej Galanty, môže byť hrdý na našich futbalistov, na budovateľov prekrásneho futbalového štadiónu a na každého, ktorý sa pričínal o rozvoj a úspechy galantského futbalu.

Na záver v mene všetkých športovcov Galanty ďakujem okresným a mestským stranickým a štátnym orgánom za pomoc a podporu, ktorú nám neustále poskytujú pri budovaní a rozvíjaní socialistického športu v Galante.

Súčasne srdečne vítam medzi nami športovcov Tatabányai Bányász S. C., DAC Poľnohospodár Dunajská Streda a Agro Hurbanovo, ktorí spolu s nami oslavujú veľký sviatok, futbalového odd. TJ Slovan NV Galanta — 75. výročie organizovaného športu — futbalu v našom meste.

Galanta júl 1986.

Eudovít Dohanek
predseda futbal. odd.
TJ Slovan NV Galanta

KEDVES SPORT-BARÁTAJNKI!

Engedjék meg, hogy városunk labdarúgó egyesülete megalakításának 75-ik évfordulója alkalmából a legszívélyesebben köszöntsem labdarúgásunk egykori és mai barátait és köszönetet mondjak mindenkinek mindazért amit az elmúlt 75 év folyamán e közkedvelt, szép és vonzó sport érdekében tett.

Legyenek azok akár a labdarúgók, tisztségviselők, vagy barátaink és szurkolóink, akik nem egyszer nagyon nehéz körülmények között, főleg az I. és II. világháború alatt és után, nemcsak szabadidejüket és kényelmüket, áldozták föl, de anyagilag is támogatták e sport fejlesztését Galántán.

Ma — kétszeresen értékeljük azt, hogy milyen nehéz volt olyan sikereket elérni, mint a harmincas években a semmiből a dél-szlovákiai sport élvonalába jutni, vagy sikeresen helytállni olyan nehéz küzdelemben, mint az „Esti Újság“ serlegének elnyerése volt. Hasonlóképpen a II. világháború után újra környékünk sportjának élére küzdöttük magunkat és a Szlovák-kupában a kiváló 2. helyet szereztük meg. Ugyanakkor győzedelmeskedtünk a budapesti Vasas fölött, amelyben akkor világhalmozó labdarúgók játszottak, élükön Kubala Lászlóval és hasonlókkal.

Labdarúgóink mai sikerei ugyan szerényebbek, de nyíltan meg kell mondanunk, hogy Szlovákiában a labdarúgás általános krízisbe jutott. Akik figyelemmel kísérték a mexikói XIII. Labdarúgó Világbajnokságot, azok egyöntetűen bizonyíthatják ezt.

Midőn köszönetet mondok minden egykori és jelenlegi labdarúgónknak, áldozatos odaadásukért és szorgalmukért az edzéseken és mérkőzéseken egyaránt — köszönetet kell mondanom tagjainknak, barátainknak és Galánta városa egész sport-nyilvánosságának, akik nem csak akkor szurkoltak labdarúgóinknak, amikor sikereket értek el, de akkor is, amikor kevés babért arattak.

Szeretett Galántánk minden lakója büszke lehet labdarúgóinkra, gyönyörű stadionunk építőire és mindazokra, akik érdemeket szereztek a galántai labdarúgás fejlesztésében és sikereiben.

Végezetül Galánta minden sportolója nevében köszönetet mondok járásunk és városunk párt- és állami szerveinek a segítségért és támogatásért, amelyet városunkban a szocialista testnevelés építésében és fejlesztésében nyújtanak.

Egyszersmint szívélyesen köszöntöm közöttünk a Tatabányai Bányász S. C., a Dunaszerdahelyi DAC és az Ógyallai (Hurbanovo) Agro Poľnohospodár sportolóit, akik velünk együtt ünneplik a Galántai Slovan NV labdarúgó-szakosztálya nagy ünnepét — városunk szervezett labdarúgásának 75-ik évfordulóját.

Galánta, 1986 július hó.

Dohanek Lajos
a TJ Slovan NV Galánta
labdarúgó szakosztályának elnöke

História a prítomnosť

Keď píšeme o športovej histórii nášho mesta, o 75. výročí futbalu, v žiadnom prípade nemôžeme zabudnúť na historický vývoj a ani na súčasnosť nášho mesta a to hlavne v spojitosti s historickou udalosťou, ktorá nás očakáva v roku 1987 — dosiahnutie 750. výročia založenia nášho mesta.

Prvý písomný dokument o existencii mesta pochádza z roku 1237, ktorý je majetkovým súpisom kde je doslovne uvedené: „et villam unam eodem nomine nominatam, silicet Galanta...“ — obec Galanta je majetkom panonhalmského kláštora svätého Martina, správcom majetku ktorého bol diakovský kláštor.

V jednom neskoršom datovanom zázname z XIII. storočia (r. 1291) sa spomína ako „terra Galanta“, to jest územie Galanty.

750 ročná história nášho mesta, ani zďaleka nezobrazuje ozajstnú prežitú minulosť nášho mesta. Vykopávkami objavené nálezy na našom, nebojsanskom, matúškovskom a hodskom území jednoznačne dokazujú, že naše mesto a jeho okolie v mladšej dobe kamennej (neolit — encolit) asi 5000—2000 rokov pred našim letopočtom — teda približne pred 5—7 tisíc rokmi už bolo osídlené. Ba navyiac na území terajšej slobodárne OÚNZ bol pri jej výstavbe odkrytý staromaďarský cintorín z X.—XI. storočia, čo dokazuje, že Galanta bola už pred 1000 rokmi stále obývaným územím.

Sedemdesiatpäť rokov futbalu v Galante.

Sedemdesiatpäťročné jubileum svojho trvania oslavuje tento rok futbal v Galante. Od založenia prvého futbalového klubu na území nášho mesta prešlo 75 rokov. 75 rokov úspechov, pádov, radosti i bolesti. Sedemdesiatpäť rokov neustáleho rozvoja, rozmachu, vychovávaní mládeže, starostlivosti o všetudovú a najmasovejšiu zábavu obyvateľstva.

Pri bilancovaní 75 rokov jestvovania futbalu, ako prvého organizovaného športu vôbec na území nášho mesta, ba môžeme smelo prehlásiť, i širokého a užšieho okolia, sa nemôže zaoberať bez jeho vývoja vo svete, v našom štáte a v našom najbližšom okolí. Aby sme mohli sledovať a posúdiť triumfálny rozvoj tejto bezosporu športovej jedničky na celom svete, s najväčším počtom priaznivcov na všetkých kontinentoch sveta, musíme v krátkosti spomenúť jeho vývoj a trend rastu vo svete.

Podľa uznávaných športových historikov základy viacerých športov je treba hľadať v dávnomveku. Samozrejme nie dnešnými pravidlami v upresnených formách, ale vo formách, v ktorých jednotlivé športy vznikali ako náhoda, resp. ako sa vyvíjali počas dlhodobého vývoja ľudstva. Vo všetkých, z dávnomveku prevzatých športov je možné vycítiť spôsob ich vzniku, resp. dôvod ich vzniku.

Žiaľ, v poslednom období máme možnosť sledovania preorganizovaných športov, kde sa vytráca hravosť a krása a táto časť športu je na-

hradená pretaktizovaním a hrubosťou, ktorým nemôžu zabrániť ani sebalepšie pravidlá.

Podľa dostupných prameňov futbal, ako loptová hra sa začal hrať súčasne so zhotovením prvej lopty. Pri rôznych vykopávkach, či sa jedná o egyptské, alebo čínske dostupné pramene, je dokázateľné, že už tieto národy využívali k rozvoju svojej telesnej zdatnosti telesnú výchovu a pre vlastné potešenie toto aplikovali v hernej forme. Gréci, známi vysokým stupňom svojej telesnej kultúry a tým i telesnej výchovy, už využívali loptu. Pri hre „episkuros“ boli už aj rozhodcovia. Aj Rimania poznali obľúbenú hru s loptou, ktorá bola známa pod menom „naspastum“. Táto hra bola taká populárna, že loptu si brávali vojaci i na bojisko a v prestávkach v boji hrali a aktívnym odpočinkom zbierali sily.

Prvým písomným dokladom o futbale je nariadenie londýnskeho primátora z roku 1314. Primátor N. Farudon týmto nariadením zakazoval obyvateľstvu Londýna rušiť verejný pokoj rozličnými hrami, medzi nimi aj futbalom. Túto hru ešte v ďalších desaťročiach a storočiach zakázali nie raz. Táto skutočnosť nasvedčuje o obľube tejto hry medzi ľuďmi rôzneho veku, pohlavia, spoločenských vrstiev a v posledných desaťročiach i pohlavia.

Postupná evolúcia vo vývoji tejto hry uvádzala a umožnila tvorenie jej pravidiel, ktoré zo všeobecných, postupne prechádzali do konkrétnych foriem. V 16. storočí sa objavujú prvé písomné regule a pravidlá, ktoré upravujú rozmery a formy hracej plochy, zavádzajú nové názvoslovie a postupne vzniká dnešný futbalový žargón. Prvým, avšak nie neúspešným pokusom zavedenia jednotných pravidiel futbalovej hry, je rok 1864 v Cambridge. Tu sa ustálili najzákladnejšie pravidlá, ktoré však v nasledujúcich desaťročiach ešte prežili veľa zmien.

Pod vplyvom Anglicka sa futbal v terajšej resp. terajšiemu podobnej forme rozšíril po celej Európe a neskôr po celom svete. Futbal nadobúda obľubu, rivalita vyburcováva osobnú prestíž a takto futbal nastupuje začiatkom nášho storočia triumfálnu cestu. Získava na popularite, vzbudzuje záujem priaznivcov.

Triumfálna cesta koženej lopty je zahájená a futbal sa stáva najväčším dobyvateľom, lebo dosahuje to, čo sa nikomu doteraz v dejinách ľudstva nepodarilo, prakticky za sto rokov podmaňuje svet.

Pamätným dňom futbalu sa stáva 21. máj 1904, kedy v Paríži sa založil medzinárodný futbalový zväz pod názvom Federation Internationale de Football Association, v skratke FIFA, ktorý pri založení mal sedem členských štátov.

Postupné rozširovanie futbalu na európskom kontinente sa nezastavil ani pri hraniciach vtedajšieho Rakúsko-Uhorska. Rozširovaním mimoobjektových športov má za následok rýchle prevzatie futbalu na voľnom priestranstve.

Začiatkom nášho storočia postupne vznikajú futbalové kluby na rôznych miestach a takto i na území nášho terajšieho štátu. Zápas — stretnutie sa hrávali hlavne vo forme priateľ-

ských, medziklubových, medzimestských, a neskôr i medzinárodných a medzištátných zápasov. Súťažná forma futbalu ešte chvíľku dala na seba čakať. Vývoj sa však zastavil nedal ako rôznymi formami perzekučných opatrení nepriateľov tejto hry, falošných moralistov a neprajníkov telesnej kultúry.

Po prvej svetovej vojne bol založený v Československej republike Československý futbalový zväz, ktorý mal niekoľko sekcií (maďarskú, nemeckú, židovskú). Založenie zväzu a organizácia pravidelných majstrovských zápasov, zostavenie národného mužstva a medzinárodné klubové zápasy prispeli k ďalšiemu rozvoju nášho futbalu. Tento rozvoj zabrzdila, avšak nikdy nezastavila druhá svetová vojna. Ulúpenie pohraničia republiky, rozbitie republiky a vojnová situácia neumožňovali medzinárodné styky práve s najvyššími štátmi.

Toto obdobie môžeme nazvať temnom futbalového života. Robotnícke kluby boli rozpustené a ostatné obhospodarované a vedené najčiernejšími prisluhovačmi fašizmu, a vzácné, vznesené ciele rozvíjania telesnej kultúry sa zneužívali na polovojenské a vojenské ciele vládnuceho aparátu a vládnucej kliky.

K opätovnému a mohutnému rozvoju futbalu na celom svete, teda i u nás dochádza ihneď po skončení druhej svetovej vojny. Svoju činnosť obnovil i Československý futbalový zväz. K ozajstnému masovému základu a k sprístupneniu všetkých športov dochádza po februári 1948 a hlavne po roku 1953, kedy v decembri boli položené základy ČSZTV a celá naša telovýchova dostala doteraz nevídaných možností, nevídanej podpory od štátu.

Pretože tu ide už o nové, viac-menej známe udalosti, nebudeme obširne opisovať zrodené úspechy, ale je potrebné spomenúť olympijské úspechy našich športovcov, vrátane futbalistov — strieborné medaily futbalistov z majstrovstiev sveta a zlato z majstrovstiev Európy v Belehrade, víťazstvo Slovana NV Bratislava v PVP, účasť československých futbalistov v mužstvách Európy a vo výbere sveta. Mená Masopust, Popluhár, Schroit, Pluskal, Kvašňák sa stali pojmami vo svete.

Tieto úspechy československých športovcov, futbalistov a samotnej československej futbalovej školy sme mohli docieľiť iba za podpory štátu a za socialistického zriadenia.

Futbal v našom meste sa v tomto roku dožíva nevšedného jubilea. 75 rokov je taká dlhá doba, že žiaľ už dnes nemáme žiadnych živých svedkov a pri opise sa musíme spoliehať na jestvujúce dokumenty, prípadne spomienky od dávnejších členov.

IN MEMORIAM

Pretože čas je spravodlivým a neúprosným vykonávateľom, bezrozdielne a nešetrne si plní svoju funkciu, nedoprial ani naším všetkým činníkom dožiť sa tohoto krásneho jubilea. Niektorí sa bez stopy stratili vo víre dvoch svetových vojen, niektorých zákerná choroba sko-

sila a niektorí v zrelom veku opustili naše rady.

Za ich dielo, obetavú a plodnú prácu im patrí úcta a poďakovanie. Pretože už iná možnosť prejavu úcty a poďakovania nie je. Zachovajme ich svetlú pamiatku a zveľadme nimi začaté a budované dielo.

Češť ich pamiatke!

Rozvoj galantského futbalu.

Začiatky športového diania v Galante sa datujú od začiatku tohto storočia, presnejšie od roku 1910, pod názvom GSC (Galántai Sport Club) bol založený telovýchovný klub. Tento sa však s futbalom začal zaoberať až v ďalšom roku pod patronátom Dr. Albína Neumana (Nováka) a Laurinca Farkaša. Žiaľ, táto sľubne sa vyvíjajúca športová činnosť bola zabrzdená vypuknutím prvej svetovej vojny a odchodom mládeže na bojiská, rozpadom nadšeného funkcionárskeho aktívu a starosťami obyvateľstva o živobytie. Futbalový klub pod názvom GSC jestvoval až do roku 1918 i napriek slabšej aktivite a zníženej športovej činnosti, zapríčinennej vojnou a vývojom udalostí na bojiskách.

Po vytvorení Československej republiky, založením Československého futbalového zväzu nastal vo futbalovom živote kvalitatívny obrat. V roku 1919 sa uskutočnila zmena aj v galantskom futbale pod vedením Dr. Albína Neumana, Arpáda Adlera, Polizerovcov Andora a Alexander a Karola Frančoviča sa reorganizoval klub a prijal názov GFC t. j. Galántai Futball Club. Tento futbalový klub sa však udržal iba jeden rok. V nasledujúcom roku 1920, galantská mládež pod vedením Štefana Hromadu, Bertalana Bugára a iných nadšencov opätovne založili športový klub pod názvom GISE — Galántai Ifjúsági Sport Egylet. V rámci tohto klubu, životnosť ktorého bola do roku 1925, sa úspešne rozvíjal a futbal v spolupráci s katolíckym krúžkom náborom úspešne sa rozširovala aj členská základňa. Čestným predsedom klubu bol. dr. Kurthy a v osobách Bertalana Bugára a Ľudovíta Wolfa mladý klub mal zabezpečených nadšených podporovateľov. Za päť rokov krátkeho trvania dosiahol klub veľmi dobrých, nielen organizačných výsledkov, ale aj športových a práve týmito športovými výsledkami sa podarilo mládež mesta zapojiť do aktívneho športovania a aktívnej činnosti pri budovaní športoviska, vybavenosti športoviska a športového ihriska. Z dnešného pohľadu je už ťažké bez písomných pozostalostí a priamych svedkov hľadať mená zakladajúcich členov, prípadne hráčov z tohto obdobia. Zo zachovalých dobových fotografií boli identifikovaní hráči a funkcionári v niektorých rokoch z tohto obdobia.

Najstaršia zachovalá fotografia, dnes už však s neidentifikovateľnými hráčmi a vedením, je pravdepodobne ešte z rokov Rakúsko-Uhorskej monarchie, čo potvrdzujú dobové oblečenia a cisársko-kráľovská um forma vyobrazeného vojaka.

Ďalším zachovalým dokumentom je fotografia z roku 1924 a futbalové mužstvo tvoria vrátane

jedného člena vedenia klubu nasledovní: Grell Š., Szomolányi R., Bugár B., Janiczek J., Kohári Fr., Vígħ J., Kolek J., Jurík A., Dohanek J., Valenský M., Malzsenecký J., Hegedüs A. O samotnom účinkovaní mužstva sa žiaľ nezachovali žiadne dokumenty. Uvedené mužstvo účinkovalo v našom meste pod názvom GISE ešte aj v roku 1925, ale v priebehu tohto roku vystúpil zo zväzku katolíckej organizácie, a prijalo meno GSE (Galántai Sport Egyesület).

V roku 1925 založený GSE stál pod riadením vedenia klubu, ktoré tvorili: dr. Halász, predseda, Zárecký Viliam, Adler Arpád, Mandl Oskár, bratia Politzeroví, Eckert Nándor, dr. Neuman Ladislav, Weis Eugen a Horváth Ján.

V roku 1926 mužstvo tvorili: Hegedüs Alexander, Majerník Jozef, Kolek Ján, Hegedüs Anton, Oláh G., Hrbán A., Bugár B., vedúci mužstva, Dohanek Ján, Zárecký Michal, Nagy Karol, Papanek Ján, Hromada Štefan.

Celá galantská spoločnosť sa zapojila do tvorivej práce oddielu a začal sa dovtedy nevídaný rozvoj.

V roku 1927 sa tento klub prihlásil do II. triedy majstrovstiev a dosiahol slušné umiestnenie. Vďaka neúnavnej práci funkcionárskeho aktívu a menovite Jozefa Dudáša, dr. Jozefa Halásza, Oskára Mandla a dobrosrdečnosti Jandli-Döbrentei Alexandra sa stalo, že klub zaobstaral prostriedky a neúnavnou prácou svojich členov zabezpečil ohradené ihrisko. Slávnostné otvorenie bolo uskutočnené v roku 1930 v rámci zápasu s Rákosliget AC. Káder mužstva, funkcionársky aktív tvorili Bugár Bertalan, Hegedüs Štefan, Hegedüs Anton, Dohanek Ján, Stern Ladislav, Marko Jozef, Mandl Oskár, Hauko Juraj, Majerník Jozef, Stern Ján, Grell Daniel, Hromada Štefan, Papanek Ján, Janega Vojtech.

Na jar v roku 1931 vďaka neúnavnej a plodnej práci dr. Neumana Albína (Novák), Oskára Mandla a Zoltána Heidechkeru ako trénera a neúnavnej snahe všetkých hráčov GSE vyhral majstrovstvá II. triedy a postúpil do I. triedy, kde bol primeraným súperom aj popredným mužstvám.

Káder mužstva v roku 1931 a 1932 tvorili nasledovní hráči: Hegedüs A., Kováč E., Heidechker Z., Goldstein D., Dohanek J., Marko Z., Janega V., vedúcim mužstva bol Horváth Ján a Marko Ľudovít.

V roku 1931—1937 sa o úspešnú reprezentáciu nášho mesta postarali funkcionári a hráči ktorých mená sme uviedli v predchádzajúcej stati. K určitým zmenám — k doplneniu došlo v kádri mužstva i vo vedení klubu, avšak nie sú k dispozícii údaje, ktoré by presne túto domienku potvrdili.

Okrem majstrovských a priateľských zápasov v tomto období bol pomerne živý aj medzinárodný styk hlavne s mužstvami z Viedne, s ktorými sme sa stretávali i mimo územia nášho mesta ako napr. v Bratislave na štadióne ŠK, s viedenskou Admirou, kde naše mužstvo zvíťazilo v pomere 4:3, hoci viedenské mužstvo bolo doslovne nabité futbalistami svetového formátu a mená ako napr. Pepo Bičan atď.

Jedným z najväčších úspechov GSE v tridsiatych rokoch bolo víťazstvo nad mužstvami Ligeti. Bol to skutočne veľký úspech, lebo mužstvo Ligeti dlhé roky neokúsilo trpkosť porážky. Hrávalo v ňom veľa reprezentantov a dobiť bránku takého famózneho brankára akým bol Antoš, znamenalo pre každého futbalistu životný úspech.

Okrem uvedeného úspechu nad Ligetím, ďalším a nemalým úspechom bolo víťazstvo a výhra pohára Esti Újság. Bola to vtedy veľká vec, ktorá si vyžadovala nemalé úsilie. Rozhodujúci zápas GSE hral v Leviciach a pretože finále bolo jednokolové, o víťazovi bolo potrebné rozhodnúť v jednom zápase a tento bol v Leviciach. Konečný výsledok zápasu bol 2:1 v prospech Galanty. Bolo že to slávy po návrate. Na stanici vítali mužstvo priaznivci a obrovská kapela hudobníkov, ktorá sprevádzala sprievod cez celé mesto. V predvojnovom období uvedené úspechy a skalpy slávnych mužstiev zdobili naše vitríny.

O úspechy galantského futbalu koncom tridsiatych rokov sa postarali funkcionári: Jozef Dudáš, dr. Neuman Albín, Arpád Adler, dr. Halász Jozef, Alojz Politzer, Bertalan Bugár Ján Horváth a František Kohári.

Hráčsky káder, ktorý sa pričínal a vybojoval pohár Esti Újságu, tvorili nasledovní hráči: Hegedüs, Köller, Eliás, Ferenczy, Bárczi, Polák, Molnár, Dohanek, Goldstein, Guzik a Marko. Podľa súdobých správ zverejnených v dennej tlači, galantskí futbalisti podali mimoriadne dobrý výkon a najlepším hráčom víťazného mužstva bol Július Molnár, ktorý zastával aj funkciu kapitána mužstva. Zápas sa zohral dňa 21. júna 1937. Na druhý deň po návrate mužstva sa konalo slávnostné odovzdanie pohára vedeniu klubu na spoločnej hráčskej večeri. Pohár odovzdával vedeniu do úschovy kapitán mužstva J. Molnár s príslubom, že i v budúcnosti sa mužstvo postará o to aby putovný pohár nezdobil vitrínu trofejí iba jeden rok.

Hráčsku základňu tvorili v prvom rade hráči z vlastnej liahne, ktorá bola dosť bohatá, čo dokrešluje aj dokument — fotografia našich hráčov z tohto obdobia, ktorá tvorí prílohu nášho bulletinu.

V rámci medzinárodného styku v tomto období bolo odohratých niekoľko zápasov so slávnymi mužstvami ako napríklad GSE podľahol Ferencvárosu 1:2, ale zvíťazil nad Nemzeti 5:2, prehral s Hungáriou jednogólovým rozdielom 1:2, s AC Rákosliget zohral zápas s nerozhodným výsledkom, raz prehrali 1:3 a zvíťazili nad viedenským Hakom 2:1. Je to bilancia, ktorá vzhľadom na galantské pomery a možnosti slúži ku cti vtedajším hráčom i vedeniu klubu.

Žiaľ už v nasledujúcom roku došlo k ďalším udalostiam v európskej politike, ktoré neblaho a takmer zhubne vplývali nielen na športový život republiky, ale priamo ohrozili mier v Európe, ohrozili existenciu národov, štátov a diskriminovali niektoré skupiny obyvateľstva. Mníchovský diktát a Viedenská arbitráž sa postarali o rozbitie Československej republiky. Oddelenili sa obrovské územia južného Slovenska

k horthyovskému Maďarsku, časť Bratislavy k nemeckej ríši, vytvoril sa tzv. Slovenský štát pod vedením ľudákov a klerofašistov. Zabraté územie nástupom maďarskej nadvlády sa ocitlo uprostred feudálneho zriadenia s odňatými ľudskými právami. Nástupom tohto zriadenia, prijatým diskriminačných zákonov, boli postupne vylúčení z verejného života členovia niektorých etnických skupín. Táto diskriminácia sa hlavne dotýkala židovského obyvateľstva. Pretože v GSE pracovali i podporovali klub, s ich vylúčením sa vlastne podarilo horthyovskému režimu tak ťažko, pracne a s veľkou starostlivosťou budovaný športový život v Galante obmedziť a dostať ho do situácie, ktorá nepozná obdoby.

Vypuknutím II. svetovej vojny v septembri 1939, život na zabratom území sa naďalej pritrval. Boli začaté prenasledovania pokrokového zmýšľajúcich ľudí, medzi nimi i niektorých futbalistov a členov vedenia klubu. Týmto perzekučnými opatreniami a odstránením pokrokových hráčov a členov vedenia sa dosiahol úplný úpadok klubu. Akákoľvek športová činnosť bola organizovaná cestou polovojskej mládežníckej organizácie Levente, v ktorej hlavná činnosť bola zameraná na vojenskú prípravu mládeže vlastne už od útleho veku — 12 rokov. Napriek týmto ťažkostiam športový život v našom meste pokračoval ďalej.

Napadnutím Sovietskeho zväzu a pripojením Maďarska k intervenčnej armáde Nemecka (27. 6. 1941) už aj tak slabé hospodárske pomery Maďarska sa ešte zhoršili. Zahájením skrytej mobilizácie mládeže v najlepšom športovom veku sa táto terorizovala a bola vylúčená zo športového života. No i napriek týmto okolnostiam organizovaný športový život neprestal ani v tomto období i napriek veľkým ťažkostiam a problémom a za skutočne skromných podmienok pokračoval ďalej. Futbalisti Galanty hrali v novozámočkom župnom majstrovstve. Toto majstrovstvo bolo tiež poznačené vojnou, jeho úroveň bola veľmi nízka. V roku 1944 športový život vzhľadom na neustále nálety spojeneckých leteckých síl prakticky úplne prestal. Boli to roky stagnácie. Keď sa dalo hrať, zase nebolo kvalitných súprav. Galanta sa stala periférnym mestom a preto ani o kvalitnej hre a o dobrých súperoch nemohla byť ani reč. Ihrisko bolo vybudované pri elektrárni ako sme už uvádzali v predchádzajúcej časti, za podpory obyvateľstva, vlastnou prácou, bez akejkoľvek štátnej dotácie a pomoci.

Výsledky obetavej a nadšenej práce priaznivcov a i samotných športovcov zničila II. svetová vojna. Ihrisko bolo zničené, drevená ohrada spotrebovaná na kúrenie prechádzajúcimi vojskami a ubiedeným obyvateľstvom.

Počas druhej svetovej vojny prišiel o život na frontoch v koncentračných táboroch a i pri prechode frontu rad priaznivcov, športovcov, a funkcionárov. Česť ich pamiatke!

Oslobodením mesta, ktoré sa datuje na 31. marca 1945 II. ukrajinským frontom maršala Malinovského, postupne v našom meste nastalo normalizovanie každodenného života. Je len sa-

mozrejmé, že v prvom rade sa museli odstrániť najväčšie rany spôsobené vojnou, museli sa zabezpečiť základné životné potreby a životné podmienky obyvateľstva.

Po vyriešení zásobovania, postupným návratom obyvateľstva zo zajatia, koncentračných táborov a z vysídlenia, sa už v lete 1945 našli prví nadšenci, ktorí obetavou prácou, nešetiac svojich síl a prostriedkov, opäť sa pustili do organizovania športového života, ktorý vlastne museli od základov znovu budovať.

V roku 1945 sa založil nový športový klub pod názvom ŠK Galanta, ktorý nastúpil a prevzal neblahé dedičstvo vojnou poznačeného športového života. Prevzatím dedičstva po predchádzajúcich slávnych a úspechmi ovenčených kluboch ani novozaložená ŠK Galanta nechcela ostať nič dlžná povesti galantského športu, menovite futbalu.

Je len samozrejmé, že v tomto období ešte o majstrovských zápasoch nemohla byť ani reč. Veď ošatenie, obutie a vôbec športový výstroj a ani kvalita ihrísk toto nedovoľovali a už nehovoriac o vzniklých dopravných ťažkostiach.

Vzhľadom na tieto ťažkosti sa hrali iba priateľské zápasy v blízkom okolí. Aj táto príprava však bola vhodná pre nastávajúce majstrovské zápasy a zápolenie.

Športový život sa postupne normalizoval a konsolidoval. Pripravili sa dlhodobé súťaže tak, že už v roku 1946 sa hrali majstrovstvá Bratislavského kraja — I. trieda. V tejto súťaži bol účastníkom i ŠK Galanta, ktorého účinkovanie bolo veľmi dobré a až tak dobré, že už v roku 1948 ŠK Galanta postúpil do divíznej súťaže. Aby tento postup sa stal skutočnosťou, bolo potrebné vyhrať hranú krajskú súťaž a obstať v kvalifikácii s Prievidzou a bratislavskou dimitrovkou. V oboch zápasoch bolo mužstvo úspešné a v Prievidzi ŠK Galanta vyhral 5:1, keď góly za naše mužstvo strelili Ťurge 4 a Babušek 1. V Bratislave sme zvíťazili 2:1, kde oba góly dal Ťurge Štefan.

V divíznej súťaži sme zotrvali až do roku 1950, kedy naše mužstvo postihla reorganizácia.

Úspešnými trénermi mužstva boli: Meliška Š., Heidecker a Luknár J., Káder háčov tvorili: Meszlényi T., Kopál Š., Králik Št., Cisár J., Schmidt M., Meliška Š., Polák Š., Mikluščiak, Ťurge Š., Hatnančík P., Bárdosi. Valenský a Žigárdi. Mužstvo ešte počas účinkovania v divízii bolo postupne doplňované hráčmi: Šarmír, Škultéti, Stacho, Janiga, Belan, Bolček, Füstemeller, Hrobárek Št. Mečír, Šturdík.

Vedenie klubu tvorili: Kubica Rudolf — predseda, Minárik Ján — tajomník, Pobeha M. — pokladník, Halász P. — hospodár, Kolenčík Š., Fučík M., Hamel P., Šimek P., Kochan K., Prna M., Nemšič V., Danko O., Ščepka S. a Brichta J. členovia, pričom Fučík M. bol vedúcim mužstva.

Že toto mužstvo bolo výborné, nám dokazujú nielen dosiahnuté výsledky v majstrovských zápasoch, ale i výsledky z medzinárodných stretnutí, ktoré v tomto období postupne ŠK Galanta dosiahla nasledovne: v roku 1947 s SC Helford Wien víťazstvo 3:0, v roku 1948 víťazstvo nad

Vasasom Budapešť 3:2, Stará Paková (Juhoslávia) 3:1, víťazstvo nad Kysač (Juhoslávia) 2:1, v roku 1949 nad Székesfehérvárom 6:3, nad Szegedínom 5:0 a prehra s Ferencvárosom 1:5.

V roku 1948 sa založilo mužstvo dorastencov pod názvom „KOVO“, ktorého členstvo a hráči tvorili frekventanti učňovského strediska v tom čase komárňanskej lodenice (teraz TOS Trenčín). Pod týmto menom dorastenci účinkovali v majstrovských súťažiach až do roku 1952, kedy prevzali pomenovanie Spartak Galanta a v roku 1955 v mesiaci marec sa zlúčilo s Tatranom Galanta do spoločného klubu Spojené závody Galanta.

Výchova talentovaných hráčov v tomto dorasteneckom mužstve bola na vysokej úrovni. Z radov dorastu v neskoršom období sa stali ligoví futbalisti — Rihošek, Čemez, Dekány a ostatní sa tiež uplatnili vo vyšších súťažiach dospelých. Toto dorastenecké mužstvo v roku 1953 bojovalo o majstra Slovenska a v tomto boji podľahlo Košiciam minimálnym rozdielom 1:2. Toto čestné a veľmi pekné umiestnenie v galantskom futbale ojedinelé, pod vedením trénera Jána Poláka vybojovali hráči: Rihošek, Bajnoovič, Szalay A., Nyéki, Čemez, Dekány, Zárecký, Szalay V., Baka, Nitran, Čapkovič.

Mužstvo dospelých v tomto období hralo v I. triede severnej oblasti. Hráčsky káder tvorili Valenský, Slimák, Hrobárek D., Pinka, Lekovič, Bochňa, Meleg, Tóth, Dekány, Kohút, Krištof, Zárecký M., Mécses J., Hrobárek A., Ješš, Drga F., Nagy K.

Vedenie klubu reprezentoval výbor v nasledovnom zložení: Fučík Michal — predseda (od r. 1952), Melicher J. — tajomník, Čuchov J., Marček M., Polák J., Drga, Vacula J., Gažo P. a Kolek J.

Osobitnú pozornosť si zasluhuje budovanie nového športového stánku i budovateľská činnosť a vynaložené úsilie na zveľaďovanie majetku a rozšírenie športovísk klubu. V roku 1949 bola ukončená projektová príprava nového všesportového areálu a ešte v tomto roku bola zahájená jeho výstavba. Tento všesportový areál zabezpečoval už všetky najmodernejšie potreby športovcov i priaznivcov. Riešili hracie plochy, priestory potrebné pre očistu pretekárov, atletickú dráhu, doskočistiť, priestory pre vrhačov atď. Nadšenou a obetavou prácou obyvateľstva mesta, škôl, závodov, úradov a inštitúcií výstavba tohto všesportového areálu bola ukončená v roku 1953 a slávnostne otvorená dňa 12. júna 1953 zápasmi: dorastenci Galanta—V. Leváre s výsledkom 17:1 a zápasom dospelých medzi dvoma galantskými mužstvami Tatran Galanta—Spartak Galanta v pomere 3:2.

Tento areál slúži ešte aj dnes potrebám športovcov. Medzičasom boli však vybudované možnosti športovej činnosti pre tenistov, volejbalistov i basketbalu. Prestávaním sa volejbalu, basketbalu ako halových športov do telocviční tieto športoviská postupne zanikli a ich priestor prevzali prívrženci bielej lopty — tenisti. Do areálu športu bol vybudovaný i mestský amfiteáter, ktorý zaberá časť štadióna, ktorú t. č. veľmi postrádajú športovci. Je pravdou, že šta-

dión počas svojho vyše tridsaťročného jestvovania bol niekoľkokrát obnovený, hracie plochy prešli niekoľkými rekonštrukciami, ale aj tak už v terajšom prevedení je zastaralý a nutne sa vyžaduje jeho dokonalá rekonštrukcia a modernizácia vo všetkých jeho častiach. Je urýchlene potrebné zabezpečiť v prvom rade kompletnú starostlivosť o športovcov s možnosťou rehabilitácie a regenerácie síl, zabezpečiť pohodlné a vykurované šatne, kúpeľne. Je nutné sa postarať o zabezpečenie možnosti starostlivosti o výstroj, o jeho udržiavanie. Samozrejme nie na poslednom mieste zabezpečiť skvalitnenie hracích plôch s možnosťou tréningu aj vo večerných hodinách.

S touto otázkou sa zaoberalo telovýchovné vedenie klubu, mesta i okresu. Bola predmetom rokovania mestských stranických a štátnych orgánov, ktoré sa chcú v budúcnosti viacej venovať otázke zabezpečenia možností športovania obyvateľstva mesta a hlavne mládeže.

Pri všetkej úcte a vďaka všetkým tým, ktorí sa pričínili o vybudovanie štadióna, je namieste spomenúť mená niektorých nadšencov a tu im vysloviť osobitné poďakovanie za ich prácu, organizačnú činnosť a zveľadenie mesta o tento športový stánok. Staviteľ Danko a športoví funkcionári Hamel, Kolenčík, Šimek, Halász, Fučík M. a Zárecký L., Prna, Ščepka, to sú mená ktoré určite v súvislosti s vybudovaním štadióna je potrebné si zapamätať.

Budovanie mužstva a príprava na postup.

Opustením divízie vedenie klubu sa postupne vyrovnalo a ihneď zahájilo práce na budovaní nového, perspektívneho mužstva a pomýšľalo na opätovný návrat do divízie. Táto súťaž už aj v tom období bola dosť atraktívnou a primeranou na pomery, ktoré vedelo mesto zabezpečiť.

Počiatočná stagnácia, ktorá pravidelne postihuje zostupujúce mužstvo, neobišla ani Galantu. Vďaka obetavým funkcionárom, prístupu hráčov k plneniu povinností, však na túto stagnáciu v Galante rýchlo zabudli. V roku 1952 sa vrátil hráč Št. Úrge, mužstvo bolo solídne dobudované a hralo I. triedu bratislavského kraja. Mužstvo tvorili: Skrutek, Valenský, Mikovič, Hatnančík, Dobiš, Holub, Vrábel, Úrge, Bereník, Fehér, Polák.

„A“ mužstvo dospelých po zlúčení oboch galantských mužstiev ŠK a Spartak do novej spoločnej telovýchovnej jednoty Tatran Galanta, ktorý patrónoval nábytkársky závod Úsvit, sa začal obzerať i za ďalšími posilami. Z dorastov oboch mužstiev sa získali kvalitní hráči, ktorých však prevzali iné, vo vyššej súťaži hrajúce mužstvá a tiež nastúpili na plnenie svojich občianskych povinností v ozbrojených silách Čsl. ľudovej armády.

V roku 1955 po premenovaní klubu z Tatrana na Spojené závody sa sledoval hlavný cieľ poskytovania všestrannej pomoci závodmi na území mesta. Sledoval sa cieľ definitívnej konsolidácie a prípravy „A“ mužstva dospelých pre hru vo vyššej súťaži. Všetok um, úsilie a čin-

nosť funkcionárskeho aktívu vedenia mesta, ba i funkcionárov ONV na športovom poli bolo podriadené tomuto cieľu. Po úspešnom zvládnutí I. Čsl. spartakiády, jej okresných kôl, ukončenie výstavby štadióna, boli materiálne podmienky vytvorené pre ofenzívu na zabezpečenie príslušnosti v divízii. Hráčsky káder tvorili skúsení hráči, ktorých um a prehľad dopĺňali mladíckym elánom a húževnatosťou vlastní odchovanci z dorastu. Káder vyzeral takto: Ťurge, Pinka, Polák, Králik, Filo, Németh, Bereník, Mikovič, Žužkovič, Švec, Horváth, Hatnančík, Vrábek. Vo vedení oddielu nastali podstatnejšie zmeny a štáb funkcionárov pracoval a budoval oddiel. Značná starostlivosť sa venovala aj mládežníckemu futbalu, ktorý sa odovdčal výchovou radu mladých adeptov futbalu, ktorí sa postupne zabudovávali do „A“ mužstva dospelých.

Rok 1956 zastihol oddiel v dobrej pohode a naďalej sa intenzívne pracovalo na budovaní oddielu jednotlivých mužstiev. Postupne sa do mužstva zabudovali mladí hráči akými boli Pinka, Srňan, Horváth, popri skúsených hráčoch z ktorých niektorí skúsili i súboje nielen vo vyšších súťažiach, ale aj v rôznych výberoch — Meszlényi Tibor, Ťurge, Polák, ba až v čl. reprezentácii Štefan Králik, ktorý v rokoch 1951—1953 ako hráč Meriny Trenčín reprezentoval ČSR v mužstve levíčat a bol členom kádra čl. „B“ výberu, ďalej tu hrali Valenský, Maderka, Vrábek, Hatnančík a Králik L.

Docielené výsledky tohto mužstva už dali tušiť, že v Galante vyrastá dobrá futbalová jedináčka a že za zvýšenej starostlivosti orgánov štátnej správy v meste, podnikov a organizácií výsledkami nedá na seba dlho čakať a docielili vytúžený cieľ. Ďalší rok prebiehal v znamení dopĺňovania oddielu kvalitnými funkcionármi, ďalšími hráčmi hlavne za tých, ktorí boli nútení opustiť oddiel z dôvodov plnenia iných povinností. V plnom rozsahu sa rozvinula činnosť výboru a v spolupráci s realizačným teamom sa vytvorila teamová práca, v ktorej mal každý z členov svoje vymedzené a presne kategorizované miesto. Postupná, cieľavedomá práca postupne vracala klubu a hlavne priaznivcom trpezlivosť vo forme technickej a modernej hry.

Na výročnej schôdzi sa zvolil výbor v nasledovnom zložení: Förster R. predseda, Halász P. tajomník, Pekarovič R. člen, Zárecký L. hospodár, Závodský M. člen, Ščepka S. člen, Eliáš J. člen, Eliáš Ján člen, Závodský Fr. člen. Do funkcie trénera „A“ mužstva dospelých bol potvrdený Pavol Šoral, bývalá hráčska osobnosť bratislavských a pražských klubov a v tom čase vážena trénerská osobnosť, ktorý sa však žiaľ už tohoto nášho jubilea nedočkal. Káder mužstva pre rok 1958 tvorili hráči: Tabaček, Balušík, Bičan L., Ťurge Št., Chudý P., Horváth T., Balušík R., Gyalog, Bedeč, Haver L., Srňan A., Raška A.

Táto partia, vo futbalovom boji skutočne zocelený kolektív hráčov, tvoril základ neskoršieho úspešného mužstva. Trénerské schopnosti Palibáčiho Šarala, ako ho nazývali hráči i blízki známi, ba všetci priaznivci, ochota hráčov pod-

riaďiť všetku svoju činnosť, obetovať svoje voľno a podriaďiť i súkromný život, priniesli v nasledovnom roku svoje ovocie. Rad funkcionárov obce i okresu na čele s vtedajšími predsedami MNV Ján Galo a ONV s. Kleč Alexander nielen navštevovali zápasy mužstva, ale sa aj aktívne pričínili o jeho konsolidáciu.

Opäť divízia

Ročník 1958—59 priniesol v športovom živote mesta nové oživenie. Po úspešnom účinkovaní v súťaži došlo ku konečnému rozuzleniu v zápase s Novým Mestom nad Váhom, ktorý v nedávnej minulosti zlúčením vojenského a civilného mužstva pomohol Galante v zotrvaní v súťaži. Na toto stretnutie, ktoré sa uskutočnilo na štadióne už vtedy Slovana Galanta, prišlo nevídané množstvo divákov. Len z Nového Mesta nad Váhom bol vypravený osobitný vlak s priaznivcami. Vstupenky boli vypredané už v predpredaji. Bola to vlastná zatažkávacíca skúška štadióna i mužstva.

Hráči sa pripravovali na Škarbáku — Smolenice pod vedením trénera Šarala, za všestrannej starostlivosti predsedu oddielu R. Förstera a za nemalej pomoci všadebola Jána Liptayho. Hráčsky káder tvorili: Pali Chudý, Robo Balušík, Tóno Srňan, Tibor Horváth, Alino Raška, Lajko Haver, Lacko Majerník, Bičan L., Bukovský, Bedeč, Tabaček, Zárecký. Vývoj zápasu bol vyrovnaný a po vedúcom góle Galanty, Novomešťania vyrovnali. Galantania však dokázali ešte pridať a konečný výsledok 3:1 v prospech Galanty znamenal postup do vytúženej divízie. Atmosféra na štadióne bola počas celého zápasu výborná, povzbudzovanie z oboch táborov priaznivcov na vysokej úrovni a vzácné slušných. Z radov organizátorov povzbudzovania treba spomenúť už nežijúceho verného a oddaného priaznivca galantského futbalu L. Popluhára (Bumbi), ktorý cez svoj megafón neúnavne burcoval hráčov do boja a priaznivcov do povzbudzovania.

Do tejto nádhernej športovej atmosféry plne zapadol aj výkon rozhodcu Sarku, ktorý zápas odpískal i napriek veľkému psychickému nátlaku čestne, spravodlivo a v rámci pravidiel. K tomu mu bola nápomocná i obojstranná korektná hra mužstiev. Góly za Galantu dali Chudý, Horváth a Majerník L.

O tom, že aké nadšenie vzniklo medzi priaznivcami po poslednom hvizde rozhodcu, môžu rozprávať aktéri hry a účastníci nevšednej podívaney.

Po dosiahnutí vytúženeho cieľa sa však žiaľ dňom 30. júna 1959 klub rozlúčil s úspešným trénerom Pavlom Šoralom, ktorý zo zdravotných a snád' aj iných dôvodov opustil naše mužstvo. Po Pavlovi Šoralovi trénerské žezlo prevzal bývalý úspešný internacionál ŠK a neskôr Slovana NV Bratislava Michal Vičan, ktorý vlastne po ukončení v Slovane „B“ začal svoju nevšednú trénerskú kariéru v našom futbalovom oddiele. Po úspešnom docielení divíznej súťaže, Galantania sa dobre zhostili i v pohárovej sú-

faži, kde dokázali poraziť také mužstvá, akým bola Nitra, s hráčmi známych mien ako L. Putera, T. Krásnohorský, E. Farman, Čučo Belák, E. Kysý, J. Pavlis, Moravčík atď. Z tohto obdobia sa mohli galantskí futbalisti pochváliť viacerými skalpami popredných slovenských mužstiev.

V ďalšej časti, respektívne kole Slovenského pohára, naše mužstvo sa stretlo s Banskou Bystricou, nad ktorou zvíťazilo 3:1. Že naše víťazstvo nad Nitrou nebolo náhodné, sa potvrdilo práve týmto víťazstvom. Toto stretnutie už bolo semifinálové a po tomto nasledovalo finále.

Finálové stretnutie bolo netrepežlivo očakávané všetkými našimi priaznivcami i samotnými športovcami, lebo od čias víťazstva v pohárovom stretnutí o pohár novín Esti Ujság sa ešte galantské mužstvo nikdy tak vysoko v žiadnom pohárovom, ani majstrovskom stretnutí nedostalo. Toto finálové stretnutie splnilo očakávanie, naše mužstvo síce s ČH Bratislava prehralo v pomere 1:0, keď gól dal reprezentant Dolinský. Na tento gól naše mužstvo odpovedalo dvoma gólmi, avšak rozhodca z neznámych dôvodov ich neuznal. Napriek tomu, že rozhodca nám nedoprial víťazstvo, morálnymi víťazmi sme sa stali my. Vtedajšia ČH (predchodca Interu) mala vo svojich radoch hráčov, ako už spomenutý Dolinský, Gajdoš, Kačáni, Címra, Buberník, Tichý, Hlavatý, P. Molnár atď. Ako zo spomenutých mien je jasné, že docielený úspech 2. miesta v Slovenskom pohári je o to vzácnejší. Pritom Galanta sa neposilovala žiadnymi hviezdami, budovala mužstvo na vlastných odchovancoch a z navrátišých sa bývalých hráčov.

V ročníku 1959—60 po úspešnom účinkovaní v pohárových stretnutiach, obsadením II. miesta v Slovenskom pohári, sa mužstvo rozohralo k dobrému výkonu a umiestnilo sa v tabuľke na veľmi dobrom IV. mieste. Toto umiestnenie je veľkým úspechom, avšak keď si uvedomíme, že stačilo v zápase s Topoľčanmi vyhrať, čo by bolo znamenalo druhé postupové miesto, až potom nám príde ľúto prehra 2:3 na domacom ihrisku, keď v prvom polčase sme viedli 2:0. Tento neočakávaný zvrät v hre by vedeli vysvetliť iba vtedajší hráči a ich tréner. Žiaľ, doteraz tento zvrät zostáva v tieni nevysvetliteľných záhad. Nevyrovnanosť mužstva dokresľujú aj niektoré výsledky, ktoré vznikli v tomto ročníku. Napríklad v jesennej časti prehra v Nových Zámkoch 9:0, výhra s Handlovou 5:3, kedy sme už prehrávali 1:3, prehra s ČH 4:1 atď. V jarnej časti známejšie výsledky: výhra s Novými Zámkami 2:0 (za Nové Zámky hrali hráči takých kvalít ako J. Gógh, Jajcaj, Pones). Výhra v Handlovej s Baníkom 5:0, tento zápas bol zaradený aj do Sazky, prehra s ČH v Petržalke 5:0 atď.

Káder mužstva tvorili: Chudý, Opavský, Fillo, Gödöle, Majerník, Raška, Žužkovič, Bičan, Balušik, Gyalog, Bedeč, Srňan, Haver, Horváth a niektorí striedajúci hráči.

Vedenie oddielu zostalo takmer nezmenené a doplnené ďalšími obetavými členmi výboru. Obdobne bola situácia aj vo vedení TJ.

Po úspešnom účinkovaní v ročníku 1959—60, po letnej dovolenke hráčov, nastúpili hráči na letnú prípravu v zložení, v akom končili predchádzajúci ročník. Realizačný team na čele s náčelníkom mužstva, vedúcim mužstva a trénerom M. Vičanom absolvovali náročnú letnú prípravu, ktorá bola zameraná na doplnenie restov hráčov a odstránenie nedostatkov tak v kondícii ako aj v technike a tiež v taktike a v hernej disciplíne. Odhodlanie hráčov a usilovná práca vedenia TJ; oddielu naznačovali slubné účinkovanie i v ďalšom súťažnom ročníku. Pomer síl v hranej súťaži sa podstatne nezmenil, snáď iba v doplňovaní mužstiev posilami a prácou v zákulisí.

Naši futbalisti pristupovali k jednotlivým zápasom cieľavedome a s plným nasadením, využívajúc svoje prednosti. Toto ich úsilie sa snažili eliminovať súper i nie vždy fair-play, ba zákerne až brutálne. Takto napríklad prehra v Partizánskom 1:0 bola vynútená nie hernou kvalitou súpera, ale zastráňovaním hráčov, rozhodcu, inkorektnosťou vedenia, počas zápasu sa až do fyzického napadnutia našich hráčov. Docielili sme aj takých úspechov ako bola remíza so Slovanom NV Bratislava B 1:1, v Bánovciach nad Bebravou 1:1 atď. K životne dôležitému zápasu sme nastúpili v Pezinku. Zápas bol životne dôležitým preto, lebo už bolo známe, že ani 10. miesto v Západnej skupine divízie nepostačuje na záchranu, lebo súťaž vzhľadom na zostup z druhej ligy opúšťa až 5 mužstiev. Východnú skupinu pritom opúšťajú iba 2 mužstvá. Samotný zápas v Pezinku sa nevyvíjal zle až do času, kým rozhodca nezačal úradovať. Jednoznačne Pezinku dopomohol ku gólu, Galante neuznal regulárny gól a tým odviezol pre domácich nad očakávanie dobrú „prácu“. Táto prehra zaradila Galantu na 10. priečku v súťaži, pretože súťaž opúšťalo až 5 mužstiev, i naše sa ocitlo medzi nimi. Je paradoxné, že kým v jednej skupine zostúpilo 10. mužstvo, v druhej skupine tej istej súťaže aj 12. mužstvo sa zachránilo.

Zostupom mužstva toto opustil i tréner M. Vičan a v lete ho zastúpil, resp. jeho miesto zaujal Ing. Steiner.

Od jesene 1961 galantské mužstvo bolo zaradené do MK Západoslovenského kraja. V mužstve nastali síce nepatrné zmeny, ale tieto neboli podstatné, ale hlavne posilnili mužstvo nie naopak, čo je málokedy zjavné u zostupujúcich celkov.

Káder tvorili: Srňan, Fillo, Bičan, Horváth, Gödöle, Majerník, Chudý, Žužkovič, Šimončíč, Pinke, Szabo, ďalej to boli hráči: Zárecký, Raška, Haver, Benkovič, Párkány a Vavrík. Z uvedeného zoznamu súčasníci vedia aj dnes ešte posúdiť silu vtedajšieho mužstva. V tomto roku vo vedúcich funkciách oddielu nastali zmeny v osobách M. Schmidta, Júliusa Eliáša, pritom tajomníkom naďalej bol Pavol Halász.

Pomerne rušno bolo aj na trénerskej lavičke, kde sa postupne objavili už spomenutí Ing. Stei-

ner, Úrge a Žigárdi vo funkciách šéf trénerov resp. ich pomocníkov).

Hra v nižšej súťaži vždy sa stáva náročnejšou pre mužstvo, ktoré zostúpilo a to až z niekoľkých dôvodov ako sú napr. psychické zvládnutie zostupu, prestížna otázka ostatných klubov a prispôbenie sa danej atmosfére a rad iných dôvodov. Naše mužstvo sa však so všetkými týmito problémami včas a dobre popasovalo a vyrovnalo.

Pri konečnom zúčtovaní a hlavne vďaka vydatému zápasu so Slovanom Duslo Šaľa, nad ktorým v rozhodujúcom zápase o zabezpečenie 1. postupového miesta v hranej súťaži, sme na domácom ihrisku zvíťazili 2:1, pritom za Šalu nastupoval i bývalý ligista Ladislav Putera.

Divízia po tretíkrát v Galante

Vybojovaním divízie v jarnej časti vedenie oddielu vo vedomí náročnosti súťaže v divízii a kvality súperov, preto pristúpilo k dopĺňovaniu hráčskeho kádra mladými, talentovanými hráčmi z vlastnej liahne a z blízkeho okolia. Podľa zachovanej dokumentácie, ku koncu roku 1963 bol kolektív hráčov nasledovný: Pinke, Chudý, Bíro, Blažek, Bošák, Trochta, Fillo, Vavrík, Parkány, Benkovič T., Zárecký M., Srňan, Raška.

Trénerskú funkciu vykonávali Trochta, pomocného trénera T. Meszlényi. Vedenie mužstva a oddielu pracovalo už niekoľko rokov až na malé zmeny v rovnakom zložení a pod dobrým vedením s. Eliáša. Toto odborné vedenie v zložení, v akom uvádzame, pracovalo až do konca roku 1963, kedy vedenie oddielu sa rozišlo s trénerom a na žiadosť hráčov sa trénerskeho žezla ujal Srňan A., ktorý túto funkciu vykonával až do júna toho istého roka. Účinkovanie mužstva v divízii nebolo úspešné a po jednom súťažnom roku túto súťaž opustilo a opäť zaradilo do krajom riadenej súťaže v rámci Západoslovenského kraja. Zostup mužstva bol prijatý so zmiešanými pocitmi a nik netušil, že na návrat do divízie budeme musieť čakať 16 rokov.

Roky stagnácie a horkých chvíľ

Dňom 1. júla 1964 na trénerský post u „A“ mužstva dospelých nastúpil bývalý skúsený futbalista a tréner s. Kadlec zo Serede. Vzhľadom na zostup a boj o záchranu, sa unavil aj funkcionársky aktív a preto nutne došlo k zmenám vo vedení oddielu. Z dôvodov, ako sme uviedli, od začiatku roku 1964 nastali nasledovné zmeny: Danko Štefan sa stal predsedom, kde vystriedal J. Eliáša, ktorý prevzal funkciu podpredsedu, funkciu tajomníka naďalej zastával P. Halász osvedčený funkcionár, hospodárom sa stal J. Bukovský a vedúcim „A“ mužstva M. Fučík, členmi výboru boli ešte bratia Závodský, Vicena a iní.

Káder mužstva dospelých tvorili: Filo, Horváth, Srňan, Párkány, Bošák, Cafík, Mikulič, Gődöle, Zárecký, Vígh P., T. Holub, Blažek a Vavrík T. O účinkovaní mužstva sa žiaľ nezachová-

vali vieryhodné doklady a preto ich ani neuvádžame.

V ročníku 1965—1966 oddiel pokračoval v práci na rovnakej úrovni a za rovnakých podmienok ako v predchádzajúcom súťažnom ročníku. Vedenie telovýchovnej jednoty prevzal Ing. Alexander Varga, čestný a oddaný funkcionár s pevnou vôľou pomôcť futbalu. Tajomníkom sa stal M. Fučík, staronový športový funkcionár a podporovateľ galantského futbalu.

Vo vedení futbalového oddielu prakticky nenastali žiadne zmeny.

Káder hráčov „A“ mužstva dospelých tvorili: Varga, Lörincz, Jakab, Pontrák, Zárecký, Szabo, Bošák, Hengentner, Vavrík, Blažek, Lázár. Lukovič.

Umiestnenie v hranej súťaži nie je známe, avšak mužstvo zotrvalo v danej súťaži.

Ročník 1966—67 sa začal pod vedením výboru, ktorého vedúci funkcionári zostali na svojich postoch tak vo FO ako aj TJ a tvorili ho súdruhovia: TJ — Alexander Varga, Michal Fučík, FO — Danko Št., Halász P., Bukovský, Závodský M. a Fr., Eliáš J. a Kišš Imrich, ktorý sa stal vedúcim „A“ mužstva dospelých.

Trénerom mužstva dospelých bol Meszlényi Tibor, starší, o dorastenecké A mužstvo sa staral tréner Kňazič. Káder hráčov „A“ dospelých tvorili hráči: Varga A., Benkovič T., Pintér J., Hengentner, Jakab, Klempa, Szabó, Zárecký T., Zárecký M., Bošák, Blažek.

Mužstvá nášho oddielu docielili nasledovné umiestnenia: v krajskej súťaži: muži „A“ 7. miesto s počtom bodov 27 s aktívnym skóre 49:42. Víťazom sa stal Slovan Duslo Šaľa s 38 bodmi so 6 bodovým náskokom pred V. Levármi. Dorastenci „A“ — 4. miesto. V okresnej súťaži: „B“ dospelí — 10. miesto.

Ročník 1969—70 — nezaznamenal ďalšie zmeny vo vedení TJ. Predsedom zostáva Ing. Alexander Varga, tajomníkom Michal Fučík. Výbor futbalového oddielu pracoval v nezmenenom zložení ako v predchádzajúcich rokoch.

Trénerskú funkciu vykonával Imrich Jankech zo Šale a pod jeho vedením farby oddielu hájili hráči: Krivanek, Pelikán, Červenka, Králik L., Kubovič V., Grell J., Botka J., Takáč, Šimonič, Szabó P., Zárecký T., Zárecký M.

Mužstvo „A“ dorastu viedol celkom úspešne tréner Szász a mužstvo „A“ žiakov úspešný činiteľ a dlhoročný verný člen oddielu Žigárdi A. V ročníku 1970—71 mužstvo opäť trénoval Srňan. K podstatnejším zmenám dochádza v ročníku 1971—72, kedy za predsedu TJ bol zvolený Jozef Krajčí taj. MsNV a za tajomníka TJ s. Banič. Výbor futbalového oddielu tvorili: Kolenčík Št., predseda, Banič I. tajomník, Szöcs T. hospodár, Lefler V. vedúci mužstva, Vígh Friderich, vedúci dorastu Kollárovič Z. Hráčsky káder pozostával z hráčov: Bolo J., Hrdlica R., Konta, Pintér, Králik L., Belényi, Vizvári, Pelikán, Knapp K., Varga A., Hengentner, Jurík J., Zárecký G., Varga P.

Naše mužstvo bojovalo v I. „A“ triede so striedavými úspechmi.

Dorastenecké „A“ mužstvo vyhralo I. triedu a postúpilo do MK. Pod vedením trénera Szásza súťaž absolvovali hráči: Klenpa J., Prokopec, Jančík L., Drga M., Vígh J., Pintér J., Dudoň J., Benkovič P., Kántor I., Lužák D., Králik Št., Jurík P.

Nástup na postup do MK

Rok 1972—73 bol v znamení nástupu „A“ mužstva dospelých na konečné odpútanie z I. „A“ triedy a postup do Majstrovstiev kraja. Tento nástup však žiaľ zachytilo Štúrovo a v atletickom žargóne používaným výrazom môžeme stručne charakterizovať náš súboj—Štúrovo vo finiši o prsia zvíťazilo, Galantňanom sa opäť ušlo to nevďačné a boľavé druhé miesto.

Výbor oddielu tvorili ss. Kolenčík, Banič, Szöcs Lefler, Gažo, Kostolanský, Vígh Fr., Takáč, Ing. Karkuš, Kolek J., Czígler A.

Trénerom „A“ mužstva bol s. Czígler a jeho asistentom Št. Cafík. Hráčsky káder pozostával z hráčov: Podolský, Pintér, Bolo, Varga, Konta, Kubovič V., Knapp K., Valkovič, Varga A., Jurík J., Zárecký G., Hradecký M., Pelikán J., Letušek.

V súťažnom ročníku 1973—74 sa splnil vytýčený cieľ a „A“ mužstvo dospelých sa stalo víťazom I. A triedy a postúpilo do MK Západoslovenského kraja. Tento postup vybojovali pod vedením trénera Št. Cafíka nasledovní hráči: Dudoň, Kantor, Kubovič, Hlavatý, Hrdlica, Varga A., Takáč, Pelikán, Varga P., Zárecký G., Pintér, Varga I., Hlavatý J.

Podmienky zabezpečoval výbor TJ pod predsedníctvom J. Krajčího a tajomníka Baniča. Dôveru členstva a vedením FO bol poverený výbor za predsedovania Vígha Fr., tajomník Banič, neskôr Fučík M., hospodár Szöcs T., členovia Gažo Fr., Lefler V., Kostolanský E. st., Takáč V., Kolek J., Závodský M.

Mládežnícke mužstvá viedli Ing. Karkuš „A“ dorast, Czígler a Žigárdi žiakov.

Aklimatizácia v MK a naberanie elánu

Po vybojovaní účasti v MK, ktorý boj stál od diel nemalé úsilie a veľa psychických síl, bolo potrebné túto súťaž v prvom rade udržať, aklimatizovať sa v nej a nabrať ďalší elán a sily na ďalšie obdobie boja o vyššie ciele.

Že tento cieľ, stanovený pre náš oddiel s TJ nebol malý, o tom svedčí skutočnosť, že pri skoro nezmenenom hráčskom kádri ako predchádzajúci rok. Pri dobrej práci výborov TJ i FO, za podpory širokej verejnosti a patronátnych závodov, sme obsadili 12. miesto v MK, ktoré však stačilo na udržanie v súťaži. Postup do divízie vybojoval Spartak Komárno.

Mužstvo „A“ dospelých naďalej odborne viedol tréner II. triedy Štefan Cafík. Na nového účastníka MK Zs. kraja dosiahnutý výsledok bol primeraný a nenásilný. Takýto dosiahnutý stav vytváral po ukončení ročníka 1974—75 priaznivú situáciu pre prácu v nasledujúcom roku.

Ročník 1975—76 predchádza výročná schôdza, ktorá prebehla 15. 12. 1974 a na nej bola potvrdená patronácia TJ, Okresným priemyselným podnikom a TJ prevzala názov TJ Slovan OPP Galanta a tomuto primerane aj FO. Tu na tejto výročnej schôdzi bol zvolený výbor FO, ktorého predsedom sa stal Oberta J., s podpredsedami Ing. Orel R. a Ing. Pastva J., tajomníkom Fučík M., hospodárom Szöcs T., členmi výboru Ing. Lenický R., Grell K., Oravský M., Kostolanský E., Vígh F., Vozák Št., Menyhárt, Lefler, Lóci, Závodský M., Takáč V., Baláž V.

V tomto súťažnom ročníku bol zaznamenaný ďalší kvalitatívny vzrast a „A“ mužstvo dospelých obsadilo 8. miesto so ziskom 29 bodov a s pasívnym skóre 36:40. Súťaž vyhral Hutník Seereď so ziskom 46 bodov, s 5 bodovým náskokom pred druhými Tlmačami a 14 bodovým pred tretou Dunajskou Stredou. Trénerom mužstva od 1. 1. 1976 sa stal Jozef Hrablík z Nových Zámok, bývalý ligista.

Káder mužstva tvorili: Pelikán, Meszlényi K., Varga I., Chatrnúch K., Benkovič L., Knapp K., Kubovič V., Hlavatý K., Zárecký G., Hrdlica R., Petrovič A., Jurík J., Horváth, Srňan J., Mészáros S., Butko J. Avšak L. Benkovič koncom roku odchádza do Plastiky Nitra.

Umiestnenie ostatných mužstiev: „A“ dorast 10. miesto v MK, „B“ dospelí 12. miesto OS, „B“ dorast 15. miesto v MK a žiaci na predposlednom mieste.

Ročník 1976—77 zabezpečovali novozvolení funkcionári TJ. Predsedom bol zvolený Ing. Július Pollák, tajomníkom s. Keppert, neskôr Fučík M.

Predsedom FO sa stáva Kimle Gejza a členmi Fučík M., Oberta J., Harsányi, Ing. Lenický, Lóci J., Kiss Š., Menyhárt, Ondrus, Szöcs, Lefler, Vígh, Knapp K. st.

Káder hráčov pozostával z hráčov: Pintér J., Hipík, Vígh J., Mészáros, Petrovič, Hrobárek A., Hlavatý K., Hrdlica R., Takáč J., Králik Št., Grell, Butko, Srňan, Varga I., Jurík, Pelikán, Vincze. Mužstvo od 1. 1. 1977 opäť bolo pod vedením trénera Št. Cafíka, ktorý vystriedal odišlého Hrablíka, pomocného trénera robil Vígh Pavel. Koncom roku 1976 mužstvo opustil i hráč K. Chatrnúch, ktorý odchádza hrať za TJ Slovan Hlohovec.

Mužstvo postupne, ale s istotou postupuje v rebríčku a v tomto súťažnom ročníku už obsadilo 7. miesto s 29 bodmi, s vyrovnaným skóre 41:41. Postup do divízie si zabezpečila Dunajská Streda a Levice s 43 bodmi.

Dobíjanie brány divízie

Pre súťažný ročník 1977/78 v letnej príprave pod vedením trénera Št. Cafíka a jeho pomocníka A. Žigárdiho, mužstvo bolo pripravené využiť svojich predností a daných kladov. Dosiahnuť čo najlepšie umiestnenie v MK a prípadne prekvapiť svojich súperov v prvom rade kvalitnou hrou ale i výsledkami. Pokúsiť sa vyskúšať útočnú, agresívnu hru nielen na domácom ihrisku, ale aj na ihriskách súperov. Keď sa nepo-

darí zabezpečiť postup, aspoň dať hráčom možnosť naberania skúseností v boji o prvé miesto aj v cudzom prostredí.

Na zabezpečenie tohoto cieľa mal realizačný team k dispozícii hráčov: Petrovič, Hlavatý, Benkovič, Duba, Hrdlica, Mészáros, Takáč, Jurík P., Meszlényi T., Šemetka, Butko, Benkovič K., Rapand Št., Czafík. Mužstvo bolo doplnené ďalším hráčom — Rišňovským z VSS Košice. Masérom bol Šimonič Št., vedúci mužstva Menyhárt.

V konečnom účtovaní „A“ mužstvo dospelých obsadilo 7. miesto s 30 bodmi. MK vyhrali Zlaté Moravce, ktoré postúpili do divízie. „B“ mužstvo dospelých obsadilo 14. miesto v OS.

Dorastenecké mužstvá obstáli takto: „A“ dorast 10. miesto v MK, „B“ dorast 12. miesto v našej skupine kraja.

Vo vedúcich funkciách TJ, ale ani vo FO nastali podstatné zmeny. Predsedom TJ bol naďalej Ing. Pollák J. a tajomník M. Fučík. Výbor FO pracoval v nasledovnom zložení: Kimle predseda, Oberta, Ing. Lenický, Ondrus podpredsedovia, Lóci J. tajomník, Kišš Š. hospodár a členovia výboru: Vígh F., Šimonič Š., Knapp K. st., Danác M., Kostolanský E. ml., Benkovič T., Pintér I., Tartott F., Čóka J., Szabó J.

Docieľenými výsledkami preukázané schopnosti mužstva oprávňovali vedenie TJ i FO na vytýčenie cieľa — postup do vyššej súťaže, konečne po toľkých rokoch trápenia opäť sa ocitnúť na výšni, opäť sa dostať medzi mužstvá a do súťaže, do ktorej galantský futbal patrí.

Vo funkciu trénera výbor opäť potvrdil Štefana Cafíka a vyslovil mu plnú dôveru a spokojnosť s vedením mužstva. S pomocným trénerom s. Žigárdim vykonali všetko, čo bolo možné v galantských podmienkach a pripravili mužstvo na očakávané ťažké boje o postup. Veď hráčsky káder s hráčmi typu Hrdlica, Duba, Benkovič, Rapand Š., Rišňovský, Jurík P., Zárecký, Petrovič, Ing. Hlavatý, Králik Š., Srňan J., Takács, Meszlényi T., Šemetka, Horváth V., a Mészáros S., snáď ani komentár nepotrebuje, veď všetci do jedného boli hráčskymi osobnosťami, kedykoľvek hrať divíziu. O zdravotný stav hráčov sa staral MUDr. J. Grell, bývalý hráč Slovana Galanta a masér Šimonič.

Výbor oddielu bol doplnený o oddaných a ochotných funkcionárov — J. Németha, J. Mészároša, P. Fhána. Výbor TJ pracoval v nezmenenom zložení ako v predošlým rok.

Boje o postup dlho uchovávali nádej na víťazstvo v súťaži, avšak žiaľ na záver sme sa museli uspokojiť s nevďačnou úlohou korunného princa a prijať pri všetkej úcte k mužstvu, druhé miesto. Víťazstvo v MK si vybojovali hráči TESLY — Vráble s 43 bodmi a so skóre 60:22. Naše mužstvo obsadilo 2. miesto s 39 bodmi so skóre 46:21.

V priebehu roku sme doma odohrali aj medzinárodný zápas s kompletným Vasasom Budapešť a dosiahli sme čestného výsledku 2:2, kedy sme boli viac než vyrovnaným súperom a gól Csabu Šemetku do brány Vasasa sa bude dlho spomínať.

Na škodu mužstva bolo, že v priebehu roku ohlásil prestup a z mužstva odišiel do Martina F. Duba, jeden z najlepších strelcov mužstva.

Po záverečnom hodnotení súťaže sa vedenie oddielu rozhodlo uskutočniť zmeny v realizačnom teame a to: trénerskú funkciu dňom 1. 7. 1979 prevzal Ing. Milan Lešický, bývalý ligový hráč Plasty Nitra a vedúcim mužstva sa stal František Tartott, lekárom mužstva naďalej bol MUDr. Grell J., masérkou sa stala rehabilitačná pracovníčka NsP Galanta Gabika Czafíková.

Mužstvo pod vedením realizačného teamu, ako sme uviedli, tvorili hráči: Rapand Š., Meszlényi T., Králik Š., Mészáros S., Benkovič L., Takáč J., Hrdlica R., Jurík P., Zárecký G., Petrovič A., Butko J., Rišňovský J., Šemetka C., Gábor, Mojský, Halász — posily z Plasty Nitra.

Vo vedení TJ nastali zmeny v roku 1980 v tom, že s. Kimleho bývalého predsedu FO nahradil Ľudovít Dohanek — novozvolený predseda FO. Do výboru FO počas roku 1980 postupne boli kooptovaní s. Ing. Horváth, Varga, Lefler V. Funkcie boli obsadené nasledovne: Dohanek Ľ. predseda, Lóci J. podpredseda, po kooptácii Varga J. ďalší podpredseda, Fáhn P. tajomník, Kišš Š., hospodár, Tartott F., Németh J. vedúci „A“ dospelých, Knapp K. st., Csóka J., Mészáros J., Ing. Horváth L.

Káder „A“ mužstva bol doplnený o talentovaného dorastenca Ivana Vrabca z „A“ dorastu, ktorý nemal ani 18 rokov, avšak jeho talent mu predurčoval dobrú futbalovú kariéru.

Galanta vykročila rezko za vytýčeným cieľom a bojovala za každý bod a za každý gól. Samozrejme ako každé mužstvo, ktoré bojuje o postup, má svojich priaznivcov aj svojich nepriaznivcov. Týmto úskaliam sa nevyhla ani Galanta. Hoci svojou kultúrnou hrou i na ihriskách súperov žala úspechy a zbierala bod po bode, mala aj určité výkyvy, zavinené momentálnou indispozíciou niektorých hráčov. Vyvrcholením osočovania spôsobu boja boli vyjadrenia trénera Modranky A. Kozinku, ktorý obvinil z nečestnosti funkcionárov Slovana OPP Galanta a hlavného rozhodcu zápasu.

Podľa neho tretí rozhodujúci gól nemal rozhodca uznať, lebo údajne lopta neprešla celým objemom bránkovej čiaru. Žiaľ, takýmto ohovorením sa dal ovplyvniť aj komentátor krajských novín (Tomáš Kučka, ktorý zápas vôbec nevidel) a napísal urážajúci komentár, avšak jeho komentár a tvrdenie Antona Kozinku trénera Modranky jasne vyvracia fotografická snímka.

Situácia sa definitívne rozuzlila už v predposlednom kole, po ktorom naše mužstvo už malo dostatočný a nedostihnuteľný náskok, takže bez ohľadu na výsledok v Skalici, čím dovŕšilo svoje úspešné účinkovanie v MK Zs. kraja. Víťazstvo o postup naše mužstvo zabezpečilo so ziskom 42 bodov a so skóre 66:30, kým druhé Bánovce n/B dosiahli 39 bodov a skóre 59:29 a tretie Nové Mesto n/V 35 bodov a skóre 52:25.

Na veľké oslavy z dosiahnutia majstra Zs.

kraja nebolo času, lebo mužstvo výborne účinkovalo aj v Slovenskom pohári. Na úrovni kraja v súboji o víťaz nastúpilo zhodou okolností opäť proti Skalici a po tuhom a dobrom záporení zápas vyhralo a takto v roku 1980 sme docielili dvojitého úspechu — víťazstvo v MK a víťazstvo v pohári KV ČSZTV. Týmto víťazstvom sme postúpili do ďalšieho kola pohára SÚV, kde v I. kole sme vyradili mužstvo DAC Dunajskej Stredy nestačili a z ďalšej súťaže sme vypadli. Napriek tomu bol docielený najlepší výsledok za posledných 17 rokov. V rámci medzinárodných stykov naše mužstvo odohralo 2 medzinárodné zápasy s Kinizsi Debrecen s týmito výsledkami:

Kinizsi Debrecen — Slovan Galanta 1:1,
Galanta — Kinizsi Debrecen 1:2.

Naše dorastenecké mužstvo obsadilo 15. miesto MK.

Divízia a boj o udržanie v divízii — pád

Výročná schôdza FO v januári 1980 potvrdila doterajší výbor FO v zastávaných funkciách a vyslovila plnú dôveru aj vedeniu mužstva.

Konferencia TJ zvolila nový výbor a doterajší predseda Ing. J. Polák odstúpil z funkcie pre poverenie inými funkciami. Novým predsedom TJ sa stal Ing. Štefan Bauman, riaditeľ DKU v Galante.

Na dvojité víťazstvo v rámci FO bolo treba rýchlo zabudnúť, lebo mužstvo bolo potrebné pripraviť na nastávajúce boje v republikovej súťaži, ktorá bola predsa podstatne náročnejšia než MK tak na hráčsky káder, realizačný team a na menej skúsených funkcionárov, z ktorých z posledného obdobia ani jeden nemal skúsenosti z republikovej súťaže.

Proti našim predstavám a potrebám, akoby naschvál sa postavili všetky objektívne a administratívne zásahy. Rozhodnutím SÚV sa vytvorili tri skupiny divízie o 12 mužstvách. Čo takýto počet mužstiev môže znamenať? Z 11 zápasov sezóny stačí jedno zakolísanie a mužstvo sa ocitne na dne tabuľky. Po ukončení vysokoškolského štúdia, z dôvodov plnenia vojenskej služby mužstvo opustili L. Benkovič, J. Rišňovský, Šemetka a so súhlasom oddielu J. Takáč, zo zdravotných dôvodov Š. Rapand a neskôr nastúpil na vojenskú prezenčnú službu. Novými posilami sa stali L. Szkladányi, J. Panik, Žigárdi A. a Fullier.

Letná príprava bola uskutočnená v Debrecíne a v podstate na dobrej úrovni. Dobrému účinkovaniu nasvedčovali aj prvé dve kolá v jesennej časti divízie, kedy výhrami v Senci 0:1 a doma so Šalou 2:1 sme mali plný počet bodov. Snáď už i táto skutočnosť dodala priaznivcom a snáď i vedeniu prehnaný optimizmus. Žiaľ tieto výsledky dali na seba veľmi skoro zabudnúť — ďalšie postupne zaradili naše mužstvo na posledné miesto v tabuľke.

Vyvrcholením krízy bol posledný majstrovský zápas jesennej časti, ktorý sme na vlastnom ihrisku prehrali s Matadorom Bratislava 0:4. Zimná prestávka bola vykúpením tak pre

vedenie ako aj samotných hráčov. Prezimovanie na poslednom mieste nedodalo na sebavedomí hráčov ani v práci vedenia. Dnes s odstupom času musíme konštatovať, že vedenie oddielu podľahlo najprv prílišnému optimizmu a neskôr sa prejavila neskúsenosť pri operatívnom riešení naliehavých problémov.

Zimná príprava bola uskutočnená v horskom prostredí, ale nespĺnila očakávanie ani v získaní fyzickej zdatnosti, ani v upevnení kolektívu hráčov a ani vo vyriešení napätej atmosféry medzi vedením oddielu a realizačným teamom, konkrétnejšie vedúcim trénerom.

Jarnú časť súťaže sme zahájili na domácom ihrisku prehrou so Sencom 0:2, keď najväčším súperom nášho mužstva bola nervozita hráčov a hlavný rozhodca zápasu. V ďalšom kole sme síce remizovali v Šali s Duslom 1:1 a opustili sme posledné miesto, ale iba na krátku dobu, lebo v ďalšom kole po remíze s Komárnom 2:2 po nechutnom zápase sme sa ocitli opäť na poslednom mieste, ktoré sme už ani do konca súťaže neopustili. Ešte v poslednom zápase s Matadorom Bratislava vznikla iskrička nádeje, že budeme hrať kvalifikáciu, lebo po prvom polčase sme vyhrávali 0:2 s gólmi Juríka a Butku.

Po obrátke sa však obraz hry zmenil a dvoma gólmi 34 ročného Wolfa a gólom Černého Matador zápas vyhral a takto po jednorovňom neslávnom účinkovaní sme divíziu opustili a opäť sme sa ocitli v MK Zs. kraja a dokedy?

Káder mužstva v roku 1981 tvorili: Rapand Š. až do odchodu na VZS, Š. Králik, Halász, Mésároš, Fullier, Szkladányi, Petrovič, Jurík, I. Vrabc, do technického prestupu do I. ligovej Petřalky, J. Srňan, Meszlényi, Butko, Mojský, Záreczký G., Žigárdi, Pelikán, Gábor.

Konečná tabuľka divízie skupiny Západ — víťaz Matador Bratislava s 30 bodmi a skóre 45:22, posledná Galanta so 16 bodmi a skóre 24:45. Ďalším priamo zostupujúcim bol Hlohovec a po neúspechu v kvalifikácii aj Štúrovo.

Naše mužstvo v tomto roku odohralo medzinárodný zápas s Dózsou Újpest s výsledkom 1:2.

Na našom štadióne sa odohral aj medzištátny zápas v ktorom sa stretli dorastenci ČSSR a NDR s výsledkom 0:0 a naše mužstvo sa zúčastnilo zájazdu v Lvove v ZSSR, kde s Karpatyou Lvov dosiahol výsledok 1:2.

Po opustení divízie v letnom období 1981 došlo k zmenám tak vo výbore FO ako aj v realizačnom teame. Doterajšieho predsedu vystriedal J. Boľo, do výboru boli kooptovaní s. M. Danác, Š. Králik, ktorý sa však členstva po krátkej dobe vzdal.

Trénerská zmluva nebola obnovená s doterajším trénerom Ing. M. Lešickým a vystriedal ho Štefan Pápeš, úspešný tréner a funkcionár radu oddielov.

V súťažnom ročníku 1981/82 mužstvo zahájilo účinkovanie v MK pod vedením nového trénera a funkcionárov oddielu. Hráčsky káder opustili Mésároš, Halász, Fullier, Mojský, Gábor.

Po doplnení novými posilami ho tvorili: Š. Ku-

ric, Panyik, R. Hrdlica, L. Benkovič, Szkladányi, Petrovič, Š. Hipík, K. Benkovič, J. Rišňovský, J. Srňan, Šemetka, Hausner, Pokovič, Bán-ci, Kukki, T. Benkovič, Farkaš a B. Tóth.

Vo vedení TJ doterajšieho tajomníka M. Fučíka vystriedal Štefan Gál.

Na výročnej schôdzi v januári 1982 bol výbor reorganizovaný a predsedom st. stal Jozef Varga, podpredsedom J. Boľo, Ing. Janus, Ing. Dudáš, tajomníkom Š. Pápeš, členmi výboru Vígħ F., J. Mésároš, J. Lóci, J. Fekete, V. Lefler, Ing. Horváth, T. Benkovič, Knapp K. st., Dohanek.

Mužstvo „A“ dospelých aj napriek rôznym úskaliam a ťažkostiam prežilo krízu a spamätalo sa zo zostupu.

Hráčsky káder opustil i najlepší strelec a jeden z najlepších hráčov J. Butko a prestúpil do Slovana Duslo Šala.

V jarnej časti sa podaril skutočne husársky kus, keď z 15 majstrovských zápasov 7 vyhralo, 5 remizovalo a len v troch prehralo. Z maximálneho možného počtu 30 bodov získalo 19 a iba 11 stratilo. Táto séria vyniesla mužstvo na 5. priečku MK.

V nasledovnom súťažnom ročníku 1982/83 v jesennej časti „A“ mužstvo dospelých bolo opäť oslabené o hráčov, ktorí odišli na vojenskú službu ako napr. Štefan Kuric a takto brankárskou jedničkou sa stal talentovaný I. Pinke, syn bývalého výborného brankára nášho mužstva. Hoci v čase jeho preradenia z dorastu bol ešte v dorasteneckom veku, chopil sa danej možnosti a vypracoval sa na výborného a spoľahlivého golmana.

Po ukončení dorasteneckého veku sa do mužstva vrátil aj výborný ligový dorastenec Aladár Szalai a doplnil káder mužstva. Mužstvo po návrate z vojenskej služby nechal na holičkách bývalý brankár číslo jedna Š. Rapand, ktorý zanechal aktívnu činnosť.

Napriek týmto skutočnostiam mužstvo v jesennej časti obsadilo 11. miesto v MK.

Dňom 1. januára 1983 nastali v mužstve zmeny: funkciu trénera prevzal Štefan Cafík, doterajší tréner A dorastu, dorastenecké A mužstvo Karol Knapp, doterajší tréner B dospelých, dorastenecké B mužstvo Pavol Vígħ a žiacke mužstvo s. Žigárdi, Klempa a Ing. Sedláček, B mužstvo dospelých A. Srňan, vedúcim A mužstva sa stal V. Lefler.

Hráčsky káder „A“ dospelých tvorili: I. Pinke, J. Szabo, L. Benkovič, S. Mésároš, K. Benkovič, Hipík Š., P. Hausner, Pokovič, J. Rišňovský, L. Szkladányi, J. Gál, Vrtík, B. Tóth a do nástupu na vojenskú službu A. Szalai, T. Benkovič. Z mužstva odišiel I. Kukki do Jura pri Bratislave.

Výbor tvorili doterajší funkcionári až na tajomníka TJ, kde Štefana Gála, ktorý odišiel pracovať na OV ČSZTV nahradil Ján Jung. Výbor FO pozostával z nasledovných členov: Jozef Varga predseda, J. Boľo a L. Dohanek podpredsedovia, J. Lóci tajomník, Ing. Horváth hospodár, neskôr L. Sárközi hospodár, J. Fekete a F. Vígħ hlavní usporiadatelia, Ing. Dudáš člen, J. Jeriga, Ing. Sedláček, D. Pista, T. Benkovič, Knapp K. st.

Účinkovanie jednotlivých mužstiev bolo so striedavými úspechmi a vyzeralo takto:

A dospelí 8. miesto MK so ziskom 29 bodov so skóre 40:54. Postup si zabezpečilo Hurbano-vo s 51 bodmi, s 9 bodovým náskokom pred Novým Mestom n/V a s fantastickým skóre 90:20. A dorastenci 10. miesto so 16 bodmi a so skóre 26:18, B dorastenci 11. miesto.

Súťažný ročník 1983/84 bol zahájený v prvom rade administratívnym zásahom riadiacich orgánov. Majstrovstvá kraja boli rozdelené do dvoch skupín a to Juhovýchod a Severozápad. Účastníkom Juhovýchodnej skupiny sa stal i Slovan OPP Galanta. Toto rozdelenie sa zdôvodnilo úspornými opatreniami a hlavne úsporou pohonných hmôt. Nie je v našej kompetencii posúdiť efekt tohto opatrenia, ale že na úsporách z tohoto titulu mič nezískalo, je dokázateľné.

Podľa súťažného poriadku po ukončení súťaže víťazi skupiny hrajú kvalifikáciu o postup samozrejme bez mestskej súťaže v Bratislave.

Pod vedením trénera Cafíka a staronových vedúcich mužstiev Köglera a Tartotta, maséra Záreczkého, lekára MUDr. Valku, letnú prípravu a súťaž absolvovali hráči: J. Szabo, I. Pinke, Š. Hipík, K. Benkovič, L. Benkovič, T. Benkovič, V. Lopašovský, Szkladányi do svojho odchodu, Vrtík, Pokovič, J. Rišňovský, L. Rapand, K. Meszlényi, J. Szabó, Tóth, J. Pintér, M. Horváth.

Mužstvo svojvoľne v priebehu súťaže opustil L. Szkladányi a stal sa trénerom v Matúškove.

Výbor FO pozostáva z nasledovných členov: J. Varga predseda, L. Dohanek a J. Lóci podpredsedovia, M. Fučík tajomník, L. Sárközi hospodár, J. Fekete hlavný usporiadateľ, F. Tartott a J. Kögler vedúci mužstiev, Ing. Knapp L. člen, Ing. K. Dudáš, J. Jeriga, M. Schmidt, V. Lefler, J. Šereš, L. Kováč členovia. Z výboru na vlastnú žiadosť odišiel dlhoročný ochotný a osožný člen Knapp Karol st. Za jeho plodnú činnosť vo výbore FO mu patrí poďakovanie.

V trénerských káddoch zostalo bez podstatných zmien.

Mužstvá bojovali v jednotlivých súťažiach takto:

A dospelí v MK 5. miesto, B dospelí III. tr. okresnej súťaže 1. miesto a postup do II. triedy. A dorast v MK 4. miesto, B dorast 6. miesto, žiaci — nepodarilo sa prebojovať do KS!

Po ukončení súťažného ročníka 84 a prehodnotení situácie v oddiele bol vytýčený cieľ pre súťažný rok 1984/85, zabezpečiť postup A mužstiev dospelých, dorastu i žiakov do vyššej súťaže. Tomuto cieľu sa podrobili všetky záujmy a zamerala sa celá činnosť FO.

Trénerskú radu pod vedením Š. Cafíka tvorili K. Knapp ml., P. Vígħ, Ing. Sedláček, A. Srňan.

V hráčskych káddoch nastali presuny jednak doplnením novými členmi získanými v rámci okresu a jednak vekovým a výkonnostným presunom medzi mužstvami. Tieto presuny sa ukázali ako zdravé a pri budovaní mužstiev nápomocné pri zabezpečovaní výkonnostného vzostupu hráčov.

„A“ mužstvo dospelých zahájilo svoje účinkovanie pod vedením realizačného tímu: Š. Cafík tréner, Kögler a Tartott vedúci mužstiev, MUDr. Valko lekár, G. Záreczký masér, v tomto zložení: Pinke, L. Rapand, Pokovič, L. Benkovič, Lopašovský, Hipík, J. Oláh, J. Rišňovský, D. Gál, Kenyeres, Rác, J. Szöcs, M. Vrtík, I. Mészáros, Benkovič K., T. Benkovič, Š. Kuric. Z mužstva vypadol definitívne J. Gál pre zlú životosprávu. Vojenskú službu nastúpil J. Szabo, Futo sa vrátil do Dolných Salíb, Tóth prestúpil do TJ Pata.

Výbor FO pracoval v zložení: J. Varga predseda — do konca súťažného obdobia a potom sa vzdal a stal sa členom výboru, E. Dohanek podpredseda a od 1. 7. 1985 predseda, J. Lóci podpredseda, M. Fučík tajomník, L. Šárkózi hospodár, J. Fekete, F. Vígh, Kováč, Kögler, Tartott, T. Benkovič, J. Jeriga, M. Schmidt, G. Studenka členovia.

Zahájenie a pôsobenie mužstiev v jesennej časti pokračovalo podľa plánu a po ukončení jesennej časti boli nasledovné umiestnenia:

A dospelí v MK skupine	1. miesto
A dorastenci MK skupina	1. miesto
A žiaci okresná súťaž	1. miesto

Nálada v tábore priaznivcov bola povznesená, prevládal prílišný optimizmus.

Samotná zimná príprava nebola vydarená, pre zlé počasie sa zranilo viacej hráčov a môžeme povedať kľúčových — L. Rapand, Hipík.

Účinkovanie v jarnej časti súťaže už bolo poznamenané poklesom formy mužstiev, nervovou labilitou — nedostatočnou psychickou prípravou a tiež i futbalovým zákulisím.

Koniec ročníka sme bilancovali už s menšími úspechmi ako prvú časť a vo výslednom zúčtovaní športové výsledky nám priniesli tieto umiestnenia:

A dospelí MK Juhovýchod	6. miesto
B dospelí II. tr. okres	10 miesto
A dorast MK Juhovýchod	4. miesto
B dorast MK	6. miesto
A žiaci okresná súťaž	1. miesto

a postup do MK

B žiaci okresná súťaž	10. miesto
-----------------------	------------

Súťaž dospelých v MK vyhrali Zlaté Moravce, ktoré však v kvalifikácii neuspeli s Topoľčanmi a nepostúpili.

V auguste 1984 sme usporiadali I. ročník pohára SNP dorastencov za účasti popredných ligových celkov — dorastencov. Naše mužstvo sa umiestnilo na 2. mieste, keď vo finále sme prehrali až na pokutové kopy s mužstvom Sparta Trnava.

Druhý ročník pohára SNP sa usporiadal v júli roku 1985 opäť za účasti popredných dorasteneckých mužstiev. Víťazom sa stal B dorast Slovana NV Bratislava. Naši dorastenci sa umiestnili na 3. mieste.

Ročník 1985/86 bol zahájený letnou prípravou mužstiev na žiadúcej úrovni a podľa daných podmienok. Pretože štadión oddielu bol hosťiteľom okresnej spartakiády, jeho objekty potrebovali rozsiahlejšie opravy a údržbu. Tieto boli prevedené na objektoch pred okresnou sparta-

kiádou a hracích ploch čiastočne po spartakiáde.

Realizačné tímy u jednotlivých mužstiev zostali v nezmenenom zložení a zahájili svoju činnosť podľa vypracovaného harmonogramu a plánu činnosti.

Vo výbore FO došlo k zmene v osobe predsedu, keď J. Varga sa vzdal a na jeho miesto bol zvolený L. Dohanek. V ostatných funkciách nenastali zmeny.

Hráčsky káder „A“ mužstva dospelých tvorili hráči: J. Szabadoš, K. Meszlényi, Hipík, Lopašovský, L. Benkovič, I. Mészáros, J. Oláh, P. Varga, J. Pokorný, J. Szabo, M. Baša, Jonáš, P. Szöc, A. Szalai, D. Gál, P. Hausner.

V jesennej časti súťaže účinkovanie dospelých mužstiev tak „A“ ako „B“ nebolo úspešné a nedali nádeje ani tým najoptimistickejším priaznivcom a funkcionárom na obsadenie popredných miest v tabuľkách hraných súťaží. „A“ družstvo dospelých sa umiestnilo uprostred tabuľky na 7. mieste a „B“ mužstvo na poslednom mieste okresnej II. triedy s beznádejným bodovým ziskom.

Lepšia bola situácia v dorasteneckých mužstvách, kde napriek vekovej prestavbe „A“ dorastenci obsadili 3. miesto MK a dávala predpoklad na dobré umiestnenie aj v celoročnej súťaži.

„B“ dorastencov tak isto postihla veková prestavba, ale napriek tomu úspešne zápasili a obsadili 13. miesto v MK ml. dorastu.

Starší žiaci obsadili pod vedením Ing. Mézeša 6. miesto v krajskej súťaži.

Výročná schôdza v januári 1986 riešila hlavne neutešenú situáciu a postavenie oddielu, jeho financovanie a jeho materiálneho zabezpečenia. Nemalú pozornosť venovala kádrovým otázkam, politicko-výchovnej práci a prístupu hráčov, funkcionárov a zamestnancov k plneniu povinností za účelom docielenia vytýčených cieľov.

Novozvolený výbor je nasledovného zloženia: L. Dohanek predseda, Ing. Hipík L. a Varga J. podpredsedia, J. Lóci tajomník, L. Šárkózi hospodár, F. Tartott, J. Kögler, J. Fekete, F. Vígh, T. Benkovič, J. Jeriga, M. Schmidt, Popluhár J., G. Studenka, členovia výboru, z ktorých pozostávajú aj jednotlivé komisie FO.

Po zimnej príprave všetkých mužstiev, ktorá patrí medzi najskromnejšie za posledné roky, mužstvá nastúpili na jarné zápasy s realizačnými tímami, tak ako ukončili jesennú časť až na „B“ dospelých, kde trénerstvo definitívne prevzal M. Schmidt.

Kádre jednotlivých mužstiev za zimné obdobie neboli posilnené, ba u dorastu na hostovanie do Spartaku Komárno odišiel Nágel — brankárska jednička.

V jarnej časti súťaže, rok 1985/86 umiestnili sa mužstvá nasledovne:

„A“ mužstvo dospelých hrajúce MK umiestnili sa na 7. mieste.

„A“ dorastenci hrajúci MK umiestnili sa na 5. mieste.

„A“ žiaci hrajúci KS umiestnili sa na 7. mieste.

„B“ mužstvo dospelých hrajúce MO II. tr. umiestnili sa na 12. mieste.

ml. dorast hrajúce KS umiestnili sa na 12. mieste.

„B“ žiaci hrajúci OS umiestnili sa na 8. mieste.

Žiaci školského šport. str. hrajúce OS umiestnili sa na 6. mieste.

Najlepším strelcom MK juhovýchodnej skupiny sa stal náš hráč Szalay Aladár so 16 gólmi.

Zaslúžilí funkcionári futbalového oddielu

Za obdobie 1911—1942:

MUDr. Novák (Neuman) Albin, Dr. Halász Jozef, Mandl Oskár, Eckert Nándor, Bogár Bertalan, Záreczky Viliam, Horváth Jenő, Politzer Andor a Alexander, Weiss Eugén, Štauka Jozef, Wolf Ludovít a Kohári František.

Za obdobie 1945—1970:

Pivovarči Ludovít, Kubica Rudolf, Hamel Pavol, Kolenčík Štefan a Fučík Michal do roku 1986, Halász Pavol, Minarik Ján, Štepka Silvester, Kochan Karol, Ing. Danko Ondrej, Prna Michal, Schmidt Martin st., Nemčíč Vladimír, Melicher Jozef, Gálfi Július, Eliáš Július, Záreczký Ladislav, Pekarovič Rafael, Šimek Pavol, Eliáš Ján, Vicena Ludovít, Závodský Michal, Závodský František, Csizmadia František, Bukovský Jozef, Förszter Rudolf, Ševčík Ladislav, Danko Štefan, Majerník Ladislav, Forró Ladislav, Ing. Ondreač Štefan, Hradecký Jozef, Kollárovič Zoltán, Ing. Varga Alexander predseda TJ, Hengetner Eugén, Kiss I.

Za obdobie 1970—1986:

Banič Ivan, Vígh Fridrich, Szöcs Tibor, Gazso František, Kostolánský Eduard, Ing. Karkuš Št., Takács Vincent, Kolek Jozef, Leffler Vojtech, Vrabec Július, Baláž Jozef, Krajčí Jozef predseda TJ, Oberta Jozef, Lóci Juraj, Menyhárt Štefan, Ing. Lenický Rudolf, Kiss Štefan, Ondrus Samuel, Polák Július — predseda TJ, Ing. Vladimír Kavický, Fekete Juraj, Kimle Gejza, Benkovič Tibor, Knapp Karol st., Varga Jozef, Tartott František, Ing. Bauman Štefan — predseda TJ, Dohanek Ludovít, Kögler Jozef, Sárközi Ludovít, Schmidt Martin ml., Kovács Ludovít.

Hráči, ktorí preslávili galantský futbal

Za obdobie 1911—1942:

Hromada Štefan, Papanek Ján, Molnár Július, Kolek Ján, Ferenczi Jozef, Balogh Gejza, Heidecker Zoltán, Heidecker Alexander, Stern Ján, Hegedüs Anton, Nagy Karol, Goldstein Dezider, Kohári František, Barczy Rezső, Majerník Jozef, Hegedüs Štefan, Goldstein D., Janega Vojtech, Kohári František, Kovács Ervin, Záreczky Alexander, Fleischman František, Eliáš Július, Förster Rudolf, Zsigárdi Alexander, Polák J., Fahn Eugen.

Za obdobie 1945—1965:

Polák Štefan, Meszlényi Tibor, Králik Štefan, Schmidt Martin st., Cisar Jozef, Meliška Štefan, Bárdoši Ladislav, Úrge Štefan, Bolček František, Šarmír, Škultéti, Hatnancík Pavol, Valenský Ján, Hrobárek Anton, Bičan Ladislav, Švec Ján, Skrutek Ladislav, Dobiš Gustáv, Vrábel Štefan, Králik Ladislav, Horváth Tibor, Bochňa Adalbert, Kulí Pavol, Vígh Pavol, Králik Ladislav, Balušik Róbert, Pinke Imrich, Tabaček Pavol, Bukovský Jozef, Srňan Anton, Filo Jozef, Majerník Ladislav, Bedeč Štefan, Raška Aladár, Žužkovič Alfonz, Andresák Imrich, Benkovič Tibor, Kubica Jozef, Párkány Ludovít, Haver Ludovít, Gödölle, Bošák Ladislav, Vavrik Teodor, Holub Tibor, Seres Alexander.

Za obdobie 1960—1975:

Varga Alexanrer, Hengetner Juraj, Blažek Vojtech, Szabó František, Jakab Ladislav, Bošák Ladislav, Záreczký Tomáš, Záreczký Mikuláš, Szabó Alexander, Pelikán Jozef, Kubovič Vinc., Bolo Jozef, Hrdlica Rudolf, Kántor Igor, Pintér Imrich, Jurík Ján.

Za obdobie 1970—1986:

Záreczký Gabriel, Varga Imrich a Peter, Knapp Karol, Hipík Ladislav, Meszlényi Karol, Takács Jozef, Hlavatý Karol, Benkovič Ladislav, Chatrnuch Kamil, Petrovič Árpád, Duba Frant., Butko Jozef, Mészáros Silvester, Jurík Peter, Rišňovský Ján, Meszlényi Tibor, Králik Štef., Rapand Ladislav, Pokovič Ivan, Lopašovský Vladimír, Gál Daniel, Hipík Štefan, Pokorný Július.

Naši odchovanci, ktorí sa stali hráčmi mužstiev vo vyšších súťažiach

Králik Štefan
Polák Štefan
Úrge Štefan
Meszlényi Tibor
Švec Ján
Bičan Ladislav
Rihošek Tibor
Záreczký Imrich
Čemez Milan
Žužkovič Alfonz
Maxian Juraj
Holub Eduard
Vach Milan

Polák Juraj
Benkovič Ladislav
Rapand Ladislav
Chatrnuch Kamil
Duba František
Vrabec Ivan
Ing. Butko Jozef
Hrobárek Árpád
Meszlényi Tibor
Szöcs Juraj
Srňan Jozef
Takács František
Nágel Zsolt

Tréneri mužstiev dospelých a mládeže za obdobie 1911—1986

Tréneri dospelých:

Hromada Štefan
Heidecker Zoltán
Cisar Jozef
Meliška Štefan
Luknár Jozef
Heidecker Alexander
Potisk Štefan
Fekete Alexander
Šoral Pavol
Vičan Michal
zsl. majster športu

Ing. Šteiner Jozef
Jankech Imrich
Úrge Štefan
Meszlényi Tibor
Kadlec Štefan
Srňan Anton
Cigler Alexander
Hrablík Jozef
Cafík Štefan
Lešický Milan
Pápež Štefan

Tréneri mládeže:

Kolenčík Štefan	Pintér Imrich
Zsigárdi Alexander	Knapp Karol
Kňazník Vincent	Klempa Ladislav
Polák Ján	Schmidt Martin
Szász Ernest	Ing. Sedláček Michal
Ing. Karkuš Štefan	Kelecsényi Dezider
Ing. Mézeš Alexander	Kravárik Miloš
Cigler Alexander	Ing. Kubalec Ján
Vígh Fridrich	Kováč Michal
Vígh Pavol	

Takto videli 75 rokov organizovaného futbalu v Galante autori tejto publikácie, ktorá je faktografická do sily dostupných hodnoverných materiálov a po takomto časovom odstupe ju nebolo možné vzhľadom na dostupnosť materiálov viacej spresňovať.

Preto autori tejto publikácie ďakujú všetkým bývalým hráčom a funkcionárom, ktorí svojou ochotou, priamou účasťou a poskytnutím fotografických materiálov a radami pomohli kolek-

tívu PVK-FO TJ Slovan NV pri náročnej práci spracovania prierezu histórie 75 rokov galantského futbalu.

Osobitne a menovite vyslovujeme poďakovanie J. Ferenczimu, I. Papanekovi, Št. Králikovi, Št. Úrgemu, A. Zsigárdimu, A. Srňanovi a ďalším ochotným spoluobčanom.

Život sa nezastavil, plynul po celých sedemdesiatpäť rokov a naplňoval bohatú históriu nášho futbalu. Spomíname a píšeme, aby nám v prívale rokov nevymizlo z našich spomienok veľa pekného, zaujímavého a podstatného z našej minulosti.

Roky sú dlhé a nekončiace, plynú ako dlhá zlatá niť do nekonečna. Ide nám o to, aby sme si všetko to dobré, poctivé vždy radi pripomínali a spoločným úsilím sa angažovali za nové, progresívne, za rozvoj socialistickej spoločnosti tak, aby sme naplnili závery XVII. zjazdu KSČ zamerané na budovanie socialistického športu a telovýchovy.

A u t o r i

Z príležitosti osláv 75. výročia organizovaného futbalu v Galante sa koná turnaj s medzinárodnou účasťou dňa 13. 7. 1986.

Účastníci turnaja:

1. TBSC Bányász Tatabánya — účastník I. ligy MLR
2. TJ — DAC Dunajská Streda — účastník I. ligy
3. TJ — AGRO Hurbanovo — účastník I. SNL
4. TJ — Slovan NV Galanta — účastník MK Zs. kraja

TBSC Tatabánya účastník I. NB MLR

Futbalisti TBSC Tatabánya v roku 1985 oslávili 75. výročie vzniku futbalového oddielu ako aj telovýchovnej jednoty.

Vznik TSC sa datuje od 6. 2. 1910. Už po pol roku bolo odovzdané k užívaniu nové futbalové ihrisko a dňa 21. augusta sa hral prvý zápas s Győri Egyetértés, ktorý vyhrali v pomere 2:1. Už v súťažnom roku 1911/12 sa TSC stal majstrom kraja.

Počas I. svetovej vojny bola stagnácia a od roku 1920 hrali v nižších súťažiach so striedavými úspechmi.

Po oslobodení v roku 1945/46 nastala doba oživenia vo futbale a po vyhratí majstrovstva kraja postúpili do I. NB.

Najúspešnejšie roky boli:

1957/58 skončili na	4. mieste.
1961/62 skončili na	4. mieste.
1963/64 skončili na	3. mieste.
1971/72 skončili na	4. mieste.

Najväčší úspech dosiahli v roku 1980/81, keď sa umiestnili na 2. mieste. V tomto ročníku budapeštianske mužstvo nevyhralo nad Tatabá-

nyou a v roku 1981/82 skončili na 3. mieste.

V súťažnom ročníku 1985/86 sa mužstvo umiestnilo na 7. mieste už pod vedením trénera Temesváriho Miklósa.

V pohárových zápasoch získali prvenstvo v „Stredoeurópskom pohári“ v roku 1972/73.

Dvakrát boli účastníkmi pohára UEFA, v roku 1981 ich vyradil slávny Real Madrid a v roku 1982 neprešiel cez mužstvo St. Ef. Etienne.

Do medzinárodných zápasov sa mužstvo zapojilo v roku 1957, keď neporaziteľný FC Norimberg porazili 3:1. Ďalej hrali s mužstvami ZSSR, Poľska, Indie a Barmy.

V roku 1968 boli na zájazde na Strednom východe a to v Libanone, Sýrii a ďalších arabských štátoch.

V roku 1962 hradí o Reppen pohár — spomedzi maďarských mužstiev boli najúspešnejší. V semifinálovom zápase podľahli Slovanu Bratislava. Spolu do toho času odohrali 300 medzinárodných futbalových zápasov so striedavými úspechmi.

Hráčsky káder: Hermenn, Horváth, Lakatos, Tepszics, Emmer, Kiss J., Gróf, Dombai, Kiprich, Fejes, Udvardi, Schumann, Schmidt, Dupai, Fischer, Fükö, Nagy P., Harmath, Vincze.

Tréner: Temesvári M., asistent: Gerencsér, lekár: dr. Horváth, masér: Pócze, predseda FO: Majtán, techn. preds. FO: Szabó Görgy.

Telovýchovná jednota FO—DAC Poľnohospodár Dunajská Streda, účastník I. celoštátnej futbalovej ligy

Metropola Žitného ostrova právom hrdá na svoju futbalovú históriu, nakoľko v roku 1904 bol založený prvý organizovaný športový klub v meste, pod názvom DAC t. j. dunajskostredský atletický klub.

Organizovaný futbal v meste stále existoval, ale priaznivci tohoto športu museli veľmi dlho čakať na prvé úspechy. V roku 1953 sa mužstvo stalo majstrom I. A triedy býv. bratislavského obvodu. Až v súťažnom ročníku 1968/69 sa DAC po prvý raz vo svojej histórii prebojoval do západnej skupiny divízie, ale iba na dve sezóny. Trvalo ďalších sedem rokov, kým sa mužstvo zaradilo medzi divízne mužstvá. V prvých rokoch obsadilo 7. miesto a v tomto období sa začali budovať základy dnešného mužstva.

V súťažnom ročníku 1979/80 postúpilo s 10 bodovým náskokom do SNL. Ako nováčik SNL sa dlho držal v hornej polovici tabuľky. Po týchto skúsenostiach zaútočili na najvyššiu priečku. Dlhú dobu držali krok s Duklou B. Bystrica, až v jarnej časti jej podľahli.

Podobne to bolo aj v sezóne 1983/84, kedy sa umiestnili na druhom mieste za ZŤS Petržalka.

Po týchto skúsenostiach sa mužstvo začalo pripravovať v sezóne 1984/85 na novú sezónu s cieľom vybojovať si postup do I. celoštátnej ligy. Táto práca konečne bola korunovaná úspechom a súťaž s 5 bodovým náskokom vyhralo pred Nitrou.

Bilancia: 19 víťazstiev, 6 remíz, 5 prehier, skóre 60:21.

Oddielová farba: žltá — modrá.

Činnosť FO riadi: 112 členný výbor.

Hráčsky káder: brankári — Ján Veselý a Jaroslav Červeňan, hráči: Dušan Liba, Ján Kapko, Karol Krištof, Lubomír Šrámek, Viliam Sipos, Dušan Leško, Ján Nezhyba, Pavol Mucha, Ján Hodúr, Peter Michalec, Ladislav Kalmár, Ján Hesek, Gabriel Bertalan, Ing. Ladislav Tóth, Juraj Majoros, Juraj Audi, Peter Bartoš, Jozef Medgyes, Peter Dražkovič, Ivo Lavracký.

Tréner: Karol Pecze, asistent: Dušan Abraham, lekár: MUDr. Alexander Stadruker, masér: Štefan Šimonič, predseda: Ing. Imrich Šanta, podpredseda: Štefan Nagy a JUDr. Gejza Domény, tajomník: Ján Vígh.

Telovýchovná jednota FO — AGRO Hurbanovo účastník I. futbal. SNL.

I. Slov. nár. ligu hrajúce AGRO Hurbanovo datuje svoj vznik od roku 1923, kedy prvá jedenástka futbalistov vybehla na ihrisko vybudované v strede mesta. Spočiatku hrávali Hurbanovskí futbalisti zápasy s okolitými dedinami (obcami) keď sa v Európe rozhorel vojnový požiar, jedenástka sa rozpadla.

Od roku 1945 začali hrať v okresnej súťaži, v pozdejších rokoch hrali striedavo okresnú a krajskú súťaž. Počas uplynulých rokov telovýchovná jednota viackrát zmenila svoj názov. Najskôr sa menovala ŠK Stará Ďala (Ógyalla), potom Sokol, Dynamo, Slavoj, ČH, od roku 1973 Stavbár, keď sa zúčastnili s Družstevníkom Zelený Háj a od roku 1979 má TJ názov AGRO Hurbanovo.

Význačným medzníkom hurbanovského futbalu bol ročník 1979/80 keď futbalisti pod vedením Št. Kádara hrali v I. A tr. Kraj. súťaže.

Výsledkami a výkonom dokázali obsadiť prvé miesto v súťaži a tým si zaistili postup do majstrovstva kraja. Od tohoto súťažného ročníka prešli futbalisti nasledovnými súťažami:

Majstrovstvo kraja:

1980/81 ako nováčik	MK — 2. miesto
1981/82	MK — 3. miesto
1982/83	MK — 1. miesto víťaz

II. Slov. nár. liga:

1983/84 ako nováčik	II. SNL—5. miesto
1984/85	II. SNL—1. miesto víťaz

I. Slov. národ. liga:

1985/86 ako nováčik	I. SNL—7. miesto jeseň
---------------------	------------------------

Oddielové farby sú: žltá — zelená

Hráčske kádre t. č. tvoria: Brankári: Stanislav Fišan, Viliam Bilko, ost. hráči: Bachratý P., Bachratý M., Poruban P., Srňanský M., Duba F., Krško J., Gendiar R., Halaši F., Levčík J., Weiss V., Tóth Št. Hraška L., Habara St., Herda J., Varga E., Višňovský A., Diheneščík.

Tréner: Anton Dragúň, asistent: Filaga R.

Predseda: Rudolf Poništ, tajomník: Ing. Pieta H., ved. mužstva: Drga J.

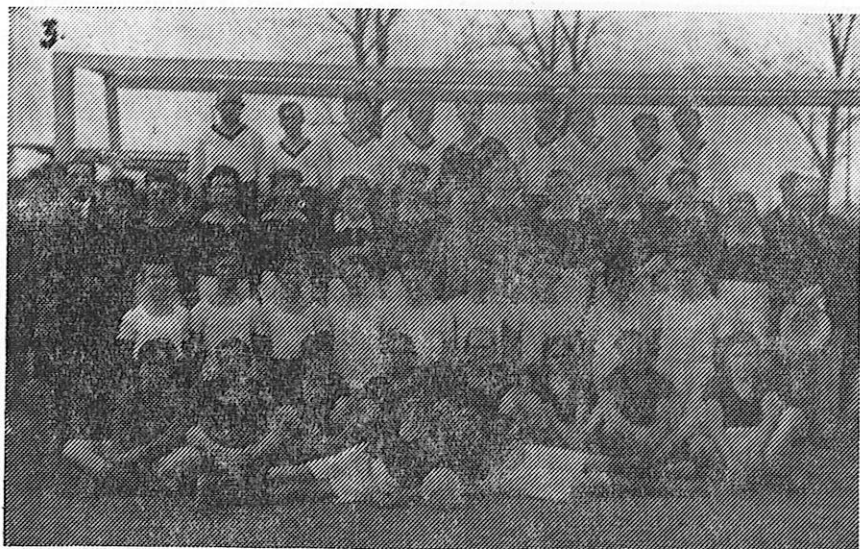
◆ Najstaršia fotografia galantských futbalistov z obdobia Rakúsko-Uhorskej Monarchie (r. 1911–1914) — A legrégebbi fénykép a galántai labdarúgókról az Osztrák-Magyar Monarchia idejéből (1911–1914).

◆ GISE—„B“ — z roku 1924. Z ľava — balról: Grell, Szolányi, Bugár B., tajomník — titkár, Janíček, Kohári, Vígh, Kolek, Jurík, Dohanek, Valenský, Hegedús.

◆ GSE z roku 1926. Z ľava — balról: Hegedús S., Majerník J., Kolek J., Hegedús A., Oláh G., Hrbán A., (Tonesz), Bugár Bertalan — tajomník — titkár, Dohanek L., Záreczký M., Sediaci — ülők: Nagy K., Papanek J., Hromada Št.

◆ GSE z roku 1930. Stojaci: A a B mužstvá dospělých, křáčiaci starší dorastenci a sediaci mladší dorastenci. — állók: „A” és „B” felnőtt csapata, térdelők: öregebb ifjúsági csapat, ülők a fiatalabb ifjúsági csapat.

◆ GSE z roku 1931—32. Stojaci z Iava — állók balról: Horváth J. ved. mužstva — csapatvezető, Hegedűs A., Kovács E., Heidecker Z., Goldstein D., Dohanek J., Markó L., Křáčiaci — térdelők: Majerník J., Stern J., Kohári Fr., Sediaci — ülők: Ferenczy J., Balogh, Janega.

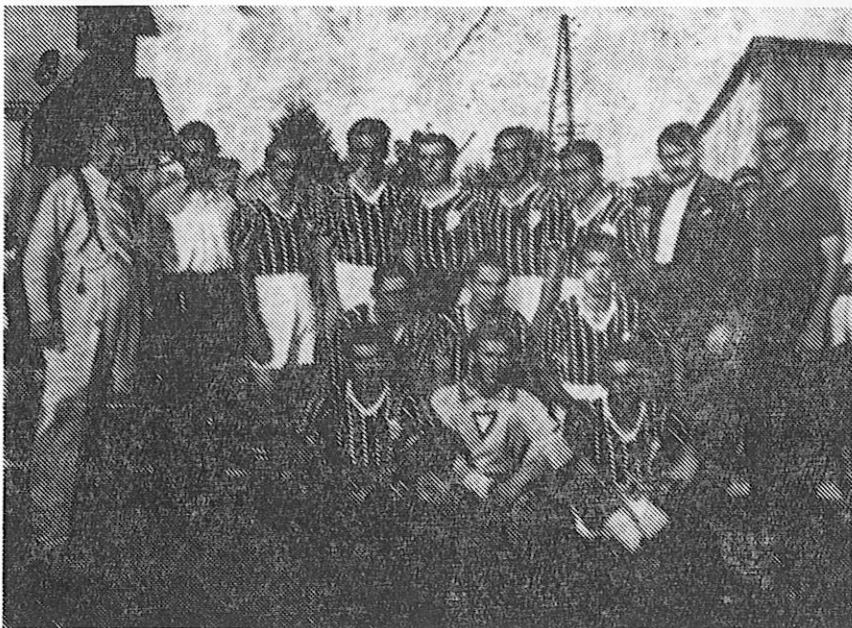
◆ GSE z roku 1936/37. Stojaci z Iava — állók balról: Hegedűs, Schultz, Barcsi, Ferenczi, Molnár, Markó, Guzik, Gottstein, Weisz, (tajomník—titkár). Křáčiaci — térdelők: Goldstein, Dohanek, Eliás, Balogh.

◆ GSE z roku 1937. Mužstvo ktoré 23. júla vybojovalo Pohár časopisu Esti Újság, játékos-káder, amely kiharcolta az Esti Újság serlegét. Z ľava — balról: Hegedűs, Eliáš, Kröller, Ferenczi, Barcsi, Polák, Molnár, Dohánek, Goldstein, Guzik, Markó.

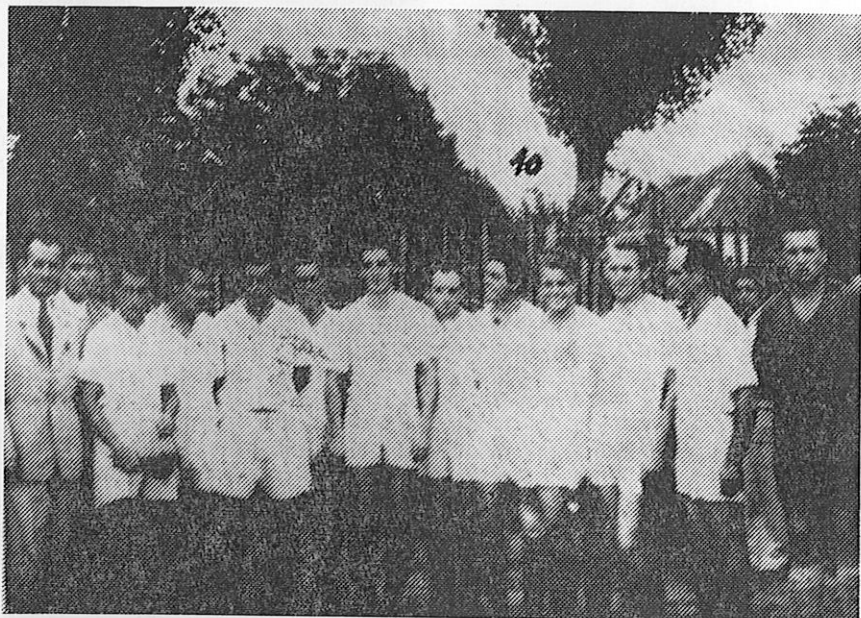
◆ GSE „B“ z roku 1933. Stojaci z ľava — állók balról: Kohári, tajomník — titkár, Antalovič, Müller, Špaček, Bóla, Kolenčík, Deák. Kľačiaci — térdelők: Fleischman, Goldstein, Szalagyák, sediaci — ülők: Záreczky, Galo, Valenský.

◆ GSE z roku 1940/41. Stojaci z ľava — állók balról: Holczer — tréner, Zsigárdi, Förster, Daniel, Polák, Bárdosi. Kľačiaci — térdelők: Antalovič, Pápai, Ševčík, Prna, Hipák.

◆ ŠK Galanta z roku 1947. Stojaci z Iava — állók balról: Meliška Št., Polák Št., Kopal Fr., Miklušičiak, Ūrge Št., Králik Št., Meszlényi T., Cisár J., kľačiaci — térdelők: Schmidt M., Bárđosi L., Jakubček.

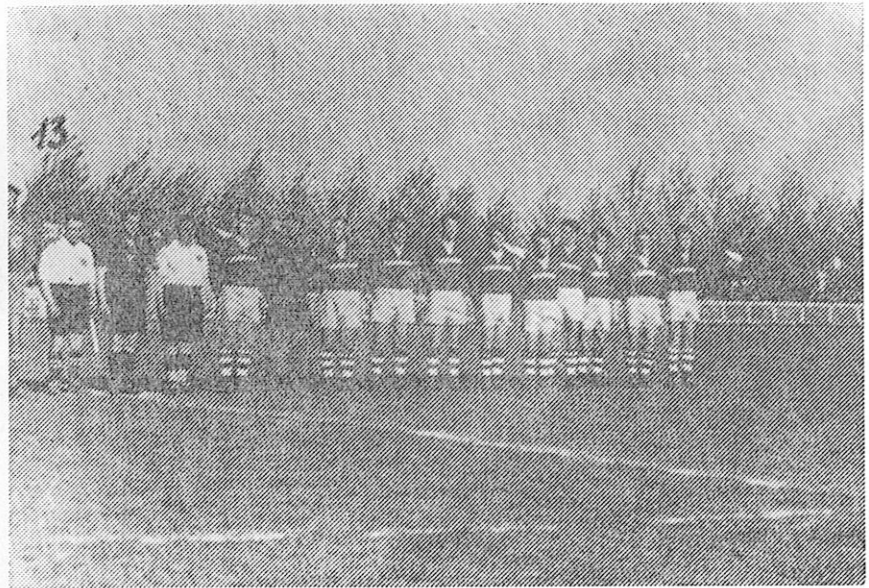
◆ ŠK Galanta z roku 1948. Stojaci z Iava — állók balról: Fučík M., ved. mužstva — csapatvezető, Schmidt M., Bárđosi L., Cisár J., Polák Št., Králik Št., Kopal F., Ūrge Št., Miklušičiak, Hatnančík P., Meliška Št., Meszlényi T.

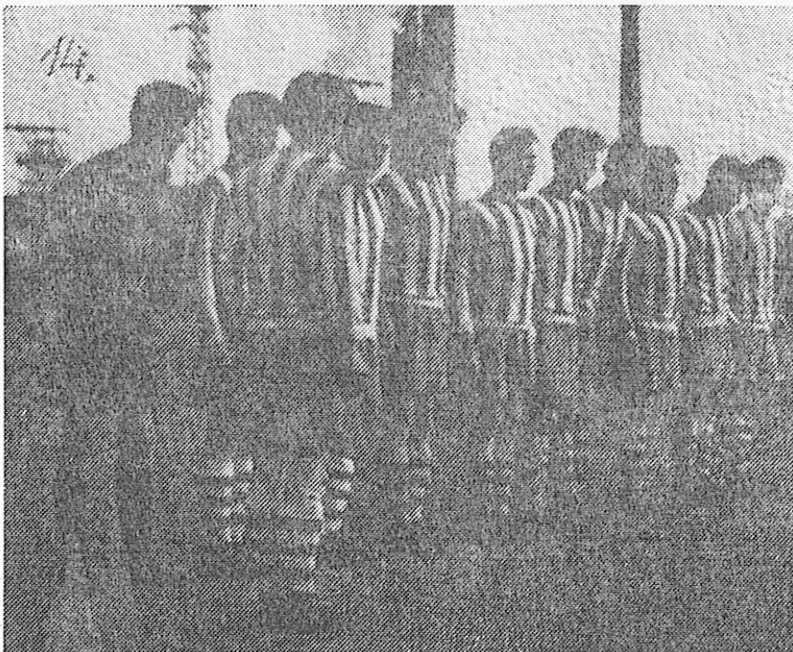
◆ TJ Tatran Galanta z roku 1952/53. Stojaci z Iava — állók balról: Žužkovič, Dobiš, Holub M., Vrábel Št., Ūrge Št. Bereenik, Drozd, Fehér L., kľačiaci — térdelők: Hatnančík P., Valenský J.,

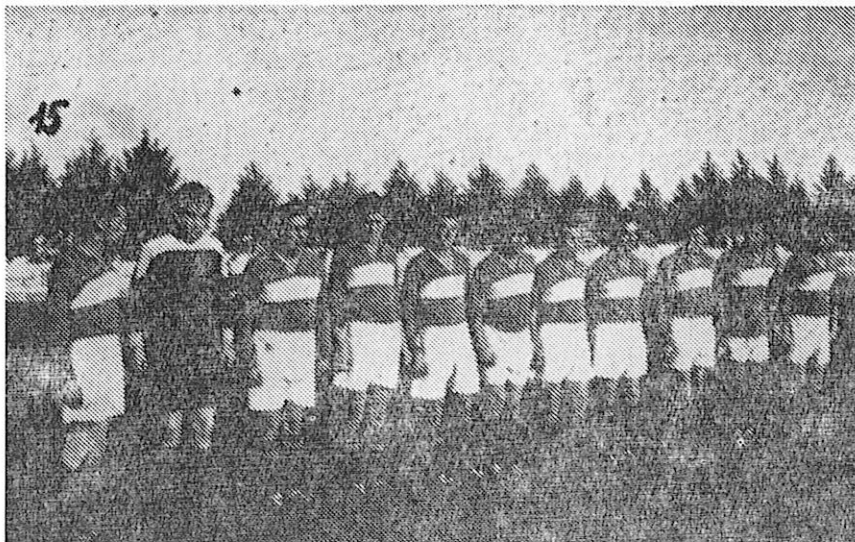
◆ TJ Tatran Galanta z roku 1953/54. Stojaci z ľava — állók balról: Žužkovič, Dobiš, Űrge Št., Horváth. T., Polák Št., Zsigárdi A., Filo Št., Holub, Bedeč, Bičan L., Skrutek L., Králik L.

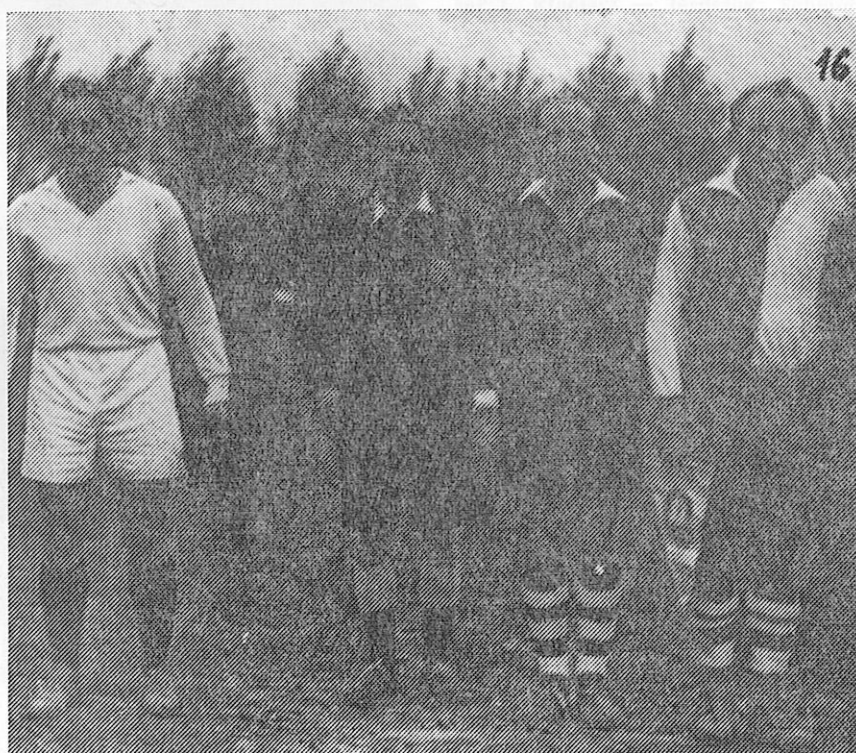
◆ TJ Tatran Galanta z roku 1955. Stojaci z ľava — állók balról: Űrge Št., Pinke J., Polák Št., Králik Št., Filo J., Németh, Bereník, Chynoránsky, Bochňa, Žužkovič, Švec J.

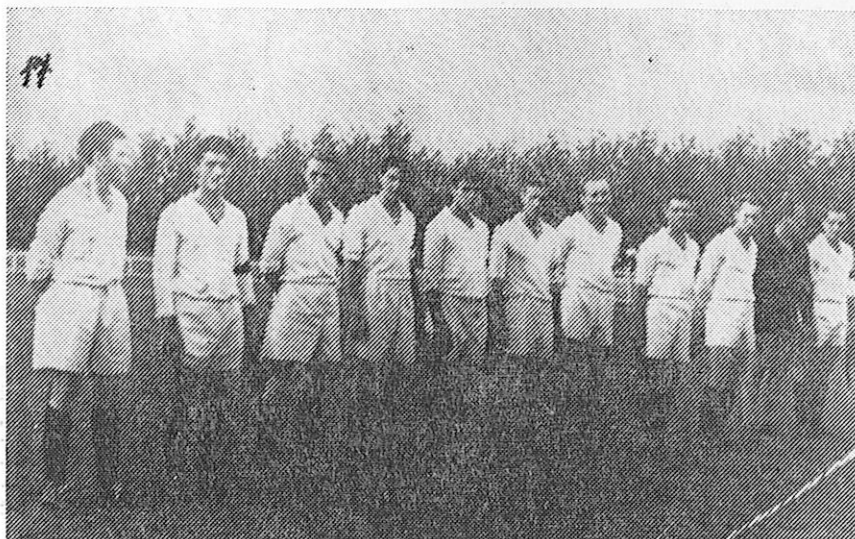
◆ Kovo — Spartak Galanta z roku 1952/53. — dorastenci ktorí bojovali o majstra Slovenska. Z ľava: Rihošek, Bajnovič, Szalay A., Nyéky, Chemez, Dékány, Záreczky J., Szaly, Baka, Nitran, Čepkovič, — Ifjúsági csapat, amely Szlovákia bajnokságáért harcolt.

◆ TJ Spartak Galanta z roku 1954/55. Z ľava — bairól: Valenský, Slimák, Hrobárek D., Pinka M., Lelovič, Bochna, Meleg, Tóth K., Dékány, Kohút, Krištoi.

◆ Z roku 1954 priateľský zápas Tatrán Galanta — DSO Tatrán Praha 4:2. Z ľava — bairól: Králik Št. (kapitán mužstva) Kolenčik Št., (hl. rozhodca — vezetóbíró), Kovács P. (postran. rozhodca — partjelző), Kocourek kapitán hostí — a vendégsapat kapitánya.

◆ A mužstvo Tatrán Galanta rok 1956. Z ľava — bairól: Srňan A., Králik L., Valenský J., Maderka, Horváth T., Polák Št., Vrabel, ůrge Št., Hatančik P., Meszlényi T., Králik Št.

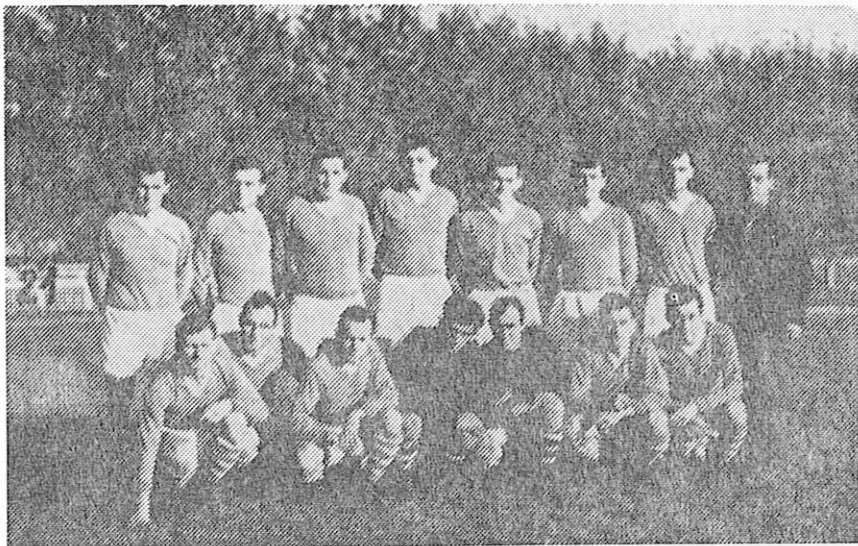
◆ Mužstvo TJ Slovan NV Ga'anta rok 1958. Stojaci z ľava — állók balról: Förster — predseda — elnök, Tabaček P., Balušík V., Bičan L., Űrge Št., Chudý P., Horváth T., Závodský M., ved. mužstva — csapatvezető, kľačiaci — térdelők: Balušík R., Gyalog, Bedecs, Haver, Srňan A., Raška A.

◆ Mužstvo TJ Slovan NV Galanta r. 1959. Stojaci z ľava — állók balról: Chudý P., Šoral P. tréner, Balušík R., Srňan A., Horváth T., Raška A., Haver, Majerník, Liptay — ved. mužstva — csapatvezető. Bičan L., Bukovský, Bedeč Št., Tabaček P., Záreczký M., Förster R. — predseda — elnök.
Sústredenie pred. majstr. zápasom Galanta — Nové Mesto o postup do divízie — Összpontosítás a Galanta — Nové Mesto-bajnoki mérkőzés előtt a divízióba való feljutásért.

◆ Mužstvo TJ Slovan Galanta r. 1960. Stojaci z ľava — állók balról: Majerník L., Simončič, Raška A., Chudý P., Filo J., Majerník T., Kľačiaci — térdelők: Gödölle, Pinke J., Szabó, Balušík, Horváth T. Majstr. zápas v Bratislave Slovan B — Galanta 1:1 — Bajnoki mérkőzés Bratislavában Slovan B — Galanta 1:1.

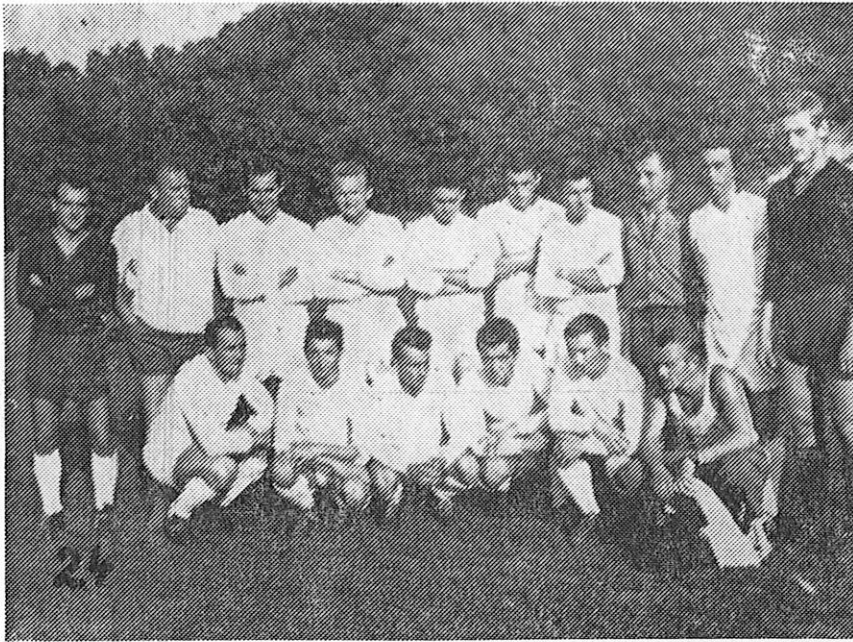
◆ Káder hráčov TJ Slovan Galanta r. 1960/61. Stojaci — z ľava — állók balról: Chudy, Opavský, Filo J., Gödölle, Majerník, Horváth, Raška, Förster, kľáčiaci — térdelők: Žužkovič, Bičan, Balušík, Gyalog, Bedecs, Srňan, Ha-ver.

◆ Mužstvo TJ Slovan NV Galanta r. 1961. Stojaci z ľava — állók balról: Závodský M. a Majerník ved. mužstva — csapatvezetők, Gödölle, Kubica, Žužkovič, Chudy, Filó, Raška, Zsigárdi tréner Förster. Kľáčiaci — térdelők: Pinke, Srňan, Horváth, Bošák, Andrešák.

◆ Mužstvo TJ Slovan NV Galanta r. 1962. Stojaci z ľava — állók balról: Srňan, Filó, Bičan, Horváth, Gödölle, Majerník, Chudý, kľáčiaci — térdelők: Žužkovič, Šimončič, Pinke, Szabó.

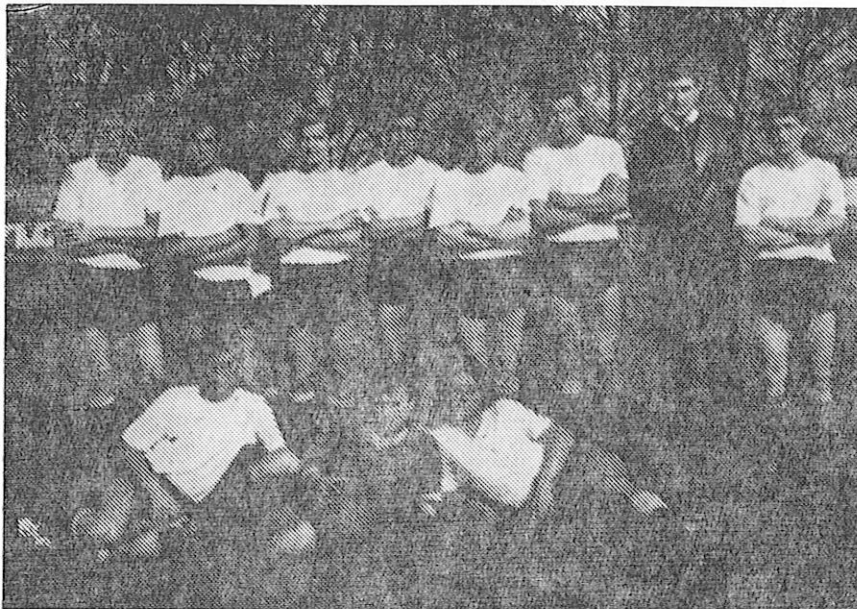
◆ Káder hráčov TJ Slovan NV Galanta r. 1963. Stojaci z ľava — állók balról: Pinke, Meszlényi, tréner, Chudy, Bíró, Blazsek, Bošák, Trochta tréner, Danác. Kľačiaci — térdelők: Filó, Vavrík, Párkány, Benkovič, Záreczky, Slíž masér — gyúró.

◆ Mužstvo TJ Slovan NV Galanta r. 1964/65. Stojaci z ľava — állók balról: Filó, Horváth, Srňan, Párkány, Bosák, Cafík. Kľačiaci — térdelők: Mikuliš, Czódör, Záreczky T., Záreczky M., Vigh P., Holub T.

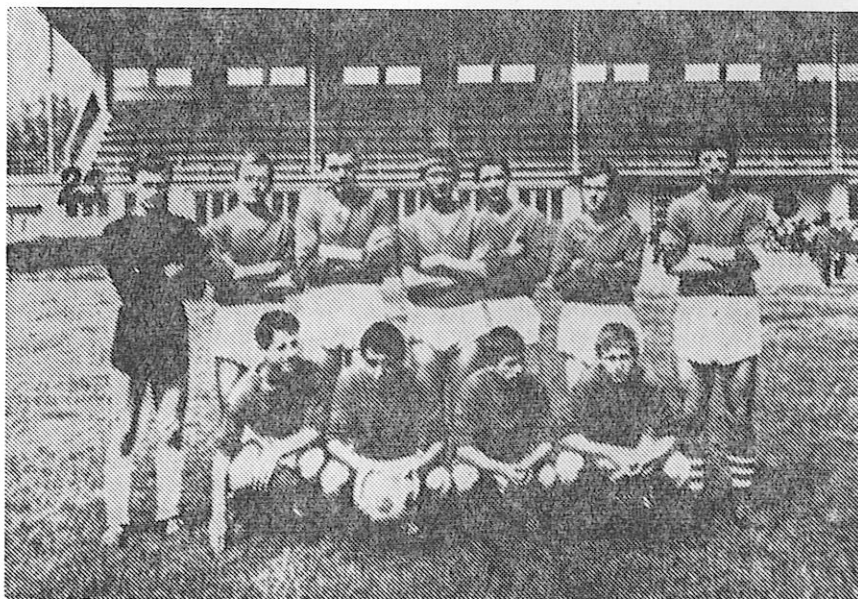
◆ Mužstvo TJ Slovan NV Galanta 1965/66. Stojaci z ľava — állók balról: Dankó Št., predseda — elnök, Varga A. Lőrincz, Jakab, Pentrák, Záreczky M., Szabó A., Bošák, Meszlényi T. tréner. Kľačiaci — térdelők: Henger, Vavrík, Blažek, Lázár, Lukovič.

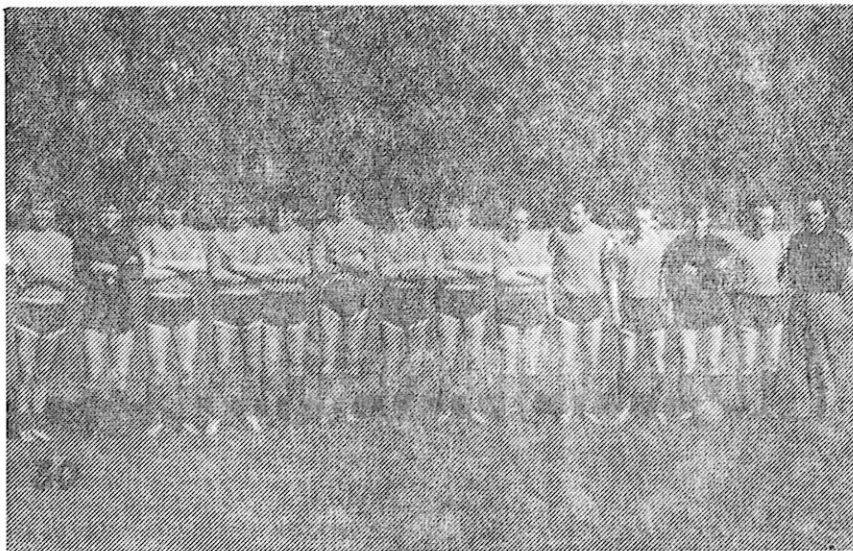
✦ Z roku 1966. — A-dorastenci „pod vedením trénera Kňazíka, hrali I. A k Zs. KV — ifjúsági „A“ csapat Kňazík edző vezetése alatt az I. A oszt.-ban játszott.

✦ Mužstvo TJ Slovan NV Galanta r. 1966/67. Stojaci z ľava — állók balról: Kiss L. ved. mužstva — csapatvezető, Varga, Benkovič, Pintér, Hengeiner, Jakab, Klempa, Meszlényi tréner, Bító. Kľačiaci — térdelők: Szabó, Záreczky T., Záreczky M., Bošák, Blazek, Kováč hospodár.

✦ Z roku 1967 — A dorastenci pod vedením trénera Kňazíka hrali I. A tr. Zs. KV — ifjúsági csapat Kňazík edző vezetése alatt az I. A oszt.-ban játszott.

◆ Mužstvo TJ Slovan NV Galanta r. 1969. Z ľava — balról: Krivánek, Pelikán, Cservenka, Varga, Králik L., Kubovič, Grel, Botka, Takács, Simonič, Szabó, Záreczky T., Záreczky M. a Jankech.

◆ Z roku 1967 — Starší páni z ľava — öreg fiúk — balról állók: Mikovič, Hatnančik, Králik, Horváth, Sörös, Jambrich, Polák, Filó. Kľačiaci — térdelők: Zsigárdi, Űrge, Meszlényi, Králik a Srňan.

◆ Káder hráčov TJ Slovan NV Galanta z roku 1971/72. Stojaci z ľava — állók balról: Boľo, Hrdlica, Konta, Pintér, Králik, Belányi, Vízváry, Pelikán. Sediaci — ülők: Cigler, tréner, Knapp, Varga, Hengetner, Jurík, Záreczky, Varga, Cafík pom. tréner — segédedző.

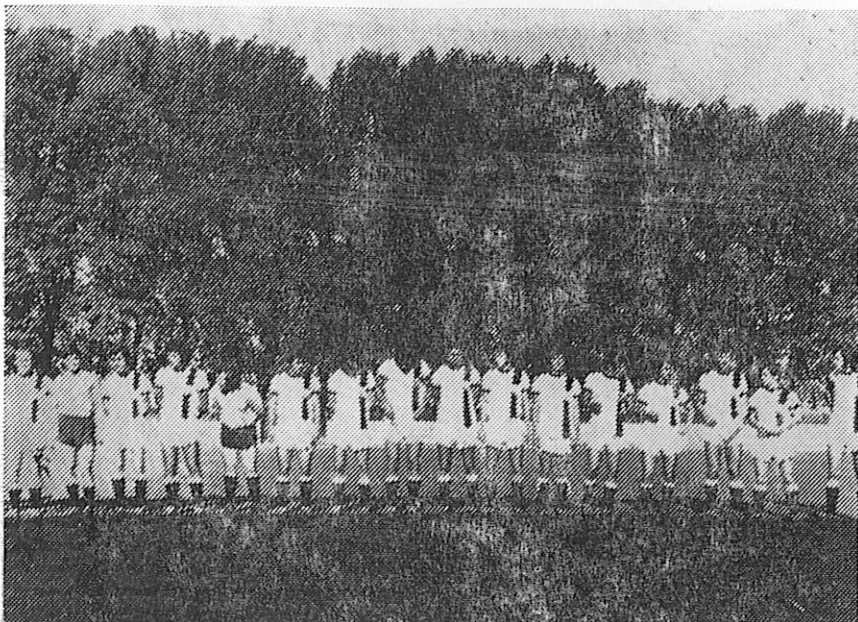
◆ Súťažný ročník 1971/72. A dorastenci pod vedením trénera Sásza postúpili z I. A tr. Zs KV do majstrovstva kraja. — Ifjúsági A csapat Szász edző vezetése alatt, feljutott a kerületi bajnokságba az 1971/72-es évadban.

◆ A — mužstvo TJ Slovan NV Galanta rok 1972. Z ľava — balról: Podolský, Pintér, Boľo, Varga, Konta, Kubovič, Knapp, Valkovič, Cigler, tréner, Kolenčík predseda — elnök. Kolek, Vígh člen výboru — vezetőségi tag, Klačiaci — térdelők: Bittó, ved. mužstva — csapatvezető, Cafík, pom. tréner — segédedző, Varga, Jurík, Záreczky, Hradecký, Pelikán, Letušek.

◆ Káder hráčov TJ Slovan NV Galanta r. 1973/74. Stojaci z ľava — állók balról: Vígh Fr. predseda — elnök, Dudoň, Kásztor, Kubovič, Ing. Hlavatý, Hrdlica, Varga, Takáč, Lefler, ved. mužstva — csapatvezető. Sediaci — ülők: Pelikán, Varga, Záreczky, Cafík, tréner, Pintér, Varga, Hlavatý. Vifazné mužstvo I. A triedy ZS KV postúpil do MK — Az I. A osztály győztes csapata, amely feljutott a kerületi bajnokságba.

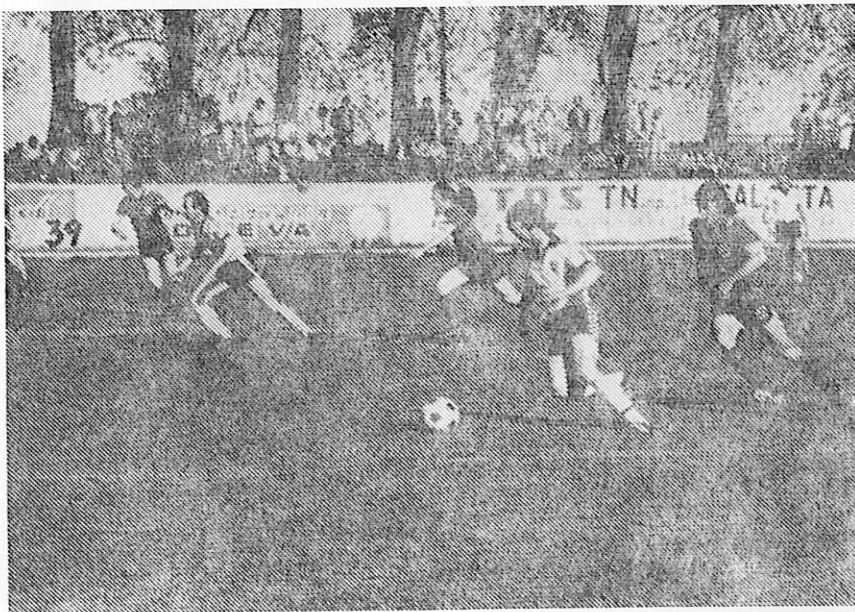
◆ Káder hráčov TJ Slovan NV Galanta r. 1975/76. Z ľava — bairól: Varga, Pelikán, Knapp, Horváth, Meszlényi, Takáč, Meszlényi T., Chatrnúch, Kubovič, Petrovič, Srňan, Bartko, Jurík, Ing. Hlavatý, Záreczky, Hrdlica. Medzinárodný zápas Galanta — Chemik Halle (NDR) 1:2 — Nemzetközi mérkőzés a Halle Chemik (NDK) csapattával 1:2.

◆ Káder hráčov TJ Slovan NV Galanta r. 1977. Stojaci z ľava — állók balról: Vigh Fr. hl. usporiadateľ — főrendező, Pintér, Hipák, Vigh, Mészáros, Petrovič, Vincze, Hrobárek, Ing. Hlavatý, Hrdlica, Takáč, Králik, MUDr. Grell, Menyhárt ved. mužstva — csapatvezető. Sediaci — állók Lóci, tajomník — titkár, Šipos, Srňan, Varga, Caffk, tréner, Kimle, predseda — elnök, Vigh P., Jurík, Pelikán, Czaffková — masérka — gyúró.

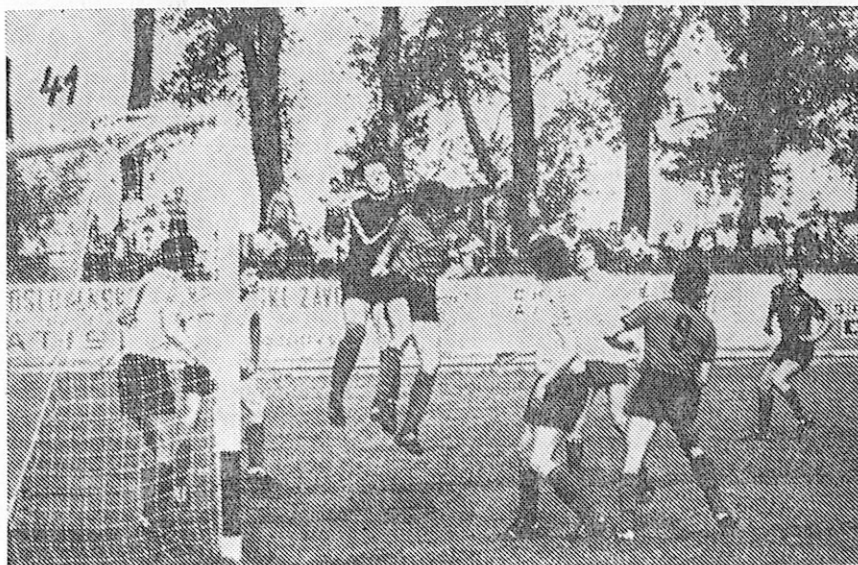
◆ Káder hráčov TJ Slovan NV Galanta r. 1978. Stojaci z ľava — állók balról: Petrovič, Ing. Hlavatý, Duba, Hrdlica, Benkovič, Rišňovský, Mészáros, Takáč, Jurík. Sediaci — állók: Meszlényi, Šemetka, Butko, Zsigárdi pom. tréner — segédedző, Caffk tréner, Benkovič, Rapand, Simonič — masér — gyúró.

♦ Záber z majstrovského zápasu Galanta—Šahy 5:1 rok 1978/79, keď Galanta útočí, pri lopte hráč Butko — felvétel a Galanta—Šahy bajnoki mérkőzésről, ahol Galanta támad a labdánál Butko.

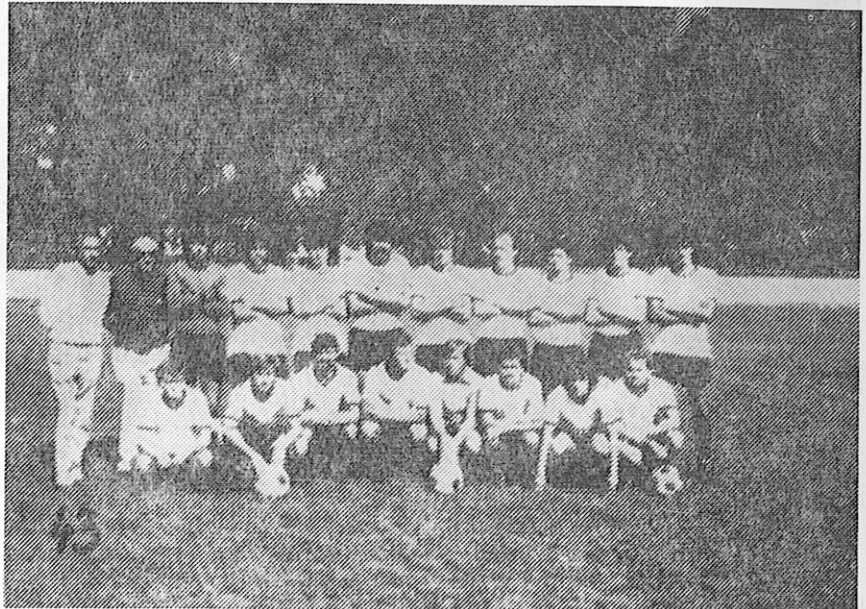
♦ Káder hráčov TJ Slovan NV Galanta rok 1979. Stojaci z ľava — állók balról: Zsigárdi, pom. tréner — segédedző, Záreczky, Benkovič, Hrdlica, Duba, Rišňovský, Petrovič, Lóci, tajomník — titkár, Cafík tréner, Kláčaci — térdelő: Rapand, Butko, Mészáros, Králik, Srňan, Takáč, Meszlényi. Mužstvo, ktoré sa umiestnilo na 2. mieste v MK — Csapatunk, mely a kerületi bajnokság 2. helyén végzett.

♦ Záber z majstr. zápasu Galanta—Šurany 3:1 rok 1979/80 pri bránke súpera bojuje o loptu hráč Hrdlica s brankárom hostí. A Galanta—Šurany 3:1-re végződő bajnoki mérkőzés egyik pillanata — az ellenfél kapusával Hrdlica harcol a labdáért.

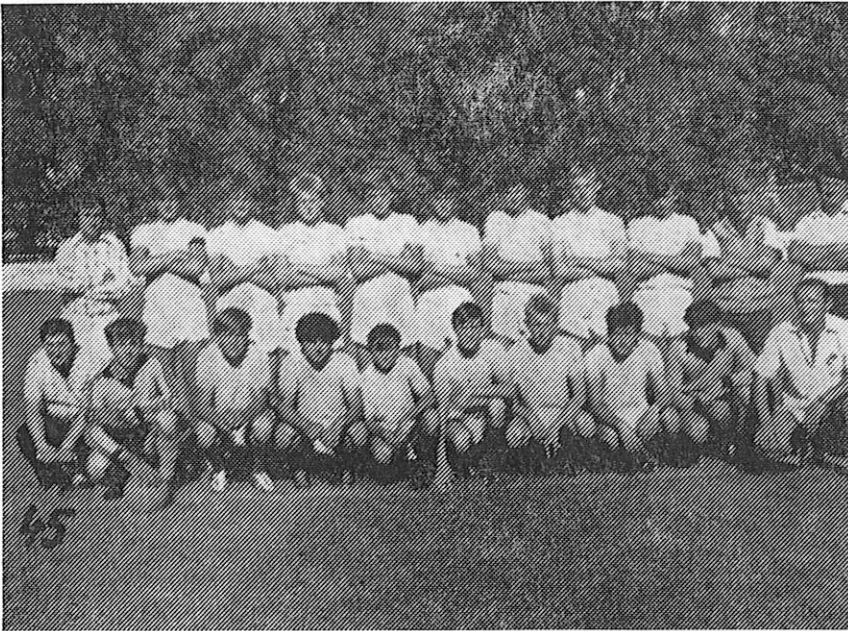
♦ Záběr z majstr. zápasu Matúškovo — Galanta 1:1 r. 1979/80, boj o loptu pri bránke súpera. — A Matúškovo — Galanta 1:1 arányú mérkőzés egyik szép pillanata — harc a labdáért az ellenfél kapuja előtt.

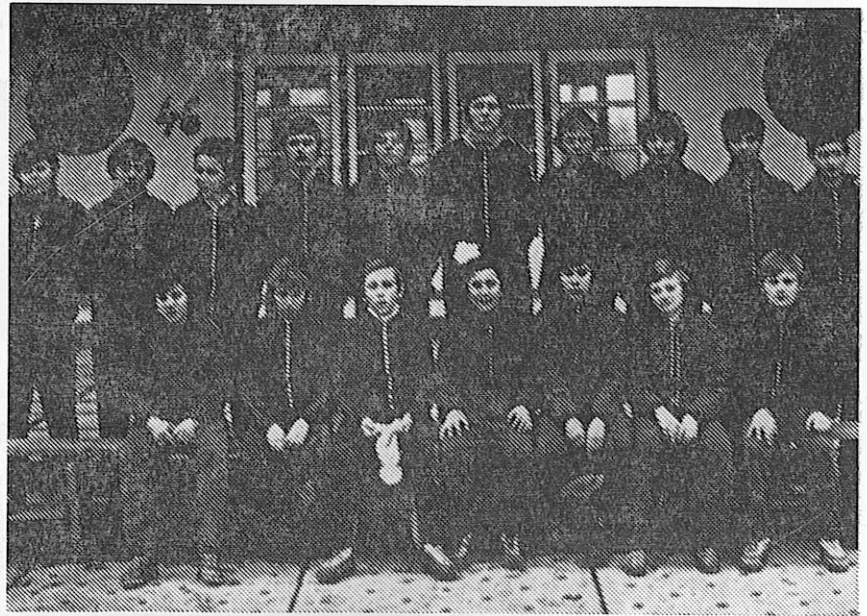
♦ Káder hráčov TJ Slovan NV Galanta r. 1984/85. Stojaci z ľava: — állók balról: Kögler, Tartott. ved. mužstva csapatvezető, Pinke, Rapand, Pokovič, Benkovič, Lopašovský, Rišňovský, Gál, Hípik, Kenyeres, kľačiaci — térdelők: Rácz, Szócs, Vrtík, Mészáros, Meszlényi, Benkovič K., Benkovič T. Oláh.

♦ „A“ — káder žiakov, ktorí vyhrali okrs. súťaž r. 1984/85, a postúpili do Krajskej súťaže. — A diák „A“ csapat, mely megnyerte a járási bajnokságot és bejutott a kerületi bajnokságba. Z ľava — M. Fučík tajomník — titkár, sprava Ing. Sedláček M. tréner — edző.

◆ Káder dorastencov, ktorí sa v roku 1985 umiestnili na 3. mieste v II. dorasteneckom turnaji o „Pohár SNP“ pod vedením trénera Knapp K. a Vígh P. — Ifjúsági csapatunk, mely a „SZNF kupa“ 2. évfolyamában a 3. helyet szerezték meg.

◆ A — káder žiakov TJ Slovan NV Galanta v jesennej časti krajskej súťaže 1976—77 pod vedením trénera Ing. Mézesa umiestnili sa na 5. mieste. Slovan NV Galanta diák-csapata edzőjükkal az 1976/77-es évad kerületi bajnoksága őszi idejében 4-ik helyet szerezték meg.

◆ A—mužstvo TJ Slovan NV Galanta r. 1986. Stojaci z ľava — állók balról: Kögler, Lóci, Cafik — tréner, Pokorný, Lopašovský, Szabó, Hipík, Mészáros, Fekete, Raška, Gál, Szalay, Tartott, Dohánek — predseda FO — elnök. Kľachiaci — térdelő: MUDr. Valkó, Szabados, Szócs, Oláh, Hausner, Drimal, Záreczký — masér — gyűrő.

◆ Káder hráčov SC Bányász Tatabánya, účastník I. ligy MĚR. — Tatabányai Bányász S. C. csapata az MNK NB I. osztályának résztvevője.

◆ Káder hráčov DAC — Poľnohospodár Dunajská Streda, účastník I. ligy. — A Dunaszerdahelyi DAC — Poľnohospodár csapata a ĆSSR I. ligájának résztvevője.

◆ Káder hráčov AGRO Hurbanovo. Účastník I. SNL. — A Hurbanovői AGRO csapata a Szlovák Nemzeti Bajnokság I. oszt. résztvevője.

A galántai szervezett labdarúgás 75 éve

Kiadta:

A labdarúgó szakosztály politikai-nevelési bizottsága

Szerzők:

Varga József,
Fučík Mihály,
Záreczky László

Múlt és jelen

Amikor városunk sport-történetéről, a labdarúgás 75-ik évfordulójáról írunk, semmi esetre sem feledkezhetünk el városunk múltjáról és jelenéről, főleg azzal a történelmi eseménnyel kapcsolatban, amely 1987-ben vár ránk — amikor is városunk megalakulásának 750-ik évfordulóját ünnepli.

Városunk létezéséről az első írásbeli emlék 1237-ből való birtokösszeírás, amelyben szószerint ez olvasható: „ . . . et villam unam eodem nominatam silicet Galanta . . . ” vagyis: „ . . . Villa Galanta ” — „Galánta falu” a pannonhalmi Szent Márton monostor tulajdona, amely birtok kezelője a deáki kolostor volt.

Egy későbbi, a XIII. századból származó (1291) okirat, mint „terra Galantha — vagyis „Galánta földje” néven említi.

Városunk 750 éves története azonban távolról sem fedi Galánta valódi múltját. Az ásatások alkalmával a galántai, nebojsai, taksonyi (Matúškovo) és hody-i határban talált leletek egyértelműen azt bizonyítják, hogy városunk és környéke már az újabb kőkorból (neolitikum) kb 5000—2000 évvel időszámításunk előtt — tehát megközelítőleg 5—7 ezer évvel ezelőtt már lakott terület volt. Sőt a galántai kőház nővérszállójának az építéskor, a X—XI. századból származó ősmagyar temetőt tártak föl, ami azt igazolja, hogy Galánta már 1000 évvel ezelőtt is állandó jellegű lakott terület volt.

A galántai labdarúgás hetvenöt éve

A galántai labdarúgás az idén ünnepli megalakulásának hetvenötödik évfordulóját. Városunk területén az első labdarúgó egyesület megalakítása óta 75 év telt el sikerek, sikertelenségek, örömeik és szomorúságok 75 éve.

Az állandó fejlődés, fellendülés, az ifjúság nevelésének, az osztálytársadalmi és a legtömegesebb népszórakoztatásnak a 75 éve.

A városunk területén működő első szervezett sportnak a labdarúgásnak 75 éves értékelésekor, sőt bátran kijenehetjük, hogy a távoli és közeli vidéken is, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a labdarúgás fejlődését, a világban, országunkban és legközelebbi környékünkön. Ahhoz, hogy megfigyelhessük és elbírálhassuk ennek az első számú sportnak diadalmas elterjedését az egész világon, a legnagyobb számú aktív sportolóval és főleg a legtöbb sportbaráttal a világ valamennyi kontinensén, röviden meg kell emlékeznünk fejlődéséről és emelkedésének fokáról a világban.

Ismert sporttörténészek szerint, több sport alapjait már az ősidőkben kell keresnünk, természetesen nem a mai szabályokkal meghatározott formában, de olyan formákban, amelyekben az egyes sportok véletlenül keletkeztek, illetve mint alakultak ki az emberiség hosszútávú fejlődése során.

Az összes régmúltból átvett sportokból kié-

rezhető keletkezésük módja, illetve keletkezésük oka.

Sajnos az utóbbi időben lehetőségünk van megfigyelni a sportok túlszervezését, ahol elvész a játékoság és szépség, és a sportnak ezt a részét taktikázással és durvasággal helyettesítik, amelyeket nem akadályozhatnak meg a legjobb szabályok sem.

Hozzáférhető források szerint a labdarúgást, mint labdajátékot akkor kezdték el játszani, amikor elkészítették az első labdát. Különböző ásatásoknál, legyen szó akár egyiptomi, vagy kínai hozzáférhető forrásokról, bizonyítható, hogy ezek a nemzetek felhasználták testi rátermettségük fejlesztéséhez a testnevelést és saját örömeikre ezt a játék formájában alkalmazták.

A görögök, akik magasfokú test-kultúrájukról és testnevelésükről híresek, már használták a labdát. Az „episkuros” játéknál már voltak játékvezetők is. A rómaiak is ismerték a közkedvelt labda-játékot, amely „nazpastum” néven vált ismeretessé. Ez a játék annyira népszerű volt, hogy a labdát a katonák magukkal vitték a harctérre is és a harcshüvelyekben játszottak és aktív pihenéssel gyűjtötték erőt.

A labdarúgásról szóló első írásos emlék a londoni főpolgármester 1314-ből származó rendelete. N. Farndon főpolgármester ezzel a rendeletével megtiltotta London lakosságának a köznyugalom zavarását különböző játékokkal, köztük a labdarúgással is. Ezt a veszélyes játékot a következő évtizedekben és évszázadokban még nem egyszer betiltották. Ez a tény arról tanúskodik, hogy a különböző korú, hivatású és más társadalmi rétegekhez és az utóbbi évtizedekben más nemhez tartozó emberek is megszerették.

Ezen játék fokozatos fejlődése lehetővé tette és megvalósította a játékszabályok megalkotását, amelyek az általános formákból idővel meghatározottakba mentek át. A XVI. században megjelentek az első írásbeli szabályozók és játék-szabályok, amelyek meghatározzák a játéktér formáját és méreteit, új megnevezéseket vezettek be és fokozatosan megszületett a mai labdarúgózsargon. Első, de nem eredménytelen kísérlet a labdarúgás egységes szabályainak a bevezetésére 1864-ben Cambridgeben történt. Itt az alapvető szabályokat állapították meg, amelyek azonban a következő évtizedekben még sok változáson mentek át.

Anglia hatására a labdarúgás a jelenlegi, illetve a jelenlegihez hasonló formában elterjedt egész Európában és később az egész világon. A labdarúgás nagy közkedveltségnek örvend, a vetélkedés felrázza a személyes tekintélyt és így a labdarúgás századunk elején elindul diadalmas útjára. Népszerűsége tesz szert és felkelti a sportkedvelők érdeklődését.

A bőrlabda diadalmas útja megkezdődött és a labdarúgás a legnagyobb hódítóvá lesz, mert eléri azt, ami senkinek sem sikerült ezidáig az emberiség történetében — gyakorlatilag száz év alatt leigázza a világot.

A labdarúgás emlékezetes napja lett 1904. május 21-e, amikor Párizsban megalakult a nemzetközi labdarúgó szövetség, Federation Internationale de Football Association, rövidítve a FIFA néven, amelynek megalakulásakor hét tag-állama volt.

A labdarúgás fokozatos elterjedése az európai kontinensen, nem állt meg az akkori Osztrák-Magyar Monarchia határánál sem. A termen kívüli sportok elterjedése gyorsan maga után vonja a labdarúgás játszását szabad téren.

Századunk elején fokozatosan alakulnak a labdarúgó egyesületek az egyes városokban, így a mi államunk mai területén is.

A mérkőzések — találkozó, főleg barátságos, egyesületek- közötti, városok- közötti, később pedig nemzetközi formában kerültek megrendezésre. A labdarúgás versenyformája még egy kicsit váratott magára. A fejlődést azonban nem állították meg a labdarúgás ellenségei különböző tiltó rendelkezéseikkel, akik hamis erkölcsiségre hivatkoztak és a testnevelés ellenségei voltak.

Az első világháború után megalakult Csehszlovák Köztársaságban létrehozták a Csehszlovák Labdarúgó Szövetséget, amelynek néhány alosztálya volt (magyar, német, zsidó).

A szövetség megalakítása és a rendszeres bajnoki mérkőzések megszervezése, a nemzeti válogatott összeállítása, a nemzetközi klubmérkőzések hozzájárultak labdarúgásunk további fejlődéséhez. Ezt a fejlődést ugyan lefékezte, de nem állította meg a második világháború. A Köztársaság szétverése és a háborús helyzet lehetetlenné tette a nemzetközi érintkezést éppen a legfejlettebb országokkal.

Ezt az időt a labdarúgás sötét korszakának nevezhetjük. A munkás egyesületeket megszüntették a többi pedig a fasizmus legsötétebb kiszolgálói irányították és művelték, így a testkultúra fejlesztésének értékes és nemes céljait, a félkatonai és katonai szervezetek céljaira használta fel az uralkodó államgépezet és az uralkodó előkelőségek.

A labdarúgás újolagos és óriási fejlődéséhez az egész világon így nálunk is a második világháború befejezése után lehettünk tanúi. Tevékenységét felújította a Csehszlovák Labdarúgó Szövetség is.

Az összes sportok tömeg-alapokra helyezése és mindenki számára rozzáférhetővé tétele csak 1948 februárja, főleg azonban 1953 után következett be, amikor is decemberben lefektették a Csehszlovák Testnevelési Szövetség (ČSSTV) alapjait és egész testnevelési mozgalmunk eddig nem tapasztalt lehetőségeket és állami támogatást kapott.

Tekintettel arra, hogy itt már új, többé-kevésbé ismert eseményekről van szó, nem írjuk le az összes elért eredményeket, de meg kell említenünk sportolóink olimpiai sikereit, köztük labdarúgóink sikereit is — labdarúgóink ezüstérmét az 1962-es chilei világbajnokságon, a belgrádi Európa bajnokságon elnyert arany-

érmünket, a Slovan NV Bratislava győzelmét a KEK-ban, csehszlovák labdarúgók résztvételét az Európa és Világ- válogatottakban. Masopust, Popluhár, Schroif, Pluskal és Kvašňák neve fogalommá vált a labdarúgó-világban.

A csehszlovák sportolók, a labdarúgók és a csehszlovák labdarúgó-iskola sikereit, csakis az állam és a szocialista rendszer segítségével érhattuk el.

A labdarúgás ebben az évben nem hétköznapi jubileumát ünnepli városunkban. A 75 év olyan hosszú idő, hogy sajnos ma már nem él egyetlen szemtanú sem, így írásunkban a megmaradt dokumentumokra támaszkodunk, illetve régebbi tagjaink visszaemlékezéseire.

In memoriam

Tekintettel arra, hogy az idő igazságos és kegyetlen végrehajtó, kivétel és válogatás nélkül teljesíti kötelességét, nem adta meg a mi tisztviselőinknek sem ezen szép jubileum megélését.

Néhányan nyomtalanul eltűntek a két világháború vérzivatarában, néhányat a kegyetlen betegség vitt el, sokan pedig érett korban hagyták el sorainkat.

Ezért a műért, áldozatos és termékeny munkájukért tisztelet és hála jár nekik.

Mivel a tisztelet és hála kinyilvánításának más lehetősége nincs — őrizzük meg tiszta emléküket, és az általuk kezdett és épített remekművet fejlesszük tovább.

Tisztelet emlékünek!

A galántai labdarúgás fejlődése

A galántai sportélet kezdete századunk elejére, pontosan 1910-re tehető, amikor is GSC (Galántai Sport Club) néven megalakult a testnevelési egyesület. Ez azonban labdarúgással csak egy évvel később Dr. Neumann (Novák) Albin és Farkas Lőrinc irányításával kezdett foglalkozni.

Sajnos, ezt az ígéretes és fejlődő sport-tevékenységet lefékezte az első világháború kitörése, a fiatalság elvonulása a harcterekre, a lelkes vezetőgárda szétesése és a lakosság mindennapi megélhetési gondjai.

A GSC nevű labdarúgó egyesület egész 1918-ig létezett, gyengébb aktivitása és a sport-tevékenység csökkenése ellenére is, amelyet a háború és a harctereken kialakult események idézték elő.

A Csehszlovák Köztársaság megalakulása és a Csehszlovák Labdarúgó Szövetség létrejöttével, minőségi változás következett be labdarúgásunk életében. 1919-ben változás következett be a galántai labdarúgásban is.

Dr. Neumann Albin, Adler Árpád, Politzer Andor és Sándor és Fancovics Károly vezetésével átszervezték az egyesületet, amely a GFC: Galántai Fulball Club nevet vette fel. Ez az egyesület azonban csak egy évig működött. A következő 1920-as évben a galántai ifjúság Hromada István, Bugár Bertalan és más lelkes

fiatalokkal újra megalakították a sport egyesületet GISE — Galántai Ifjúsági Sport Egylet néven. Ezen egyesület keretén belül, amely 1925-ig működött, sikeresen fejlődött, és a labdarúgás a Katolikus Körrel együttműködve eredményes tagtoborzást végzett. Az egyesület díszelnöke Dr. Kuthy Géza volt, aki Bugár Bertalan és Wölffel Lajos személyében áldozatkész segítőtársakra talált. Őt rövid évi működés alatt az egyesület nagyon jó eredményeket ért el, nem csak szervezeti, de sport téren is, és éppen ezekkel az eredményekkel sikerült beszervezni a város ifjúságát az aktív sportolásba, valamint a sportpálya építésében, továbbá a sportpálya felszerelésébe is. A mai szemszögből, írásbeli emlékek nélkül nehéz megkeresni az alapítókat és szemtanúkat, esetleg ennek az időnek a játékosait. A megmaradt korabeli fényképekről sikerült a játékosok és a tisztségviselők felismerése egy-némely időszakból.

A legrégebbi megmaradt fénykép, ma már azonban fel nem ismerhető játékosokkal és tisztségviselőkkel még az Osztrák-Magyar Monarchia idejéből való, amit a fényképen látható császári és királyi katonatiszt egyenruhája igazol.

További megmentett fénykép az 1924-es évből való és a labdarúgó csapatot, beleszámítva az egy tisztségviselőt is a következők képezték: Grell J., Szolányi R., Bugár B., Janicsek J., Koháry F., Vígh J., Kolek J., Jurík M., Dohanek J., Valenszky M., Malzszenicky J., és Hegedűs A. Sajnos a csapat működéséről nem maradt fenn semmiféle írásos emlék. Ez a csapat városunkban GISE néven szerepelt még 1925-ben is, de ebben az évben kilépett a Katolikus Kör kötelekéből és a GSE (Galántai Sport Egyesület) nevet vette föl.

Az 1925-ben megalakított GSE az egyesület vezetésének irányítása alatt állott, amelybe Dr. Halász József elnök, Záreczky Vilmos, Adler Árpád, Mandl Oszkár, Politzer testvérek, Eckert Nándor, Dr. Neumann László, Weisz Jenő és Horváth János tartoztak.

1926-ban a csapat a következő labdarúgókból állt: Hegedűs Sándor, Majerník József, Kolek János, Hegedűs Antal, Oláh Gáspár, Hrbán Antal, Bugár Bertalan a csapat vezetője, Dohanek János, Záreczky Mihály, Nagy Károly, Papanek János és Hromada István.

Galánta egész társadalma bekapcsolódott az egyesület tevékenységébe és megindult egy, addig nem ismert fejlődés.

1927-ben az egyesület jelentkezett a II. osztályú bajnokságba és dicséretreméltó helyezést ért el. Hála a tisztségviselők fáradhatatlan tevékenységének, névszerint: Dudás József, Dr. Halász József, Mandl Oszkár és Jandly Döbrentei Sándor nagylelkűségének, az egyesület pénzt szerzett és tagjainak fáradhatatlan munkájával bekerített pályát épített. Az ünnepélyes megnyitásra 1930 húsvétján került sor a magyarországi Rákosliget AC-val lejátszott mérkőzés keretén belül. A csapat tagjai, valamint a tisztségviselők a következők voltak: Bugár Bertalan, Hegedűs István, Hegedűs Antal, Do-

hanek János, Stern László, Markó József, Mandl Oszkár, Slauka György, Majerník József, Stern János, Grell Dániel, Hromada István, Papanek János és Janega Béla voltak.

1931 tavaszán Dr. Neumann Albin, Mandl Oszkár és Heidecker Zoltán tréner fáradhatatlan és termékeny munkája, valamint az egész játékos-garda fáradhatatlan igyekezete után a GSE megnyerte a II. osztályú bajnokságot és följutott az I. osztályba, ahol méltó ellenfelet az élenjáró csapatoknak is.

1931—32-ben a csapat tagjai a következők voltak: Hegedűs A., Kovács E., Heidecker Z., Goldstein D., Dohanek J., Markó J., Mačucha, Majerník J., Stern J., Koháry F., Ferenczi J., Balogh G. és Janega B. A csapat vezetői: Horváth János és Markó Lajos voltak.

Az 1931—37-es években városunk méltó képviseléről az előbbi fejezetekben megnevezett tisztségviselők és játékosok gondoskodtak. Bizonyos változások történtek, a csapat játékoskádere feltöltődött, a vezetőségbe is új tagok kerültek, azonban nem rendelkezünk pontos adatokkal, amelyek ezen véleményünket igazolnák.

A bajnoki és barátságos mérkőzéseken kívül, ebben az időben élénk volt a nemzetközi érintkezés is, főleg bécsi csapatokkal, amelyekkel megmérkőztünk városunkon kívül is pl. az ŠK Bratislava pályáján, amelyen az Admira Wien csapatát 4:3 arányban győztük le, annak ellenére, hogy a bécsi csapat tele volt világhírű labdarúgókkal, mint amilyen pl. Bican Peco is volt.

A GSE egyik legnagyobb sikerét a harmincas években a Ligeti legyőzésével érte el.

Valóban nagy siker volt ez, hiszen a Ligeti csapata hosszú éveken át nem szenvedett vereséget. Sok válogatott játékos játszott benne és bevenni olyan hírneves kapus kapuját, mint Antos volt, minden labdarúgó számára egy életre szóló sikert jelentett.

A már említett sikeren kívül a Ligetivel szemben, további nem kis sikere volt csapatunknak az „Esti Újság” serlegének a megnyerése. Nagy dolog volt ez akkor, amely nem kis fáradságot követelt. GSE a döntő mérkőzést Léván játszotta, mert a döntő egy-fordulós volt és a győztesről a lévai mérkőzésnek kellett döntenie. A végeredmény 2:1 volt Galánta javára. Nagy dicsőség volt a hazatérés. Az állomáson a sportbarátok nagy tömege és óriási zenekar várt, amely az egész városon át kísért győztes csapatunkat és a sportkedvelők tömegét.

A háború előtti időszakban ezek a sikerek és hírneves csapatok skalpjai díszítették vitrineinket.

A galántai labdarúgás sikereit a harmincas évek végén az alábbi tisztségviselőknek köszönhetjük: Dudás József, Dr. Neumann Albin, Adler Árpád, Dr. Halász József, Politzer Andor, Bugár Bertalan, Horváth János és Koháry Ferenc.

A játékos-kádert, amely kiharcolta az Esti Újság serlegét a következők alkották: Hegedűs, Éliás, Köller, Ferenczy, Barcsi, Polák, Mol-

nár, Dohanek, Goldstein, Guzik és Markó. A korabeli napi sajtóban közzétett jelentések szerint a galántai labdarúgók rendkívüli teljesítményt nyújtottak és a győztes csapat legjobbja a csapat kapitánya Molnár Gyula volt. A mérkőzést 1937. június 21-én játszották. Másnap, a csapat hazatérte után volt a serleg ünnepélyes átadása a vezetőségnek, közös ünnepi játékos-vacsora keretében. A serleget a vezetőségnek megőrzésre a csapat kapitánya Molnár Gyula adta át azzal az ígérettel, hogy a csapat a jövőben is mindent elkövet azért, hogy a serleg ne csak egy évig díszítse egyesületünk vitrinjét.

A játékos-anyagot elsősorban a saját nevelésű játékosok alkották, amely elég gazdag volt, amit mint dokumentum az a fénykép is igazol, amely emlékkönyvünk mellékletét képezi.

A nemzetközi kapcsolatokban ebben az időben, néhány hírneves csapattal is játszott egyesületünk, így a GSE 2:1-re kapott ki a Ferencvárostól, de 5:2-re legyőzte a budapesti Nemzetit, egy góllal 2:1-re kapott ki a Hungáriától, a Rákosligeti AC-val egyszer döntetlent játszottunk, egyszer pedig 3:1-re kikaptunk, győztünk a bécsi HAK ellen 2:1-re. Olyan mérleg ez, amely tekintettel a galántai körülményekre és lehetőségekre, becsületére vált az akkori játékosoknak és tisztségviselőknek egyaránt.

Sajnos már a következő évben olyan további eseményekre került sor az európai politikában, amelyek kedvezőtlenül és majdnem romboló hatással voltak nemcsak a Köztársaság sportéletére, de egyenesen veszélyeztették a békét Európában, veszélybe sodorták egyes nemzetek, államok létét és hátrányosan megkülönböztették a lakosság egyes csoportjait. A müncheni diktátum és a bécsi döntőbírótság előidéztek a Csehszlovák Köztársaság szétverését. Dél-Szlovákia nagy területeit a Horthy féle Magyarországhoz, Bratislava egy részét a Német Birodalomhoz csatolták, megalakult az ú. n. Szlovák Állam a Iudákok és kléro-fasiszták vezetése alatt.

Az elcsatolt terület a magyar uralom kezdetével feudális rendszer kellős-közepébe került, ahol megnyirbálták az emberi jogokat. Ezen rendszer uralmával, a hátrányos megkülönböztető törvények elfogadásával, fokozatosan kizárták a közéletből némely népcsoport tagjait. Ez a hátrányos megkülönböztetés főleg a zsidó lakosságot érintette. Mivel a GSE-ben dolgoztak és az egyesületet támogatták, az ő kizárásukkal tulajdonképpen sikerült a Horthy-rendszernek az oly nehezen, nagy munkával és gondoskodással kiépített galántai sportéletet megfékezni és olyan helyzetbe hozni, amely párját ritkítja.

A II. világháború kitörésével 1939 szeptemberében az élet a megszállt területen még nehezebb lett. Megkezdődött a haladó gondolkodású emberek üldözése, köztük néhány labdarúgó és vezetőségi tagé is. Ezzel a faji üldözéssel és a haladó gondolkodású játékosok és vezetőségi tagok eltávolításával az egyesület teljes hanyatlása következett be. Mindennemű

sport-tevékenység a félkatonai ifjúsági szervezet a Levente keretében szerveződött, amelyben a fő tevékenység az ifjúság katonai előkészületének volt szentelve, tulajdonképpen már a zsege gyermekkortól — 12 évtől. Mindezen nehézségek ellenére a sportélet városunkban tovább folytatódott.

A Szovjetunió megtámadása és Magyarország csatlakozása a német intervenció hadsereghez, (1941. 6. 27.) Magyarország már úgyszólván gazdasági helyzetét még tovább rontotta. A legjobb sportolási korban lévő ifjúság titkos mozgósításának a megindításával, éppen őket zárták ki a sportéletből. De mindezen körülmények ellenére sem szakadt meg a szervezett sport-élet ebben az időben, és a nagy nehézségek és problémák között is, valóban nagyon szerény körülmények között folytatódott. A galántai labdarúgók az érsekújvári megyei bajnokságban játszottak. Azonban erre a bajnokságra is rányomta bélyegét a háború és ezért színvonala nagyon alacsony volt.

1944-ben a sport-élet, tekintettel a szövetséges légierők állandósuló berepüléseire, ténylegesen teljesen megszűnt. A pangás éveit voltak ezek. Amíg lehetett játszani, nem voltak megfelelő ellenfelek. Galánta határmenti város lett, így megfelelő játékról és jó ellenfelekről nem lehetett szó.

A labdarúgópálya, amint arról az előbbi fejezetben már írtunk a villanytelep mellett volt, s melyet a lakosság támogatásával, saját munkával, állami támogatás és segítség nélkül építettünk föl.

A sportbarátok és sportolók áldozatos és lelkes munkájának eredményét elpusztította a II. világháború. A pálya tönkrement, a fakerítést tüzelőül használta föl az átvonuló katonaság és a nyomorgó lakosság.

A II. világháborúban, a harctereken, a koncentrációs táborokban és a frontátvonulás alatt egy sor sportbarát és sportoló vesztette életét. Tisztelet emléküknél!

A várost 1945 március 31-én Malinovszkij marsal II. Ukrán frontjának katonái szabadították fel, és ezzel megindult az élet normalizálódása. Természetesen első sorban a háború okozta legnagyobb sebeket kellett begyógyítani, be kellett biztosítani az alapvető élelszükségleteket és a lakosság életfeltételeit.

A közellátás megoldása, a lakoságnak a fogásból és a koncentrációs táborokból való fokozatos hazatérése után, már 1945 nyarán jelentkeztek az első lelkes sportolók, akik áldozatos munkával, nem sajnálva erejüket és pénzüket, újra nekifogtak a sportélet szervezéséhez, amelyet tulajdonképpen alapjaitól kellett újjáépíteniök.

1945-ben megalakult az új sportegyesület ŠK Galanta néven, amely átvette a háború által tönkretett sportélet dicstelen örökségét. Az előző dicső és sikerrel övezett egyesületek örökségének átvételével, az újonnan megalakított ŠK Galanta sem akart semmivel sem adós maradni a galántai sport, nevezetesen a labdarúgás hírnevének.

Természetes, hogy ebben az időben nem le-

hetett szó bajnoki mérkőzésekről. A felruházás, labdarúgócipók és egyáltalán a sport-felszerelés és a labdarúgópályák minősége ezt nem tették lehetővé, nem beszélve az utazással kapcsolatos nehézségekről.

Tekintettel ezekre a nehézségekre, csak barátságos labdarúgó mérkőzéseket játszottunk a közvetlen közeli környéken. De ez az előkészület is megfelelő volt az elkövetkezendő bajnoki mérkőzésekre és erőpróbákra.

A sport-élet fokozatosan a rendes kerékvágásba került és megszilárdult. Hosszú idejű bajnokságokat készítettek elő úgy, hogy már 1946-ban megkezdődtek a bratislavai kerületi I. osztályú mérkőzései. Ebben a bajnokságban szerepelt az ŠK Galanta is, melyben szereplésünk nagyon sikeres volt, úgy hogy már 1948-ban ŠK Galanta a divíziós bajnokságba jutott. Ahhoz, hogy ez a feljutás megvalósuljon meg kellett nyernünk a kerületi bajnokságot és helyt kellett állnunk az osztályozó mérkőzéseken Prievidzával és a bratislavai Dimitrovkával. Mindkét mérkőzést csapatunk sikeresen vette, és pedig Prievidzán 5:1 arányban győzött Ūrge 4 és Bárdoi 1 góljával. Bratislavában pedig 2:1 arányban győztünk, amikor mindkét gólunkat Ūrge István lőtte. A divíziós bajnokságban bent maradtunk egész az 1950-es évig, amikor csapatunkat átszervezés károsította meg.

A csapat sikeres edzői voltak: Meliška Š., Heidecker Z. és Luknár J. A játékos kádert a következők alkották: Meszlényi T., Kopál L., Králik I., Cisár J., Schmidt M., Meliška Š., Polák J., Miklusčiak, Ūrge Št., Hatnančík P., Bárdoi L., Valenszky J. és Zsigárdi S. A csapat még a divíziós tevékenysége alatt a következő játékosokkal volt kiegészítve: Šarmír, Škul-téty, Stacho, Janiga, Belan, Bolček, Fürstenzeller, Hrobárek A., Mečír és Šturdík.

Az egyesület vezetősége a következő volt: Kubica Rudolf elnök, Minárik Ján titkár, Pobeha Mikuláš pénztáros, Halász Pál gazda, Kolenčík Št., Fučík M., Hanzel P., Šimek P., Kochan K., Prna M., Nemčík Vl., Danko O., Ščepka S., Brichta J. vezetőségi tagok, amellet Fučík Mihály volt a csapatvezető is.

Azt, hogy ez a csapat kitűnő volt, nemcsak a bajnoki mérkőzéseken elért eredmények igazolták, de a nemzetközi mérkőzéseken elért eredmények is ezt bizonyították, amelyekben folyamatosan ŠK Galanta a következő eredményeket érte el: 1947-ben SC Helford Wien, győzelem 3:0 arányban. 1948-ban 3:2 arányú győzelem a budapesti Vasas ellen, Stará Pazova (Jugoszlávia) ellen 3:1, ugyancsak győzelem a jugoszláviai Kysač ellen 2:1 arányban. 1949-ben 6:3 arányú győzelem Székesfehérvár ellen, 5:0 arányú győzelem Szeged ellen és 5:1 arányú vereség a budapesti Ferencvárostól.

1948-ban megalakult az ifjúsági csapat „KOVO” néven, amelynek tagsága és játékosai az Inasközpont tanulói közül kerültek ki, amely akkor a Komáromi Hajógyáré volt, jelenleg TOS Trenčíné. Ez alatt a név alatt szerepeltek ifjúsági labdarúgóink egészen 1952-ig, amikor is Spartak Galanta elnevezést vették föl, és

1955 márciusában egybeolvadt a Tatran Galantával közös egyesületbe: Spojené závody Galanta néven. A tehetséges játékosok nevelése ebben a csapatban magas színvonalon volt. Az ifjúsági csapat soraiból a későbbi időben ligajátékosok lettek — Rihošek, Chemez és Dékány, de a többiek is helytálltak magasabb osztályú bajnokságokon.

Ez az ifjúsági csapat 1953-ban Szlovákia bajnoka címért harcolt és ebben az összecsapásban a minimális 2:1 arányú vereséget szenvedte el Košice csapatától. Ez a becsületes és nagyon szép eredmény egyedülálló a galantai labdarúgás történetében. Polák Ján edző vezetésével az alábbi játékosok harcolták ki ezt a sikert: Rihošek, Bajnovič, Szalay A., Nyéky, Chemez, Dékány, Záreczky, Szalay B., Baka, Nitran és Čapkovič.

A felnőtt csapat ebben az időben az északi terület I. osztályában szerepelt. A játékos kádert a következők alkották: Valenszky J., Slimák, Hrobárek A., Pinka M., Lelovics J., Bochna A., Melegh, Tóth K., Dékány, Kohút, Krištof, Záreczky M., Mécses J., Hrobarek A., Ješš, Drga F. és Nagy K.

Az egyesület vezetősége az alábbi összetételű volt: Fučík Mihály elnök (1952-től) Melicher J. titkár, Čuhor J., Marček M., Polák J., Drga F., Vacula J., Gažo P., Kolek J.

Különös figyelmet érdemel az új sportstadion építése és az építő tevékenység, valamint a ráfordított igyekezet az egyesület sportlétesítményeinek kibővítésére. 1949-ben készültek el az új sport-stadion tervei és még ebben az évben megkezdődött az építkezés. Ez az új sport-stadion már bebiztosította a sportolók és a sportbarátok legmodernebb igényeit is. Megoldotta a játéktereket a mérkőzésekre és tréningekre egyaránt, öltözőket a higienikus tisztálkodás lehetőségeivel együtt, atletikai pályát, ugrótereket és dobó-térségeket stb. A város lakóinak, az iskolák, üzemek, hivatalok és intézmények lelkes és áldozatos munkájával a sport-stadion építését 1953-ban fejeztük be és az ünnepélyes megnyitásra 1953. június 12-én került sor az alábbi mérkőzésekkel: Galanta ifjúsági cs.—V. Leváre ifj. cs. 17:1 arányú győzelemmel, a felnőttek mérkőzésén pedig Tatra Galanta 3:2 arányban győzött a Spartak Galanta ellen.

Ez a stadion szolgál még ma is minden sportolót Galántán. Időközben azonban felépült a tenisz, röplabda és kosárlabda pálya is. A röplabdának és a kosárlabdának, mint terem-sportnak az átköltözésével a tornaterembe, ezek a pályák fokozatosan megszűntek és helyüket a fehérlabda szerelmesei, a teniszezők vették át.

A sport-stadion területén felépült a városi amfiteátrum is, amely a stadion egy részét elvette, s amely ma már nagyon hiányzik a sportolóknak. Igaz az is, hogy a stadiont harmincéves működése alatt néhányszor felújították, a játéktereket néhányszor rekonstruálták, de így is a mostani állapotában előregedett és szükséges egy teljes és alapos újjáépítés és modernizálás minden részében. Nagyon gyor-

san szükséges biztosítani első sorban a sportolókról való komplex gondoskodást, a rehabilitáció és a regeneráció lehetőségének megteremtésével, biztosítani kényelmes és fűtött öltözőket, fürdőket, Szükséges megoldani a felszerelésekről való gondoskodás és azok karbantartásának lehetőségét. Természetesen nem utolsó sorban be kell biztosítani a játékterek minőségét és a tréningezés lehetővé tételét az esti órákban is.

Ezekkel a kérdésekkel foglalkozott az egyesület, a város és a járás vezetősége is. A városi párt és állami szervek tárgyalásainak témái voltak ezek a problémák, mert a jövőben nagyobb figyelmet akarnak szentelni a lakosság, és főleg az ifjúság sportolásának.

Minden tisztelet és köszönet nyilvánítása mellett mindazoknak, akik a stadion építésében résztvettek, helyén való megemlíteni azoknak a lelkes tisztségviselőknek a neveit, és külön köszönet munkájukért, szervezési tevékenységükért és a város gyarapításáért ezzel a szép sport-létesítménnyel.

Danko Ondrej, építész, Hammel Pavel. Kolenčík Štefan, Šimek Pavel, Halász Pál, Fučík Mihály, Záreczky László, Prna Michal és Ščepka Silvester sporttisztviselők, azoknak a nevei, akiket a sport-stadion építésével kapcsolatban meg kell jegyeznünk.

Csapat-építés és felkészülés a följutásra

A divízióból való kiesés után az egyesület vezetősége fokozatosan megnyugodott és azonnal megkezdte az új és távlati csapat építését és elhatározta a divízióba való újjólagos visszatérést. Ez a bajnokság már ebben az időben is látványos és megfelelő azon viszonyokhoz, amelyeket a város be tudott biztosítani. A kezdeti pangás, amely rendszerint minden kieső csapatot utolér, nem kerülte el Galántát sem. Hála az áldozatkész tisztségviselőknek, a játékosok kötelességtudatának, ezt a pangást Galántán hamarosan elfelejtették. 1952-ben Trenčínből visszatért Úrge István, a csapat szolidan kiépült és a bratislavai kerületi I. osztályban játszott. A csapatot a következő játékosok alkották: Szkrutek, Valenszky, Mikovics, Hatnančík, Dobiš, Holub, Vrábel, Úrge, Bereník, Fehér és Polák. A felnőtt „A” csapat a két galántai csapat az ŠK és a Spartak összevonása után egy új közös testnevelési egyesületbe Tatran Galanta néven, amelyet az Úsvit bútorgyár patronált, kezdett körülnézni további erősítések után is. Mindkét ifjúsági csapatban jó labdarúgók nevelkedtek, akiket azonban más csapatok vettek át, amelyek magasabb osztályokban játszottak, mások viszont polgári kötelességük teljesítésére katonai szolgálatra vonultak be a Csehszlovák Néphadsereg fegyveres erőihez.

1955-ben az egyesületnek Tatranról: Sponený závod Galanta névre való átnevezésével azt a fő célt követtük, hogy a város területén lévő üzemek sokoldalú segítségét szerezzük meg. A végleges konszolidáció célját tűztük magunk

elő, valamint az „A” csapatnak felsőbb bajnokságban való játékát. Minden eszünk, igyekezetünk és a vezetőség, valamint a város tisztségviselőinek aktívája, sőt a JNB tisztségviselői: sport-téren ennek a célnak voltak alárendelve.

Az I. Csehszlovák Spartakiád sikerei, annak járási fordulójának megrendezésével, a stadion építésének befejezésével megteremtődtek az anyagi föltételek a divízióban való részvételre.

A játékos-kádert tapasztalt játékosok alkották, akiknek eszét és áttekintését ifjú lelkesedéssel és szívóssággal egészítették ki a saját ifjúsági csapatunkban nevelt fiatalok. A káder a következő képpen nézett ki: Úrge, Pinke, Polák, Králik, Filó, Németh, Bereník, Mikovics, Žužkovič, Švec, Horváth, Hatnančík, Vrábel. A szakosztály vezetőségében lényeges változások nem történtek, és a tisztségviselők vezérekara dolgozott, építette a szakosztályt. Jelentős figyelmet szenteltünk az ifjúsági labdarúgásnak is, ami egy sor labdarúgó talentummal hálálta meg a gondoskodást, akiket fokozatosan beépítettek a felnőtt „A” csapatba.

Az 1956-os év a szakosztályt jó nyugodt légkörben találta és továbbra is hathatósan dolgoztunk a szakosztály és a szakosztályon belül az egyes csapatok építésén. Fokozatosan beépültek a csapatba a fiatal játékosok, mint Pinke, Srňan, Horváth a tapasztaltabb játékosok közé, akik közül néhányan megpróbálkoztak már a magasabb osztályokban is, többen a különböző válogatottakban, mint Mészlyeni Tibor, Úrge, Polák, sőt a csehszlovák válogatottban is Králik István, aki az 1951—1953-as években a Merina Trenčín játékosaként a Csehszlovák Oroszlánkölykök csapatában játszott és tagja volt a Csehszlovák „B” válogatott káderének. Továbbá itt játszottak még Valenszky, Maderka, Vrábel, Hatnančík és Králik L. is. A csapat által elért eredmények olyan reményeket ébresztettek, hogy jó labdarúgó tizenegy alakul ki Galántán, és hogy városi szervek vállalatok és szervezetek fokozott gondoskodása mellett, az eredmény nem hagy magára sokáig várni és a kitűzött célt eléri.

A további év a szakosztály vezetőségének képzett szakemberekkel való feltöltésével, további játékosok megnyerésével, akik azok helyét töltik be, akik kötelességeik teljesítése miatt hagyták el egyesületünket. Teljes mértékben kibontakozott a vezetőség tevékenysége és a végrehajtó-csapattal együttműködve igazi csapat-munka alakult ki, amelyben a tagok közül mindenkinek megvolt a meghatározott és kijelölt helye. A fokozatos, céltudatos munkamódszer az egyesületnek és főleg a sportbarátoknak türelmet kölcsönzött a technika és modern játék eredményeként.

Az évzáró közgyűlésen az alábbi vezetőséget választották meg: Förster Rudolf, elnök, Halász Pál titkár, Záreczky László pénztáros és mint vezetőségi tagok: Pekarovič R., Závodský M., Ščepka S., Éliáš J., Éliáš Július, Závodský Fr. A csapat trénerként, funkciójában továbbra is megerősítették Šoral Pavolt, régi prágai és bra-

tislavai csapatok kiváló játékosát, ez időben az egyik legnagyobb tiszteletnek örvendő edzői személyiséget, aki sajnos ezt a szép évfordulónkat már nem élte meg.

1958-ban a csapat játékosai a következők voltak: Tabaček, Balušík, Bicsan L., Ūrge J., Chudý P., Horváth T., Gyalog, Bedecs, Haver L., Srňan A. és Raška A.

Ez a csapat, labdarúgó harcokban valóban megerősödött játékos kollektíva alkotta az alapjait a későbbi sikeres tizenegynek. Šoral Pali bácsi, ahogy őt a játékosok és közeli ismerősei szólították, edzői képességei, a játékosok készsége: minden tevékenységüket alávetni, feláldozni szabadidejüket és magánéletüket a célnak — a következő évben meghozta gyümölcsét. A város és járás egy sor tisztségviselője, élén az akkori városi tanács elnökével Galló Jánossal és a járási nemzeti bizottság elnökével Kleč Sándorral, nemcsak látogatták csapatunk mérkőzéseit, de aktívan részt vettek annak megszilárdításában.

Ismét divízió

Az 1958/59-es évek új fellendülést hoztak a város sport-életében. A sikeres bajnoki szereplés után a végső megoldásra a Nové Mesto n/Váhommal vívott mérkőzésen került sor, amely nem sokkal előtte a civil és katonai csapat összevonásával hozzásegítette Galántát a bajnokságban való megmaradáshoz. Erre a mérkőzésre, amelyre a galántai Slovan stadionjában került sor, eddig nem tapasztalt számú néző volt kíváncsi. Csak Nové Mesto n/Váhomból különvonatot indítottak az ottani szurkolókkal. A bellépőjegyek már elővételben mind elkelték. Ez volt tulajdonképpen a stadion és a csapat teherpróbája.

A játékosok Smolenice—Škarbákon készültek erre a mérkőzésre Šoral edző vezetésével, a labdarúgó alosztály elnökének Förster Rudolfnak sokoldalú gondoskodása és a mindehhez ottlévő Liptay Ján segítségével.

A játékos-káder a következő volt: Chudý P., Balušík R., Srňan T., Horváth T., Raška A., Haver L., Majerník L., Bicsan L., Bukovszky, Bedecs, Tabaček és Záreczky. A mérkőzés lefolyása kiegyenlített volt és Galánta vezető gólja után a vágújhelyiek kiegyenlítettek. A galántaiak azonban még erősíteni tudtak, és a 3:1-es végeredmény Galánta javára, a hón óhajtott följutásunkat jelentette a divízióba.

Az atmoszféra az egész mérkőzés alatt a stadionon kitűnő volt, a két tábor buzdítása magas színvonalú és nagyon illedelmes volt. A buzdítók főszervezőinek sorából meg kell említenünk a ma már nem élő Popluhár Lajost (Bumbi), aki megafonján keresztül fáradhatatlanul ösztönözte játékosainkat a harcra a szurkolókat pedig a buzdításra. Ebbe a nagyszerű sport-atmoszférába kitűnően beillett Sarka játékező vezető teljesítménye, aki ezt a mérkőzést a nagy lelki megterhelés ellenére is nagyon becsületesen, igazságosan és a szabályok szellemében vezette le. Ebben nagy segítségére

volt mindkét csapat korrekt játéka. A galántai csapat góljait Chudý, Horváth és Majerník lőtték.

Arról, hogy milyen lelkesedés tört ki a szurkolók között a játékező vezető utolsó sípszava után, arról a résztvevők és a nagyszerű látvány résztvevői beszélhetnek.

A kitűzött cél elérése után azonban sajnos 1959 június 30-ával egyesületünkől elbúcsúzott sikeres edzőnk Šoral Pavel, aki egészségi, de leghetegy mmá okok miatt elhagyta csapatunkat. Šoral Pali bácsi után az edzői jogart az ŠK Bratislava, később Slovan Bratislava sikeres válogatott játékeosa Michal Vičan vette át, aki tulajdonképpen a sikeres labdarúgó pályafutásának végeztével és a Slovan „B” csapatában való tevékenykedése után, a mi egyesületünkben kezdte el sikeres edzői pályafutását.

A divízióba való sikeres feljutás után a galántaiak jól szerepeltek a serleg-mérkőzéseken is, ahol olyan csapatokat győztek le, mint Nyitra volt, amelyben olyan ismert labdarúgók játszottak, mint L. Putera, T. Krásnohorský, E. Farman, Čučo Belák, E. Kysý, J. Pavlis, Moravčík stb. Ebben az időben a galántai labdarúgók kiváló és élenjáró szlovák csapatokat győztek le.

A további folytatásban, illetve a Szlovák serleg következő fordulójában csapatunk Banská Bystricával mérkőzött meg és 3:1 arányban győzedelmeskedett. Ez bizonyította azt is, hogy a Nyitra elleni győzelmünk nem véletlen műve volt. Ez a mérkőzés már a középdöntő volt, ez után következett a döntő.

A döntő mérkőzést nagy türelmetlenséggel várták labdarúgóink és szurkolóink is egyaránt, mert az Esti Ūjság serlegéért vívott döntő óta nem szerepelt a galántai csapat sohasem ilyen magasan egyetlen kupa vagy bajnoki mérkőzésen sem. Ez a döntő mérkőzés mindeképpen megfelelt a várakozásoknak, bár csapatunk 1:0 arányban alulmaradt a ČH Bratislavával szemben, amelynek gólját a csehszlovák válogatott Dolinský rúgta. Erre a gólra a mi csapatunk két góllal is válaszolt, azonban a játékező vezető ismeretlen okokból góljainkat nem ismerte el.

Annak ellenére, hogy a játékező vezető nem kívánta győzelmüket, az erkölcsi győztesek mégis mi voltunk. Az akkori ČH (az Inter Bratislava elődje) soraiban olyan játékekosok szerepeltek, mint a már említett Dolinský, Gajdoš, Kacsányi, Cimro, Buberník, Tichý, Hlavatý, P. Mohár és mások.

Amint a fenti nevek alapján világos, az elért 2. helyezés a Szlovák-Kupában annál értékeesebb. Amellett Galánta semmiféle csillagokkal nem erősítette meg csapatát, hanem csapatunkat saját nevelésű játékeosainkra és a katonaságból visszatérőkre építettük.

Az 1959/60-as évben, a Szlovák Kupában elért 2. helyezésünk után, csapatunk jó teljesítmények elérésére lett képes és a táblázaton a nagyon jó 4. helyet szerezte meg. Ez a helyezés nagyon szép siker, azonban, ha figyelembe

vesszük, hogy elég lett volna Topolčany ellen győznünk és a második feljutó helyet érhattük volna el, csak ezután szomorít el bennünket a hazai pályán elszenvedett 2:3 arányú vereség, amikor az első féldőben 2:0 arányban még mi vezetünk. Ezt a váratlan fordulatot a játékban, csak az akkori játékosok és edzőjük tudná megmagyarázni. A csapat kiegyensúlyozatlanságát a következő eredmények is igazolják: Érsekújvárbán 9:0 arányú vereség, Handlovával 5:3 arányú győzelem, amikor csapatunk már 3:1-re vezetett, vereség a ČH-től 4:1 arányban stb. A tavaszi forduló ismertebb eredményei: győzelem Érsekújvár ellen 2:0 arányban (Ersekújvárbán akkor olyan játékosok játszottak, mint J. Gögh, Jajcaj, Pones). Győzelem Handlován a Bányász ellen 5:0-ra, ez a mérkőzés egyébként be volt sorolva a Szaká-ba is, vereség Petržalkán a ČH-től 5:0 arányban stb.

A csapat a következő játékosokból tevődött össze: Chudý, Opavský, Filló, Gödölle, Majerník, Raška, Žužkovič, Bicsan, Balušík, Gyalog, Bedecs, Srňan, Haver, Horváth és néhány cse-re-játékos.

A szakosztály vezetőségében jószerivel semmiféle változás nem történt, de feltöltődött további áldozatkész vezetőségi tagokkal. Hasonló volt a helyzet az egyesület vezetőségével is.

A keserűség pohara — a csapat bukása

1959/60-as évbéli sikeres szereplés és a nyári szabadság után a nyári felkészülést a játékosok olyan összetételben végezték, amilyenben az előző évet befejezték. Az irányító-team a csapat-vezetővel az élen és M. Vičan edzővel igényes nyári előkészítést végeztek, amely az egyes játékosok hiányosságainak, valamint a taktikai és játék-fegyelem megszilárdítására irányult. A játékosok elszántsága és az egyesület vezetőségének szorgalmas munkája, a szakosztály ígéretes működését jelezte a következő bajnoki évadban. Az erőviszonyok a csapatok között lényegileg nem változtak, talán a csapatok kiegészítése erősítésekkel és a kulisz-szak mögötti munkában volt más.

Játékosaink az egyes mérkőzésekre lelkiismeretesen készültek és teljes bevetéssel játszottak, felhasználva előnyeiket. Ezen igyekezetüket az ellenfelek nem mindig a fair-play keretén belül igyekeztek semlegesíteni, sőt sokszor alattomosan és durván. Így például a Partizánske-ban elszenvedett 1:0-ás vereséget nem az ellenfél játékbeli tudása, hanem játékosaink és játékvezetők megfélemlítésének, és az ottani vezetőség nem becsületes magatartásának a következménye volt. A mérkőzés alatt olyan dulakodások támadtak, amelyek némelyik játékosunk testi épségének megkárosításába torkollottak, sőt pofont kapott még edzőnk M. Vičan is.

Olyan eredményeket is elértünk, mint a Slovan NV Bratislava „B” elleni döntetlen 1:1-re, valamint ugyancsak 1:1 arányú döntetlen Bánovcém-ban. Életfontosságú mérkőzést játszo-

tunk Pezinokban. Azért volt életfontosságú, mert már tudott volt, hogy a divízió nyugati csoportjában még a 10-ik hely sem elegendő a bentmaradásra, mert a II. ligából 5 csapat esik ki. A keleti csoportból ezzel szemben csak két csapat esett ki.

A mérkőzés Pezinokban nem fejlődött számkra rosszul egész addig, amíg a játékvezető nem kezdett „intézkedni”. Egyértelműen Pezinokot gólhoz segítette, ezzel szemben nem ismerte el a mi szabályos gólunkat, amivel a hazaiaknak várakozáson felül „jó munkát végzett.” Ez a vereség csapatunknak a 10-ik helyet jelentette és mivel a bajnokságból 5 csapat esett ki, mi is közéjük kerültünk. Olyan ellentmondás is volt, hogy míg az egyik csoportból a 10-ik csapat is kiesett, a másik ugyanolyan bajnokságból még a 12-ik csapat is megmenekült. A csapat kiesése után elhagyta a csapatot az edző M. Vičan is, akinek a helyét Ing. Steiner vette át.

1961 őszétől a galántai csapat a Nyugatszlovákiai kerületi bajnokságban játszott. A csapatban ugyan kisebb változások történtek, de ezek nem voltak lényegesek, mégis inkább erősítették a csapatot, mint fordítva, ami ritkán tapasztalható a kieső csapatoknál.

A csapat tagjai voltak: Srňan, Filló, Bicsan, Horváth, Gödölle, Majerník, Chudý, Žužkovič, Šimončič, Pinke, Szabó, továbbá Záreczky, Raška, Haver, Benkovics, Párkány és Vavrík. Ebből a névsorból a kortársak meg tudják ítélni az akkori csapat erejét. Ebben az évben az alsóosztály vezetőségében változások történtek Schmidt M. és Éliás Gy. személyében, míg a tít-kár továbbra is Halász Pál maradt.

Aránylag mozgalmas volt az élet az edzői padon is, amelyen fokozatosan a már említett Ing. Steineren kívül ott ültek Ūrge és Zsigárdi is a vezetőedzői, illetve a segédedzői minőségben.

Az alsóbb osztályban való játék, az oda kiesett csapat számára, mindig igényesebb és pedig több okból is, mint például a kiesés pszichikai elviselése, a többi egyesület viszonya a kiesőhöz, az adott légkörhöz való alkalmazkodás és egy sor további ok.

A végső elszámolásnál, hála főleg a Slovan Duslo Šaľa elleni sikeres mérkőzésnek, amely döntő fontosságú mérkőzésen 2:1 arányban győztünk a hazai pályán és ezzel bebiztosítottuk az első feljutó helyet, annak ellenére, hogy a vágsellyei csapatban szerepelt az egykori liga-játékos Ladislav Putera is.

Galánta harmadszor a divízióban

A divízió kiharcolásával a tavaszi idényben, a szakosztály vezetősége, tudatában a bajnokság igényességének és az ellenfelek mienőségének, hozzákezdett a játékos káderek, fiatal tehetségekkel való feltöltéséhez, főleg a saját nevelésből és a közeli környékről. Az 1963-ból fenmaradt dokumentumok alapján az év végén a játékos-káder a következő volt: Pinke, Chudý, Bíró, Blazsek, Bossák, Trochta, Filló, Vavrík, Párkány, Benkovics T, Záreczky M., Srňan és Raška.

Az edzői feladatot Trochta látta el, míg a segédedző Meszlényi T. volt. A csapat és a szakosztály vezetősége, néhány kisebb változástól eltekintve ugyanabban az összetételben dolgozott már néhány éve Éliás Gyula sikeres irányításával. Ez a szakvezetés a fenti összetételben egész 1963 végéig együttműködött, amikor is a vezetőség a játékosok kívánságára szétvált az edzővel és az edzői jogart Srňan Antal vette át, aki június végéig látta el ezt a feladatot. A csapat szereplése a divízióban sikertelen volt és egy év után kiesett a bajnokságból és a Nyugat-szlovákiai kerületi bajnokságban folytatta tevékenységét. A csapat kiesését vegyes érzelmekkel fogadtuk és senki sem sejtette még akkor, hogy a divízióba való visszatérésre 16 évig kell majd várni.

A hanyatlás és keserű pillanatok éve

1964 július 1-től a felnőtt „A” csapat edzői feladatát az egykori tapasztalt szeredi labdarúgó Kadlec vette át. Tekintettel a kiesésre és bennmaradásért vívott harcra, a vezetőség elfáradt és ezért szükségszerű változások következtek be. A fentemlített okokból, 1964 kezdetével a vezetőségben a következő változások történtek: Danko Štefan lett az elnök, aki Éliás Gyulát váltotta föl, ő viszont átvette az elnöki posztot, a titkár továbbra is Halász Pál a bevált tisztségviselő maradt, a gazda Bukovszky J., az „A” csapat vezetője Fučík Mihály, míg a vezetőség új tagjai Závodsky és Viczena lettek.

A felnőtt csapat tagjai a következők voltak: Filló, Horváth, Srňan, Párkány, Bossák, Czafík, Mikulics, Códör, Záreczky, Vígh D., Holub T., Blazsek és Vavrík T.

A csapat működéséről sajnos hiteltérdemlő dokumentumok nem maradtak meg, azért ezt nem is említjük.

1965/66-ban a csapat ugyanazon a színvonalon folytatta tevékenységét és egyenlő feltételek között mint az előző bajnoki évadban.

A testnevelési egyesület vezető-helyére, Ing. Varga Sándor került, becsületes és odaadó tisztségviselő, azzal az erős akarattal, hogy segítsen a labdarúgásnak.

A labdarúgó szakosztály vezetőségében tényleges változások nem történtek.

Az „A” csapat tagjai az alábbiak voltak: Varga, Lőrincz, Jakab, Pentrák, Záreczky, Szabó, Bossák, Hengertner, Vavrík, Blazsek, Lázár és Lukovič.

A bajnokságban való helyezés nem ismert, de a csapat bennmaradt ebben az osztályban továbbra is.

Az 1966/67-es év annak a vezetőségnek az irányításával kezdődött, amelyben változások nem történtek. Az egyesület élén Ing. Varga Sándor, Fučík Mihály, a labdarúgó szakosztály élén Dr. Danko Štefan, Halász Pál, Bukovszky, Závodszky Ferenc és Mihály, Éliás Gyula és Kiss Imre vezetőségi tagokkal. Kiss Imre lett az „A” csapat vezetője.

A felnőtt csapat edzője Meszlényi Tibor, az ifjúsági „A” csapaté pedig Kňazík edző lett.

Az „A” csapat játékosai: Varga S., Benkovics T., Pintér J., Hengertner, Jakab, Klempa, Szabó, Záreczky T., Záreczky M., Bossák és Blazsek voltak.

Szakosztályunk labdarúgói az alábbi helyezéseket érték el: A kerületi bajnokságban a felnőtt „A” csapat a 7. helyen végzett 27 ponttal és aktív gólaránnyal 49:42 arányban. A győztes a Slovan Duslo Šaľa csapata lett 38 ponttal, 6 pontos előnnyel V. Leváre előtt.

Az ifjúsági „A” csapat — a 4. helyen, míg a felnőtt „B” csapat a járási bajnokság 10. helyén végzett.

Az 1969/70 év az egyesület vezetésében újabb változást hozott. Elnök Danác Michal, a titkár pedig Fučík Mihály lett. A labdarúgó szakosztály vezetősége változatlan összetételben dolgozott, úgy mint az előző évben.

Az edző a vágsellyei Jankech Imrich lett, és az ő vezetése alatt az egyesület színeit az alábbi játékosok védték: Krivanek, Pelikán, Červenka, Králik L., Kubovič V., Grell J., Bottka Gy., Takács, Simonics, Szabó P., Záreczky T. és Záreczky M.

Az „A” ifjúsági csapatot szép eredménnyel Szász edző, míg a diák „A” csapatot, Zsigárdi Sándor sikeres funkcionáriusunk és sokéves hű tagunk vezette.

Az 1970/71-es évben a csapat edzője újra Srňan lett.

Lényeges változásokra az 1971/72-es évadban került sor, amikor az egyesület elnökéül Krajčí Józsefet a városi nemzeti bizottság titkárát választották, míg titkárukat Baničot. A labdarúgó szakosztály vezetőségét a következők alkották: Kolenčík Štefan elnök, Banič J. titkár, Szócs T. gazda, Lefler csapatvezető, Vígh Frigyes és az ifjúsági vezetője Kollárik Zoltán.

Az „A” csapat tagjai: Bollo J., Hrdlica R., Konta, Pintér J., Králik L., Belényi, Vízvári, Pelikán, Knapp K., Varga A., Hengertner, Jurík J., Záreczky G., és Varga P. voltak.

Csapatunk a kerületi I. „A” bajnokságban játszott váltakozó sikerekkel.

Az ifjúsági „A” csapat megnyerte a I. osztályú bajnokságot és följutott a kerületi bajnokságba. Szász edző vezetése alatt a bajnokságot a következők vívták ki: Klempa J., Prokopec, Jančík L., Drga M., Vígh J., Pintér J., Dudoň J., Benkovič P., Kántor J., Lužák D., Králik J., és Jurík P.

Felkészülés a kerületi bajnokságba jutásra.

Az 1972/73-as évad a felnőtt „A” csapatnak az I. „A” osztályból a kerületi bajnokságba jutásának jegyében zajlott le. Ebben a felkészülésben azonban megelőzött bennünket Štúrovo, és atlétikai zsargonban szólva, röviden úgy jellemezhetnénk vereségünket Štúrovoval, hogy a hajrában mellhosszal megelőztek bennünket. Nekünk galántaiaknak pedig újra a fájdalmas 2. hely jutott.

A szakosztály vezetőségében a következők foglaltak helyet: Kolenčik, Banič, Szócs, Lefler, Gázsó, Kostolánsky, Vígh Fr., Takáč, Ing. Karkuš, Kolek J., és Czizler S.

Az „A” csapat edzője Czizler Sándor, míg segédedzője Czafík István volt. A játékosok pedig a következők voltak: Podolský, Pintér, Bollo, Varga J., Konta, Kubovics V., Knapp K., Pelikán, Letušek.

Az 1973/74-es bajnoki évadban sikerült elérni a kitűzött célt, mert a felnőtt „A” csapat megnyerte az I. A osztályú bajnokságot és fölkerült a Nyugat Szlovákiai kerületi bajnokságba. Ezt a bajnokságot Czafík István edző vezetésével a következő játékosok érték el: Dudoň, Kántor, Kubovič, Hlavatý, Hrdlica, Varga, Takáč, Pelikán, Varga P., Záreczky G., Pintér, Varga és Hlavatý J.

A bajnokság eléréséhez szükséges feltételeket az egyesület vezetősége biztosította be, Krajčí Jozef, elnökkel és Banič titkárral az élen. A tagság bizalmából és a szakosztály megbízásából a vezetőség Vígh Frigyes elnökletével, Banič titkárságával, később Fučík Mihály, gazda, Szóke T., és Gázsó Frigyes, Lefler, Kostolánsky, Takáč, Kolek és Závodský mint vezetőségi tagokkal irányították a munkát.

Az ifjúsági csapatokat pedig az alábbiak irányították: ifjúsági „A” csapatot Ing. Karkuš és Czizler, valamint Zsigárdi a diákokat.

Meghonosodás a kerületi bajnokságban és lendületbe jutás

A kerületi bajnokságban való részvétel ki-harcolása után, ami a szakosztály nem kis erőfeszítésébe és lelkijérejébe került, első számú feladat volt megőrizni helyünket a kerületi bajnokságban, meghonosodni és tájékozódni ott, új erőt és lendületet gyűjteni a magasabb célokért vívott harcban.

Az, hogy az egyesület által a szakosztály részére kitűzött cél nem volt kicsi, arról az tanúskodik, hogy majdnem változatlan játékos-káderrel az egyesület és a szakosztály vezetőségének jó munkája, a nagy nyilvánosság, a patronáló vállalatok támogatása mellett is csak a kerületi bajnokság 12. helyén végeztünk, amely azonban elégséges volt a bajnokságban való bentmaradáshoz. A divízióba való följutást a Komáromi Spartak harcolta ki.

A felnőttek „A” csapatát továbbra is Czafík István II. osztályú edző vezette szakértelemmel.

A kerületi bajnokság új résztvevőjére a fentemlített 12. hely mérsékelt és nem megerőltető volt. Ez az elért helyezések az 1974/75-ös évad befejezése után, kedvező helyzetet teremtett a következő évad számára.

Az 1975/76-os évadot évről közgyűlés előzte meg, amelyet 1974. dec. 15-én tartottunk és ezen megerősítést nyert az egyesületnek a Járási Ipari Vállalat (OPP) általi patronálása és ezért az egyesület a Slovan OPP Galanta nevet vette föl, ugyanúgy a labdarúgó szakosztály is. Ezen az évről közgyűlésen választották meg a labdarúgó szakosztály új vezetőségét is, a-

melynek elnöke J. Oberta lett, alelnökök Ing. Orel R., Ing. Pastva J., titkár Fučík M., gazda Szócs T., vezetőségi tagok pedig Ing. Lenický R., Grell K., Oravský M., Kostolánsky E., Vígh F., Vozák J., Menyhárt, Lefler, Lóci, Závodský M., Takáč és Balázs.

Ebben a bajnoki évadban további minőségi javulás volt tapasztalható, hiszen a felnőtt „A” csapat a 8. helyet szerezte meg 29 ponttal és 36:40-es gólaránnyal. A bajnokságot a Hutník Sereď nyerte 46 ponttal, 5 pontos előnnyel a 2. Tlmače és 14 pont előnnyel a 3. helyezett Dunaszerdahely előtt.

1976. jan. 1-től a csapat edzője az érsekújvári Jozef Hrablík egykori liga-játékos lett.

A csapat tagjai a következők voltak: Pelikán, Meszlényi K., Varga J., Chatrnúch K., Benkovics L., Kanpp K., Kubovič V., Hlavatý K., Záreczky G., Hrdlica R., Petrovič L., Jurík J., Horváth, Srňan J., Mészáros és Buttko. Benkovics L. azonban az év végén eltávozott a nyitrai Plastikába.

A többi csapat eredménye:

Az „A” ifjúsági csapat a kerületi bajnokság 10. helyét, a „B” felnőtt csapat a járási bajnokság 12. helyét, az ifjúsági „B” csapat a kerületi bajnokság 15., végül a diákcsoport az utolsó-előtti helyet szerezte meg.

Az 1976/77-es évadot az egyesület új vezetősége biztosította be, amelynek elnöke Ing. Polák Július, titkára Keppert, majd később Fučík Mihály lett.

A labdarúgó szakosztály elnöke Kimle G., a vezetőség tagjai pedig: Fučík M., Oberta J., Harsány, Ing. Lenický, Lóci J., Kiss, Menyhárt, Ondrus, Szócs, Lefler, Vígh és Knapp K. voltak.

A játékos-káder pedig a következő volt: Pintér J., Hipík, Vígh, Mészáros, Petrovič, Hrobárek A., Hlavatý K., Hrdlica R., Takáč J., Králik I., Grell, Buttko, Srňan, Varga, Jurík, Pelikán és Vincze.

A csapat edzője 1977. jan. 1-től újra Czafík István lett, aki az eltávozott Hrablík helyét vette át, segédedző pedig Vígh Pál volt. 1976 végén eltávozott csapatunktól K. Chatrnúch, aki a Slovan Hlohovec játékosa lett.

A csapat fokozatosan, de biztonsággal haladt előre a létrán és ebben a bajnoki évadban a 7. helyet szerezte meg 29 ponttal, 41:41 arányú gólkülönbséggel. A divízióba való följutás Dunaszerdahelynek 43 ponttal, valamint Lévának sikerült.

A divízió kapujának rohamozása

Az 1977/78-as évad előtt, a nyári elő-készületben, amelyet Czafík I. edző és Zsigárdi S. segédedző vezettek, a csapatot felkészítették minden előnyének és jótulajdonságának a kihasználására. Minél jobb helyezést érni el a kerületi bajnokságban, esetleg az ellenfeleket meglepni első sorban jó játékkal, de jó eredményekkel is. Megkísérelni és kipróbálni a kemény támadó játékot, nemcsak a hazai pályán, de az ellenfelek pályáin is. Amennyiben nem sikerül elérni a feljutást, legalább lehetőséget

kell adni a játékosoknak a tapasztalat gyűjtésére az első helyért való harcban, idegen környezetben.

Ennek a feladatnak a megoldására a következő játékosok álltak rendelkezésünkre: Petrovič, Hlavatý, Benkovics, Duba, Hrdlica, Mészáros, Takács, Jurík P., Meszlényi, Šemetka, Butko, Benkovics K., Rapand, és Czafík. A csapatot kiegészítette a VSS Košicéból Rišňovský. A csapat gyűrója Simonics I., a csapatvezető pedig Menyhárt volt.

A végső elszámolásnál a felnőtt „A” csapatunk a 7. helyet szerezte meg 30 ponttal — A kerületi bajnokság győztese Zlaté Moravce lett, amely följutott a divízióba. A felnőtt „B” csapat a járási bajnokság 14. helyén végzett.

Az ifjúsági csapatok a következő helyezéseket érték el: az „A” ifjúsági csapat a kerületi bajnokság 10., a „B” ifjúsági csapat a kerületi bajnokságban a mi csoportunkban a 12. helyet szerezte meg.

Az egyesület és a labdarúgó szakosztály vezetőségeiben lényeges változások nem történtek. Az egyesület elnöke továbbra is Ing. Pollák J., titkára pedig Fučík Mihály lett. A labdarúgó szakosztály vezetősége a következő összetételben működött: elnök Kimle, alelnökök: Oberta, Ing. Lenický, Ondrus, titkár Lóci J., gazda Kiss J., vezetőségi tagok: Vígh F., Simonics I., Knapp K., Danác M., Kostolánsky E., Benkovics T., Pintér I., Tartott F., Csóka I., Szabó J.

Az elért eredmények, valamint a csapat mutatott teljesítménye alapján az egyesület és a labdarúgó szakosztály vezetősége indokoltan tűzte ki célul a magasabb osztályba való följutást. Végre, annyi évi küzdelem után eljutni a napos oldalra, újra olyan csapatok közé jutni, olyan bajnokságban szerepelni, amelybe a galántai labdarúgás joggal tartozik.

Az edzői poszton a vezetőség továbbra is bizalmat adott Czafík Istvánnak és elégedett volt a csapat vezetőségével is. Zsigárdi S. segédedzővel elkövetett mindent, ami lehetséges volt galántai feltételek között, előkészítették a csapatot a feljutásért vívott nehéz küzdelemre. Hiszen a játékos-káder olyan játékosokkal, mint Hrdlica, Duba, Benkovics, Rapand I., Rišňovský, Jurík P., Záreczky, Petrovič, Ing. Hlavatý, Králik I., Srňan J., Takács, Meszlényi, Šemetka, Horváth és Mészáros, talán magyarázatra sem szorul: ezek egytől-egyig olyan egyéniségek voltak, akik képesek voltak bármikor divíziót játszani. A játékosok egészségi állapotáról MUDr. Grell J., egykori játékosunk és Simonics gyűró gondoskodtak.

A szakosztály vezetőségét odaadó, és lelkes tisztségviselőkkel egészítettük ki: Németh I., Mészáros J., és Fáhn P. személyében. Az egyesület vezetősége változatlan összetételben dolgozott tovább.

A följutásért való harcban, sokáig reményteljes volt a helyzet a bajnokságban való győzelemre, sajnos azonban a végén meg kellett elégednünk a trónörökös hálátlan feladatával és elfogadni a csapat 2. helyezését. A kerületi

bajnokság győztese a Tesla Vráble lett 43 ponttal és 60:22-es gólkülönbséggel, míg a mi második helyet elért csapatunk 39 pontot szerzett és 46:21 volt a gólkülönbsége.

Az év folyamán nemzetközi mérkőzést is játszottunk a komplett budapesti Vasassal és dicséretes 2:2 arányú döntetlent értünk el, amikor sokáig több mint egyenlő ellenfelek voltunk ellenfelünknek és Šemetka Csaba góljára a Vasas kapujában még sokáig emlékezni fogunk.

A csapat nagy kárára volt, hogy az év folyamán átlépést jelentett és elhagyta csapatunkat Duba F., a csapat egyik legjobb lövője.

A bajnokság végső értékelésénél a szakosztály vezetősége úgy döntött, hogy az irányító csoportban változásokat eszközöl és pedig a vezetőedzői feladatot 1979. 7. 1-től Ing. Milan Lešický a Plastika Nitra egykori játékosa, a csapatvezetői feladatot pedig Tartott F. vette át, az orvos MUDr. Grell J., és gyűró a galántai kórház rehabilitációs nővére Czafíková G. lett.

A csapat az említettek vezetése alatt a következő játékosokból állt: Rapand I., Meszlényi, Králik I., Mészáros, Benkovics L., Takács I., Hrdlica R., Jurík P., Zárecký G., Petrovič S., Butko J., Rišňovský Z., Šemetka Cs., Gábor, Mojský és Halász a Plastika Nitrából mint erősítés.

A szakosztály vezetőségében 1980-ban változások történtek, és pedig az eddigi elnököt, Kimle elvtársat, Dohanek Lajos váltotta föl, akit elnökké választottak. A szakosztály vezetőségébe és közben még továbbiakat is beválasztottak, úgy hogy a vezetőség a következő összetételben működött: Dohanek L. elnök, Lóci J. és Varga J. alelnökök, Fáhn P. titkár, Kiss J. gazda, Tartott F. és Németh J. a felnőtt „A” csapat vezetői, Knapp K., Csóka I., Mészáros J., és Ing. Horváth vezetőségi tagok.

A felnőtt „A” csapat káderét az ifjúsági „A” csapat tehetséges ifj. játékosával J. Vrabcéccal egészítettük ki, aki ugyan még nem volt 18 éves, de tehetsége sikeres labdarúgó-karriert ígért.

Galánta határozott lépéssel indult a kitűzött cél felé, harcolt minden pontért és gólért. Természetesen mint minden csapatnak, amely a följutásért harcol, meg vannak a maga jóakarói, de rosszakarói is. Ezeket a sziklazátonyokat nem kerülte el Galánta sem. Bár kulturált játékaival az ellenfelek pályáin is sikereket aratott, gyűjtötte a pontokat, néhány kilengése is volt, amelyet egyik másik játékos pillanatnyi indiszponáltsága idézett elő. A rágalmazási hadjáratnak a betetőzése a modrankai edzőnek A. Kozinkának a nyilatkozata volt, amelyben becstelenséggel rágalmazta meg a Slovan OPP Galánta vezetőit és a mérkőzés játékvezetőjét is. A rágalmazás szerint a játékvezetőnek nem szabadott volna a harmadik döntő gólt elismernie, mert szerinte állítólag a labda nem ment át teljes terjedelmével a gólvonalon. Sajnos ilyen rágalmakkal hagyta magát befolyásolni a kerületi újság sportszerkesztője (Tomáš Kufka, aki egyáltalán nem is látta a mér-

közést) és sértő kommentárt írt, azonban ezt a kommentárt és A. Kozinka edző állítását világosan megcáfolta a fénykép.

A helyzet teljes mértékben már az utolsó előtti fordulóban világgóssá vált, amely után csapatunknak már elégséges és behozhatatlan előnye volt, úgy hogy a Skalica elleni mérkőzés eredményétől függetlenül megnyertük a kerületi bajnokságot. Ezen valóhelyzet ellenére, csapatunk győzelemmel fejezte be a szezont Skalicán és ezzel betetőzte ténykedését a kerületi bajnokságban. A győzelmet és följutást csapatunk 42 pont megszerzésével és 66:30 arányú gólkülönbséggel biztosította be, míg a második helyezett Bánovce 39 pontot szerzett 59:29 arányú gólkülönbséggel, a harmadik Nové Mesto n/Váhom 35 pontot szerzett, 52:25 gólkülönbséggel.

Nagy ünneplésre a nyugatszlovákiai kerületi bajnokság megnyerésekor nem volt idő, mert csapatunk kiválóan szerepelt a Szlovák-Kupaküzdelmekben is. Kerületi méretben a győzelemért vívott küzdelemben újra Skalicával találkozott csapatunk, és kemény, de jó küzdelemben győzedelmeskedett, így 1980-ban mind a kerületi bajnokságot, mind pedig a Kerületi Bizottság kupájáért vívott küzdelmet megnyerte, kettős győzelmet ért el. Ezzel a győzelemmel följutottunk a Szlovák Központi Bizottság kupájáért vívott versenybe, ahol az első fordulóban kivertük Slovenský hodváb Senica csapatát, de a következő fordulóbeli ellenfelünk a tapasztalt DAC Dunaszerdahely ellen nem volt elég erőnk, és a további küzdelemből kiestünk. Ennek ellenére az utolsó 17 év legjobb eredményét értük el. A nemzetközi kapcsolatok keretében csapatunk 2 nemzetközi mérkőzést játszott a Debreceni Kinizsi ellen, előbb 1:1 arányban, majd 1:2 arányú vereséggel.

Ifjúsági csapatunk a kerületi bajnokság 15. helyén végzett.

Divízió és harc a bennmaradásért — bukás

A labdarúgó szakosztály 1980 januárjában megtartott évről közgyűlése megerősítette a vezetőséget az egyes tisztségek szerint és kifejezte teljes bizalmát a csapatvezetésnek is.

Az egyesület közgyűlése új vezetőséget választott és az eddigi elnök Ing. Pollák más feladattal való megbízatás után lemondott az elnökségről. Az egyesület új elnöke Ing. Baumann Štefan, a kultúrház igazgatója lett.

A labdarúgó csapat kettős győzelmét gyorsan el kellett felejtenünk, mert a csapatot fel kellett készíteni a következő összecsapásokra az országos bajnokságban, amely természetesen sokkal igényesebb volt, mint a kerületi bajnokság, mind a játékos-káder, mind az irányítócsapat viszonylatában, akik közül senkinek sem volt semmiféle tapasztalata az utóbbi időben az országos bajnokságból.

Elképzeléseinkkel és terveinkkel szemben, mintha szándékosan összefogtak volna ellenünk az összes objektív és adminisztratív intéz-

kedések. A Szlovák Központi Bizottság határozata alapján három 12 csapatból álló divíziós csoportot alakítottak. Mit jelentett az ilyen létszámú bajnokság? A 11 mérkőzéséből elég egyetlen megingás és a csapat a táblázat alján találja magát. A főiskola tanulmányai befejezése után katonai szolgálatra vonultak be: Benkovics L. Rišňovský J. és Šemetka Cs. Az egyesület hozzájárulásával eltávozott Takáč J., egészségi okokból Rapand J., és később ő is katonai szolgálatra vonult be. Új erősítésként hozzánk jöttek: Szkladányi L., Panyik J., Zsigárdi A. és Fullier.

A nyári előkészületet Debrecenben végeztük el, lényegében jó színvonalon. A jó szervezésről tanúskodott az első két forduló is, amikor is győztünk 1:0-ra Szencen és otthon Vágsellye ellen 2:1-re, így teljes volt a pontszámunk. Talán már ez a tény adott mind a szurkolóknak, mind pedig a vezetőségnek túlzott derűlátást. Sajnos ezeket az eredményeket gyorsan el kellett felejtenünk, mert a további eredmények a táblázat utolsóelőtti helyére voltak csak elegendőek.

A válság betetőzése utolsó otthoni bajnoki mérkőzésünk a Matador Bratislava ellen volt, amelyet 0:4 arányban veszítettünk el. A téli szünet megváltás volt, mind a vezetőség, mind pedig a játékosok számára. Az utolsó helyen való áttelelés nem járult hozzá a játékosok öntudatának, sem a vezetés munkájának a javításához. Ma már, az idő múltával megállapíthatjuk, hogy a vezetőség előbb a nagy optimizmus áldozata lett, míg később tapasztalatlanság mutatkozott meg a sürgős problémák operatív megoldásánál.

A téli felkészülést hegyi környezetben végeztük, de nem teljesítette várakozásunkat, sem a fizikai erőnlét megszerzésében, sem a játékos-kollektíva megerősítésében, valamint a szakosztály vezetősége és a csapatvezetés közötti feszült viszonyt sem oldotta föl.

A tavaszi idényt a hazai pályán kezdtük Szenc ellen 0:2 arányú vereséggel, amikor a legnagyobb ellenfelünk a játékosok idegessége és a játékvezető volt. A további fordulóban ugyan döntetlenre játszottunk Vágsellyén a Dúlo csapatával 1:1 arányban, és elhagytuk az utolsó helyet, de csak rövid időre, mert a következő fordulóban a Komárom elleni 2:2-es döntetlennel és egy csúnya játék után, újra az utolsó helyre estünk vissza, amelyet azután a bajnokság befejezéséig el sem hagytunk. Még az utolsó mérkőzésen a Matador Bratislava ellen felcsillant a remény szikrája, mert az első félidőben 2:0-ra vezettünk Jurík és Butko góljával. A fordulás után azonban a játék képe változott és a 34 éves Wolf 2 és Černý góljával a Matador győzött és így egy évi dicstelen szereplés után a divízióból kiestünk és újra a nyugat-szlovákiai kerületi bajnokságba kerültünk vissza. — Ki tudja meddig?

1981-ben a csapat játékosai a következők voltak: Rapand bevonulásáig, Králik, Halász, Mészáros, Fullier, Szkladányi, Petrovič, Jurík, Vrabc atlépéséig az I. ligás Petržalkába, Sr-

ňan, Meszlényi, Butko, Mojský, Záreczky, Zsigárdi, Pelikán, Gábor és Panyik.

A nyugati divízió végleges táblázata — győztes Matador Bratislava 30 ponttal és 45:22 arányú gólkülönbséggel, utolsó Galánta 16 ponttal és 24:45 arányú gólkülönbséggel. További közvetlen kieső volt Hlohovec és a sikertelen selejtező után Štúrovo is.

Csapatunk ebben az évben is játszott nemzetközi mérkőzést az Újpesti Dózsával 1:2-es eredménnyel. Stadionunkban került megrendezésre a CSSR és NDK közötti nemzetközi ifjúsági mérkőzés 0:0-ás eredménnyel, a mi csapatunk pedig a Szovjetunióban vendégszerepelt Lvovban és a Karpaty Lvov csapatától 1:2 arányban kikapott.

A divízióból való kiesés után az 1981-es nyári időszakban változások történtek, mind a labdarúgó szakosztály vezetőségében, mind pedig a csapatvezetésben. Az eddigi elnököt D. Bollo váltotta föl, és a vezetőségbe új tagok kerültek, mint Danác M. és Králik J., aki azonban rövidesen leköszönt vezetőségi tagságáról.

Az edzői szerződést az eddigi edzővel Ing. M. Lešickývel nem újítottuk föl és őt Pápeš Št. váltotta föl egy sor csapat sikeres edzője és tisztségviselője.

Az 1981/82-es évadban a csapat a kerületi bajnokságban folytatta tevékenységét az újedző és a szakosztály vezetőségének irányításával.

A csapatot elhagyták: Mészáros, Halász, Fullier, Mojský és Gábor. Új erőkkel feltöltött csapatban a következők játszottak: Kuric, Panyik, Hrdlica, Benkovics L., Szkladányi, Petrovič, Hipík, Benkovics K., Rišňovský, Srňan, Šemetka, Hausner, Pokovics, Barczy, Kukki, Benkovics T., Farkas és Tóth B.

Az egyesület vezetőségében az eddigi titkárt Fučík Mihályt, Gál Štefan váltotta föl.

Az 1982 januárjában megtartott évzáró közgyűlésen átszervezték a vezetőséget amelynek elnöke Varga J. lett, alelnökök: Bolla J., Ing. Janus és Ing. Dudás, titkár Pápeš Št., vezetőségi tagok: Vígh F., Mészáros J., Lóci, Fekete Gy., Lefler, Ing. Horváth, Benkovics T., Knapp K.

A felnőtt „A” csapat a különböző akadályok és nehézségek ellenére is felelt a kiesés okozta válságból.

A csapatot elhagyta legjobb lövőnk és egyik legjobb játékosunk Ing. J. Butko és átigazolt a Duslo Šaľa csapatába.

A tavaszi idényben valódi huszárcsíny sikerült, 15 bajnoki mérkőzésből 7-et megnyertünk, 5 döntetlent értünk el és csak 3 mérkőzést veszítettünk el. Ez a sorozat csapatunkat az 5. helyre hozta fel.

A következő 1982/83-as évad őszi idényében felnőtt „A” csapatunk újra meggyengült azokkal a játékosokkal, akik katonai szolgálatra vonultak be, így Kuric is, és ezzel az első számú kapusunk a tehetséges Pinke J. lett, egykori kapusunk fia. Annak ellenére, hogy az „A” csapatba jutáskor még ifjúsági korban volt, megragadta a kínálkozó alkalmat és kitűnő, megbízható kapussá nőtte ki magát.

Az ifjúsági kor betöltése után visszatért csapatunkba az ifjúsági-ligás Szalai Aladár és ki-

egésztette azt. A katonai szolgálatból való visszatérése után egykori kitűnő kapusunk Rapand J. abbahagyta az aktív labdarúgást. Mind ezen nehézségek ellenére csapatunk az őszi idényben a kerületi bajnokság 11-ik helyén végzett.

1983. január 1-ével változások történtek a csapatban: az edző Czafík István, az ifjúsági „A” csapat eddigi edzője, az ifjúsági „A” csapaté: Knapp Károly az eddigi felnőtt „B” csapat edzője, az ifjúsági „B” csapaté Vígh Pál, a diák-csapaté pedig Zsigárdi Sándor, Klempa és Ing. Sedláček, a felnőtt „B” csapaté pedig Srňan A., az „A” csapat vezetője pedig Lefler V. lett.

A felnőtt „A” csapat játékosai a következők voltak: Pinke, Szabó, Benkovics L., Mészáros, Benkovics K., Hipík, Hausner, Pokovič, Rišňovský, Szkladányi, Gál, Vrtík, Tóth és a katonai szolgálatra való bevonulásáig Szalai, Benkovics T. A csapatból elment Kukki I. Jur pri Bratislave csapatába.

A vezetőséget az eddigi tisztségviselők alkották Gál Št. kivételével, aki a Járási Testnevelési Bizottsághoz ment dolgozni, helyette Jung J. lett a titkár. A labdarúgó szakosztály vezetősége az alábbiakból tevődött össze: Varga J. elnök, Bollo, Dohanek alelnökök, Lóci titkár, gazda Ing. Horváth, később Sárközi L., Fekete Gy. és Vígh Fr. főrendezők, vezetőségi tagok: Ing. Dudás, Jeriga, Ing. Sedláček, Pista, Benkovics és Knapp K.

Az egyes csapatok működése váltakozó sikerű volt és az alábbi eredményeket hozta: Felnőtt „A” csapat — 8. hely a kerületi bajnokságban 29 ponttal és 40:54-es gólkülönbséggel. A bajnokságot Hurbanovo nyerte 51 ponttal, 9 pontos előnnyel a 2. helyezett Nové Mesto n/Váhom előtt — fantasztikus gólkülönbséggel 90:20.

Az ifjúsági „A” csapat a 10. helyen 16 ponttal és 26:18-as gólkülönbséggel, az ifjúsági „B” csapat pedig a 11. helyen végzett.

Az 1983/84-es évad az irányító szervek adminisztratív intézkedésével kezdődött. A kerületi bajnokságot 2 csoportra osztották és pedig a dél-keleti és az észak-nyugati csoportra. A dél-keleti csoportba került a Slovan OPP Galánta. Ezt a szétosztást takarékosági intézkedésekkel, főleg az üzemanyag takarékosággal indokolták. Nem a mi hatáskörünkbe tartozik megítélni ennek az intézkedésnek az eredményességét, de hogy ebből az okból megtakarítás nincs, az bizonyítható.

A versenykiírás szabályai szerint a bajnokság befejezése után a csoportok győztesei osztályozó mérkőzést játszanak a följebbjutásért, természetesen ez nem vonatkozik a Bratislava városi bajnokságra.

Czafík edző és a már régi csapatvezetők Kögler és Tartott, Záreczky gyúró és MUDr. Valko orvos vezetésével nyári felkészülésen vettek részt az alábbi játékosok: Szabó, Pinke, Hipík, Benkovics K., Benkovics L., Benkovics T., Lopašovský, Szkladányi, Vrtík, Pokovič, Rišňovský, Rapand, Meszlényi, Szabó, Tóth, Pintér és Horváth.

A csapatot önkényesen elhagyta Szkladányi L. és edző lett Taksonyban (Matúškovo).

A vezetőség a következő tagokból állt: Varga J. elnök, Dohanek és Lóci alelnökök, Fučík M. titkár, gazda: Sárközi, Fekete Gy.: főrendező, Tartott és Kögler csapatvezetők, majd Ing. Knapp, Ing. Dudás, Jeriga, Schmidt M., Lefler, Seres, Kovács vezetőségi tagok. A vezetőségből saját kérésére kivált, hosszú éveken át hasznos és munkakész tagunk id. Knapp Károly. A vezetőségben végzett eredményes munkájáért hálás köszönet illeti.

Az edzői poszton lényeges változás nem történt.

A csapatok az egyes bajnokságokban a következő képpen harcoltak:

Felnőtt „A” csapat a kerületi bajnokság 5. helyén végzett, a felnőtt „B” csapat a járási bajnokság III. osztályában az 1. helyen és kiharcolta a II. osztályba való följutást.

Az ifjúsági „A” csapat a kerületi bajnokság 4. helyén, az ifjúsági „B” csapat pedig a 6. helyen végzett. A diák-csapatnak nem sikerült a kerületi bajnokságba való följutás.

Az 1984-es bajnoki évad befejezése és a helyzet kiértékelése után a szakosztály az 1984/85-ös évadra azt a célt tűzte maga elé, hogy a felnőtt „A” csapat, az ifjúsági és a diák-csapat harcolja ki a felsőbb osztályba jutást. Ennek a célnak lett alárendelve minden érdek és a labdarúgó szakosztály egész tevékenysége.

Az edzői tanácsot Czafik István vezetésével, ifj. Knapp K., Vígh P., Ing. Sedláček és Srňan A. alkották.

A játékos káderekben áttolódások történtek, egyrészt a járásból szerzett új tagok, valamint a csapatok közötti korbelti és teljesítményi alapon történt áthelyezésekkel. Ezek az áthelyezések egészségeseknek bizonyultak és a csapatépítést valamint a játékosok teljesítményemelkedését segítették elő.

A felnőtt „A” csapatot az irányító-csapat vezetésével: Czafik J. edző, Kögler és Tartott csapatvezetők, MUDr. Valko orvos és Záreczky G. gyúró, ebben az összeállításban készítették elő: Pinke, Rapand, Pokovič, Benkovics L., Lopošovský, Hipík, Oláh, Rišňovský, Gál, Kenyeres, Rácz, Szócs, Vrtík, Mészáros, Benkovics K., Benkovič T., és Kuric. A csapatból végleg kiesett Gál, rossz életmódja miatt. Katonai szolgálatra bevonult Szabó J., Futó visszatért Alsószelibe, Tóth átigazolt TJ Patá-ba.

A labdarúgó szakosztály vezetősége az alábbi összetételben dolgozott: Varga J. elnök, a bajnokság befejezéséig és azután a vezetőség tagja lett — Dohanek Lajos alelnök 1985. 7. 1-től, pedig elnök. Lóci J. alelnök, Fučík M. titkár, Sárközi L. gazda, Fekete Gy., Vígh Fr., Kováč, Kögler, Tartott, Benkovič T., Jeriga J., Schmidt M. és Studenka G. vezetőségi tagok.

Az őszi idény megkezdése és az abban való működés a tervek szerint folytatódott és az őszi idény befejezése után az egyes csapatok a következő helyezéseket érték el.

Felnőtt „A” csapat a kerületi bajnokságban 1. hely, ifjúsági „A” csapat KB — 1. hely, diákok a járási bajnokságban — 1. hely.

A szurkolók között a hangulat emelkedett volt és túlságos optimizmus lett úrrá.

A téli előkészület maga sikertelen volt, egyrészt a kedvezőtlen időjárás miatt, valamint olyan kulcs-játékosok, mint Rapand és Hipík sérülése miatt.

A tavaszi idénybeli működésre rányomta bélyegét a csapatok formájának hanyatlása, idegi ingadozásuk — hiányos lelki előkészítésük, valamint a kulisszák mögött történt dolgok.

Az évad végén már kisebb sikereket könyveltünk el, mint annak első részében és végső soron a sporteredmények alapján az alábbi helyezéseket érték el:

A felnőtt „A” csapat a ker. bajn. délkeleti csoportjában 6. hely, a felnőtt „B” csapat a járási bajnokságban 10. hely, az ifjúsági „A” csapat a KB délkeleti csoportjában 4. hely, az ifjúsági „B” csapat a kerületi bajnokságban 6. hely, a diák „A” csapat járási bajnokság győztese, a Diák „B” csapat járási bajnokság 10. hely.

A felnőtt kerületi bajnokságot Zlaté Moravce nyerte ugyan meg, de a selejtezőkön Topoľčanyval sikertelenül mérkőztek és nem jutottak föl.

1984. augusztusában megrendeztük a SZNF ifjúsági kupa-verseny I. évfolyamát kitűnő ifjúsági ligacsapatok részvételével. Csapatunk a 2. helyen végzett, amikor is a döntőben a Spartak Trnava csapatával büntetőrúgásokkal vesztett.

A SZNF ifjúsági kupa II. évfolyamát 1985 júliusában rendeztük meg, ugyancsak kitűnő ifjúsági csapatok részvételével. A kupát a Slovan Bratislava „B” csapata nyerte, míg a mieink a 3. helyen végeztek.

Az 1985/86-os évadot színvonalas nyári előkészülettel kezdtük meg az adott lehetőségek szerint. Mivel stadionunkon került megrendezésre a járási Spartakiád, az egyes objektumok és berendezések nagyméretű javítást és karbantartást igényeltek. Ezeket az egyes épületeken a járási Spartakiád előtt, míg a játszótéren részben a Spartakiád után végezték el.

Az irányító-csapatok változatlan összetételben maradtak és ténykedésüket a kidolgozott harmonogram és munkaterv alapján végezték.

A labdarúgó szakosztály vezetőségében az elnöki poszton történt változás, Varga József személyében, aki lemondott és helyére Dohanek Lajost választották. A többi helyen nem történt változás.

A „A” csapat játékosai ezek voltak Szabados, Meszlényi, Hipík, Lopašovský, Benkovics L., Mészáros, Oláh, Varga, Pokorný, Szabó, Baša, Jónás, Szócs, Szalai, Gál és Hausner.

Felnőtt „A” és „B” csapatunk szereplése az őszi idényben nem volt sikeres és semmiféle reményt nem nyújtottak csapatainknak az élcsoportban való helyezésükre még a legoptimistább szurkolóknak és vezetőknek sem. A felnőtt „A” csapat a táblázat közepén a 7. helyen, a „B” csapat pedig a járási bajnokság II. osztályában az utolsó helyen, reménytelen pontszámmal helyezkedett el.

Jobb volt a helyzet az ifjúsági csapatoknál,

ahol a korhatár megváltoztatása ellenére is, „A” ifjúsági csapatunk a KB 3. helyét szerezte meg és reményteli volt elhelyezése az egész éves versenyben is.

A „B” ifjúsági csapatot ugyancsak korhatár átéptetés sújtotta, de mindezek ellenére eredményesen küzdöttek és végül is az ifjabb ifjúsági kerületi bajnokságában a 13. helyet szereztek meg.

Az idősebb diákok Ing. Mézes vezetése alatt a kerületi bajnokság 6. helyén végeztek.

Az 1986. januárjában megtartott évváró közgyűlés, főleg a szakosztály kedvezőtlen helyzetét, finanszírozását és anyagi ellátását oldotta meg. Nem kis figyelmet szentelt a káderkérdésnek, a politikai-nevelőmunkának, valamint a játékosok, tisztségviselők és alkalmazottak viszonyát a köteleességek teljesítéséhez a kitűzött célok elérése érdekében.

Az újonnan választott vezetőség a következő összetételű volt: Dohanek Lajos elnök, Ing. Hipík és Varga J. alelnökök, Lóci J. titkár, Sárközi L. gazda, továbbá Tartott F., Kögler J., Fekete Gy., Vígh Fr., Benkovič T., Jeriga J., Schmidt M., Popluhár J., Studenka G. vezetőségi tagok, akikből összetevődnek a szakosztály egyes bizottságai is.

Az összes csapat téli előkészülete után, amely az utóbbi évek legszerényebbike közé tartozik, a csapatok a tavaszi, mérkőzésekre ugyanazokkal az irányító-csapatokkal kezdték a tavaszi idényt, mint amelyekkel az őszi idényt befejezték, kivéve a felnőtt „B” csapatot, ahol az edzői feladatot véglegesen Schmidt M. látta el.

Az egyes csapatok a téli időszakban nem lettek felerősítve, sőt az ifjúsági csapattól vendégszereplésre a Spartak Komárnoba távozott első számú kapusunk Nágel.

Az 1985/86-os tavaszi idényben a csapatok a következő helyezéseket érték el:

A felnőtt „A” csapat a kerületi bajnokságban: 7. helyezést.

Az ifjúsági „A” csapat a kerületi bajnokságban: 5. helyezést.

A diák „A” csapat a kerületi bajnokságban: 7. helyezést.

A felnőtt „B” csapat a járási bajnokság II. osztályában: 12. helyezést.

Az ifjabb ifjúsági csapat a kerületi versenyben: 12. helyezést.

A diák „B” csapat a járási bajnokságban: 8. helyezést.

Az iskolai sport-központ diákjai a JB: 6. helyezést.

A felnőtt kerületi bajnokság délkeleti csoportjában a góllövőlista élére a mi csatárunk: Szalay Aladár került 16 góllal.

A labdarúgó szakosztály érdemes tisztségviselői:

Az 1911—1942-es időszakban:
MUDr. Novák (Neumann) Albín, Dr. Halász József, Mandl Oszkár, Eckert Nándor, Bogár Bertalan, Záreczky Vilmos, Horváth János, Politzer

Andor, és Sándor, Weiss Jenő, Slauka György, Wölffel Lajos és Koháry Ferenc.

Az 1945/1970-es időszakban:

Pivovarčí Ludovít, Kubica Rudolf, Hammel Pavol, Kolenčík Štefan és Fučík Mihály 1986-ig, Halász Pál, Minarik Ján, Ščepka Silvester, Kochan Károly, Ing. Danko Ondrej, Prna Michal, id. Schmidt Márton, Nemčíč Vladimír, Melicher Jozef, Gálffy Gyula, Éliás Gyula, Záreczky László, Pekarovič Rafael, Éliás János, Vicena Lajos, Závodský Mihály, Závodský Ferenc, Csizmadia Ferenc, Bukovszky József, Förszter Rudolf, Ševčík Ladislav, Dr. Danko Štefan, Majerník László, Forró László, Ing. Ondreák Štefan, Hradecký Jozef, Kollárovič Zoltán, Ing. Varga Sándor, az egyesület elnöke, Hengertner Jenő és Kiss Imre.

Az 1970—1986-os időszakban:

Banič Ivan, Vígh Frigyes, Szócs Tibor, Gazsó Ferenc, Kostolánsky Eduárd, Ing. Karkuš Štefan, Takács Vince, Kolek József, Leffler Vojtech, Vrabec Július, Baláz Jozef, Krajčí Jozef, az egyesület elnöke, Oberta Jozef, Lóci Juraj, Menyhárt Štefan, Ing. Lenický Rudolf, Kiss István, Ondrus Samuel, Polák Július — az egyesület elnöke, Ing. Kavický Vladimír, Fekete György, Kimle Gejza, Benkovics Tibor, Knapp Károly id., Varga József, Tartott Ferenc, Ing. Baumann Štefan, az egyesület elnöke, Dohanek Lajos, Kögler József, Sárközi Lajos, Schmidt Márton ifj., Kovács Lajos.

Játékosok, akik híressé tették a galántai labdarúgást

Az 1911—1942-es időszakban:

Hromada István, Papanek János, Molnár Gyula, Kolek János, Ferenczi József, Balogh Géza, Heidecker Zoltán, Heidecker Sándor, Stern János, Hegedűs Antal, Nagy Károly, Gottstein Mikuláš, Koháry Ferenc, Barczy Rezső, Majerník József, Hegedűs István, Stern László, Goldstein Dezső, Janega Vojtech, Kováč Ervin, Záreczky Sándor, Fleischmann Ferenc, Éliás Gyula, Fáh Jenő, Förster Rudolf, Zsigárdi Sándor és Polák István.

Az 1945/1965-ös időszakban:

Polák István, Meszlényi Tibor, Králik István, id. Schmidt Márton, Cisár Jozef, Meliška Štefan, Bárdosi László, Ūrge István, Bolček František, Šarmír Škultéti, Hatnančík Pavol, Valenzky János, Hrobárek Antal, Bičan Ladislav, Švec Ján, Szkrutek László, Dobiš Gustáv, Vrábel Štefan, Králik László, Horváth Tibor, Bochna Adalbert, Chudý Pál, Vígh Pál, Balušík Róbert, Pinke Imre, Tabaček Pavol, Bukovszky József, Srňan Anton, Filló József, Majerník László, Bedecs István, Raška Aladár, Žužkovič Alfonz, Andresák Imre, Benkovics Tibor, Kubica Jozef, Párkány Lajos, Haver Lajos, Gödölle, Bossák László, Vavrík Tódor, Holub Tibor, Seres Sándor.

Az 1960—1975-ös időszakban:

Varga Sándor, Hengertner György, Blazsek Béla, Szabó Ferenc, Jakab László, Bosák László, Záreczky Tamás, Záreczky Miklós, Szabó Sán-

dor, Pelikán József, Kubovič Vincent, Bollo József, Hrdlica Rudolf, Kántor Igor, Pintér Imrich, Jurík János.

Az 1970—1986-os időszakban:
Záreczky Gábor, Varga Imre és Péter, Knapp Károly, Hipík László, Meszlényi Károly, Takács József, Hlavaty Karol, Benkovics László, Chatrnuch Kamil, Petrovič Árpád, Duba F., Buttko József, Pelikán József, Hrdlica Rudolf, Vígh József, Mészáros Szilveszter, Jurík Péter, Rišnovský Ján, Meszlényi Tibor, Králik István, Rapand László, Pokovič Ivan, Lopašovský Vladimír, Gál Dániel, Hipík István, Pokorný Július.

Saját nevelésű játékosaink, akik felsőbb osztályú csapatok játékosai lettek:

Králik István
Polák István
Űrge István
Meszlényi Tibor
Švec Ján
Bičan Ladislav
Rihošek Tibor
Záreczky Imre
Chemez Milan
Žužkovič Alfonz
Maxián György
Holub Eduárd
Vach Milan

Polák Juraj
Benkovics László
Rapand Ladislav
Chatrnuch Kamil
Duba František
Vrabec Ivan
Butko Jozef
Hrobárek Árpád
Szócs György
Srňan Jozef
Takács František
Nágel Zsolt

Felnőtt és ifjúsági csapataink edzői az 1911—1986-os időben

Felnőttek edzői:

Hromada István
Heidecker Zoltán
Cisár Jozef
Meliška Štefan
Luknár Jozef
Heidecker Sándor
Potisk Štefan
Fekete Alexander
Šoral Pavol
érdemes sportmester
Vičan Michal

Ing. Steiner Jozef
Jankech Imrich
Űrge István
Meszlényi Tibor
Kadlec Štefan
Srňan Anton
Czigler Sándor
Hrablík Jozef
Czafík István
Ing. Lešický Milan
Pápeš Štefan

Ifjúsági edzők:

Kolenčík Štefan
Zsigárdi Sándor
Knažík Vincent
Polák Ján
Szász Ernest
Ing. Karkuš Štefan
Ing. Mézes Alexander
Czigler Sándor
Vígh Frigyes

Pintér Imrich
Ing. Kubalec Ján
Knapp Károly
Klempa Ladislav
ifj. Schmidt Márton
Ing. Sedláček Michal
Kelecsényi Dezider
Kravárik Miloš
Kováč Michal

— ♦ —
Így látták a galántai szervezett labdarúgás hetvenöt évét ezen kiadvány szerzői, amely ténydokumentumokon alapszik, a hozzáférhető hiteles anyagok erejéig, amelyeket azonban az adatok további elérhetetlensége és az eltelt hosszú idő miatt, tovább pontosítani nem lehetett.

Ezért ezen kiadvány szerzői köszönetet mondanak az összes egykori labdarúgónak és tisztségviselőnek, akik jóindulatú készségükkel, közvetlen közreműködésükkel, fénykép-anyag kölcsönzésével és tanácsaikkal segítették a TJ Slovan NV labdarúgó szakosztálya politikai-nevelési bizottságának munkáját ennek az igényes kiadványnak: a galántai labdarúgás 75 évének feldolgozásában.

Külön és névszerint köszönetet mondunk Ferenczi Józsefnek, Papanek Imrének, Králik Istvánnak, Űrge Istvánnak és Srňan Antonnak, és további segítőkész polgártársaknak.

Az élet nem állt meg, telt az egész 75 év alatt is és tartalommal töltötte meg labdarúgásunk gazdag történetét.

Emlékeztünk és megírtuk, hogy az évek múlásával ne vesszen el emlékeinkből olyan sok szép, értékes és lényeges múltunkból.

Az évek hosszúk és nem fejeződnek be, hanem mint hosszú arany-fonal húzódnak a végtelenbe. Arról van szó, hogy minden jót és becsületeset szívesen emlékezetünkben tartunk, és közös erővel küzdünk a jóért, a haladásért és szocialista társadalmunk fellendítéséért, úgy hogy hiánytalanul teljesítsük a CSKP XVII. pártkongresszusának határozatait a szocialista sport és testnevelés építése terén.

A szerzők

A galántai szervezett labdarúgás 75 éves jubileuma alkalmából 1986. július 13-án LABDARÚGÓ TORNÁT rendezünk a stadionban nemzetközi részvétellel.

A torna résztvevői:

1. **TBSC Tatabányai Bányász** a MNK I. NB résztvevője
2. **TJ-DAC Dunaszerdahely** — a csehszlovák I. liga résztvevője
3. **TJ-AGRO Hurbanovo** — Szlovák nemzeti liga résztvevője
4. **TJ Slovan NV Galanta** — a Nyugat-szlovákiai kerületi bajnokság résztvevője

TBSC — Tatabányai Bányász a MNK I. NB résztvevője

A Tatabányai Bányász labdarúgói 1985-ben ünnepelték egyesületük és labdarúgó szakosztályuk fennállásának 75. évfordulóját.

A TSC megalakulásának dátuma 1910. 2. 6. Már fél évvel ezután átadták használatra a labdarúgó pályát és augusztus 21-én játszották rajta az első mérkőzést a Győri Egyetértés csapatával, amelyet 2:1 arányban nyertek meg. Már az 1911/12-es bajnoki évadban a TSC megnyerte a kerületi versenyt.

Az első világháború alatt pangás állt be és 1920-tól kezdődően a kerületi alsóbb osztályokban játszottak váltakozó sikerrel.

A felszabadulás után az 1945/46-os évadban megindult a labdarúgás föllendülése és a megyei bajnokság megnyerése után följutottak a Nemzeti Bajnokság I. osztályába.

A legsikeresebb évek a következők voltak:
1957/58 (4. hely)
1961/62
1963/64
1971/72

A legnagyobb sikert az 1980/81-es évadban érték el, amikor az NB 2. helyén végeztek. Ebben az évben egyetlen budapesti csapat sem győzött a Tatabánya ellen és az 1981/82-es évadban a 3. helyen végeztek.

Az 1985/86-os évadban a csapat a 7. helyen végzett, már az új edző, Temesvári Miklós vezetése alatt.

A kupamérkőzések közül a legnagyobb sikert a Középeurópai Kupában érték el, ahol az 1972/73-as évadban elnyerték a kupát.

Kétszer vett részt a csapat az UEFA Kupában, amelyben az 1981-es évben a híres Real Madrid verte ki őket és 1982-ben a St. Etienne csapatával nem tudtak megbírkózni.

A nemzetközi labdarúgó életbe 1957-ben kapcsolódott be a csapat, amely 3:1 arányban legyőzte az akkor verhetetlennek tartott FC Nürnberg csapatát. Továbbá a Szovjetunió, Lengyelország, India, és más országok csapataival mérköztek.

1968-ban résztvettek egy Közel-keleti túrán és pedig Libanonban, Szíriában és más arab országokban játszottak.

1962-ben résztvettek a Rappan-kupában, amelyben a magyar csapatok közül a legeredményesebbek voltak. Az elődöntőben a Slovan NV Bratislava győzedelmeskedett fölöttük. Összesen eddig 300 nemzetközi labdarúgó mérkőzést játszottak le, váltakozó sikerrel.

A csapat játékosai: Hermenn, Horváth, Lakatos, Tepszics, Emmer, Kiss J., Gróf, Dombai, Kiprich, Fejes, Udvardi, Schumann, Schmidt, Dupai, Fischer, Fükö, Nagy P., Harmath és Vincze.

Edző: Temesvári M., segédedző: Gerencsér, orvos: Dr. Horváth, gyűrő: Pöcze, a labdarúgószakosztály elnöke: Majtán, technikai elnök: Szabó György.

DAC — Poľnohospodár Dunajská Streda — a csehszlovák I. liga résztvevője

A Csallóköz metropolisa joggal büszke labdarúgó múltjára, hiszen már 1904-ben megalakult az első szervezett sport-klub a városban DAC néven, vagyis Dunaszerdahelyi Atletikai Club.

A szervezett labdarúgás a városban állandóan létezett, de a szurkolóknak nagyon sokáig kellett várniuk az első sikerekre. 1953-ban a csapat a bratislavai körzet I. A osztályú bajnokságát nyerte meg. A DAC csak az 1968/69-es bajnoki évadban küzdötte föl magát a nyugati divízióba, de csupán két évadra.

További két évig tartott, míg a csapat újra bejutott a divíziós csapatok közé. Az első két évben a 7. helyet foglalták el és ekkor kezdtek lerakni a mai labdarúgócsapat alapjait.

Az 1979/80-as évadban a csapat 10 pont előnnyel jutott föl a Szlovák Nemzeti Ligába. Mint a SZNL újonca hosszú ideig a táblázat felső felében helyezkedett el. Ezen tapasztalatok után támadást kezdtek a magasabb helyek elérésére. Sokáig lépést tartottak a Dukla Banská Bystricával, csak a tavaszi idényben maradtak alul.

Hasonlóképpen történt ez az 1983/84-es évadban, amikor megint a 2. helyen helyezkedtek el a ŽTS Petržalka mögött.

Ezen tapasztalatok után a csapat megkezdte felkészülését az 1984/85-ös évadra azzal a céllal, hogy kiharcolják az összállami I. ligába való följutást. Ezt végül is siker koronázta és a bajnokságot 5 pontos előnnyel nyerték meg a Plastika Nitra előtt.

A mérleg: 19 győzelem, 6 döntetlen és 5 vereség, a gólkülönbség: 60:21.

Egyesületi színek: sárga-kék.

A szakosztály tevékenységét 12 tagú vezetőség irányítja.

A csapat játékosai: Veselý, Červeňan J. kapusok, továbbá: Liba D., Kapko J., Krištof K., Šrámek L., Siposs V., Leško D., Neshyba J., Mu-

cha P., Hodúr J., Michalec P., Kalmár L., Hesek J., Bertalan G., Ing. Tóth L., Majoros Gy., Audi Gy., Bartos P., Medgyes J., Dražkovič P. és Lavracký J.

Edző: Pecze Károly, segédedző Abraham D., orvos: MUDr. Stadrucker A., gyúró: Simonics J., LSZO elnöke: Ing. Šonta J., alelnökök: Nagy J. és JUDr. Dömény G., titkár Vígh J.

Agro Hurbanovo labdarúgó szakosztálya az I. Szlovák Nemzeti Liga résztvevője

Az I. Szlovák Nemzeti Ligát játszó Agro Hurbanovo, 1923-ban alakult, amikor az első tizenegy kifutott a város közepén lévő pályára. Kezdetben az ógyallai labdarúgók a környékbeli falukkal, községekkel játszottak, amikor Európában kitört a háború, s a labdarúgó-csapat szétesett.

1945-től a járási bajnokságban játszottak, majd a későbbi években váltakozón a járási és a kerületi bajnokságban szerepeltek. Később az ŠK Stará Ďala (Ógyalla) előbb Sokol, majd Dynamo, Slavoj, ČH, 1973-tól Stavbár, amikor is egyesült a Družstevník Zelený Háj együttesével. Az egyesület 1979-óta az Agro Hurbanovo nevet viseli.

Az ógyallai labdarúgás legjelentősebb éve az 1979/80-as évad volt, amikor Kádár J. vezetésével a kerületi bajnokság I. A osztályában játszottak. Eredményeikkel és teljesítményükkel az első helyen végeztek és följutottak a kerületi bajnokságba. Ettől a bajnoki évadtól kezdődően a labdarúgók a következő bajnokságokban szerepeltek:

Kerületi bajnokság: 1980/81 mint a KB újonc 2. hely; 1981/82 kerületi bajnokság 3. hely; 1982/83 kerületi bajnokság 1. hely.

II. Szlovák Nemzeti Liga: 1983/84 mint újonc 5. hely; 1984/85 a II. SZNB 1. hely.

I. Szlovák Nemzeti Liga 1985/86 az I. SZNL újonc őszi idény 7. hely.

Az egyesület színe: sárga—zöld.

Jelenleg a csapat játékosai: Fišan Št., Bilko V., kapusok, továbbá: Bachratý P., Bachratý M., Poruban P., Srňanský M., Duba F., Krško J., Gendiar R., Halasi F., Levčík J., Weiss V., Tóth Št., Hraška L., Habara St. Herda J., Varga E., Višňovský A., Diheneščík.

Edző: Anton Drgoň, segédedző: R. Filoga

Elnök: Rudolf Poništ, titkár: Ing. Pieta H., csapatvezető: Drga J.

OKRESNÝ PRIEMYSELNÝ PODNIK GALANTA

V á ž e n í z á k a z n í c i :

OPP Galanta poskytuje v rámci nášho okresu služby v týchto oboroch:

- K O V O** — zámočnicke práce — na zákazku, brány, ohrady, ústredné kúrenie a plynoinštalácie do rodinných domov.
- D R E V O** — zhotovenie dreveného nábytku na zákazku, detský nábytok, čalúnené súpravy.
- E L E K T R O** — elektroinštalačné práce do rodinného domu, opravy rádia, televízory, práčky.
- K O Ź A** — výroba dámskej a pánskej obuvi.

Vaše zákazky vybaví zákazkové oddelenie OPP Galanta.

MED ZDROJ ZDRAVIA A SILY

DRUŽSTEVNÝ OBCHODNÝ A VÝROBNÝ ODBOROVÝ PODNIK ZVOLEN, ODŠTEPNÝ ZÁVOD
MEDOS GALANTA

dodáva do maloobchodnej siete štátneho a družstevného obchodu:

med vo vaničke — porciovaný	30 g
med v skle	500 g
med medvedík	320 g
med s materskou kašičkou	250 g
med s 5 % obsahom prírodného peľu	250 g
rastlinný peľ v dražé	50 g
med s propolisom	250 g

Reštaurácie, podnikové riaditeľstvo, Galanta

Navštívte naše zariadenia

Reštaurácie, podnikové riaditeľstvo Galanta, poskytujú reštauračné, spoločensko zábavné a doplnkové služby na ôsmich miestach okresu, prostredníctvom 26 prevádzkových jednotiek.

V tomto roku oslávi podnik 20. výročie svojho založenia. Za túto dobu prešiel rôznymi štrukturálnymi zmenami až po doterajší stav, kedy dosahuje ročný maloobchodný obrat 75 mil. Kčs.

služby Vám ponúkame v týchto zariadeniach:

ubytovacie:

hotel Hutník Sereď

stravovacie:

reštaurácia Bystrica Galanta

bistro Koruna Galanta

reštaurácia Koral Šaľa

bistro Kazačok Šaľa

hotel Hutník Sereď

reštaurácia Slovan Sereď

rešt. vináreň Pod vežami Vlčany

Čárda pri starom mlyne Trnovec n/V.

spoločensko zábavné:

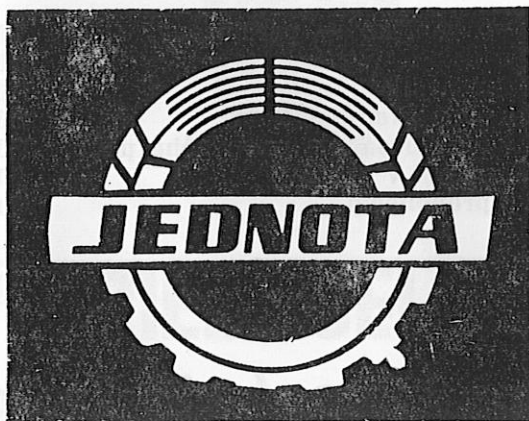
reštaurácia Šport Sládkovičovo

reštaurácia Bystrica Galanta

bistro Kazačok Šaľa

hotel Hutník Sereď

V menovaných závodoch pripravíme pre Vás rôzne akcie, svadby, bankety, promócie a i. Srdečne Vás pozývame do našich zariadení a želáme Vám príjemné posedenie.

JEDNOTA, spotrebné družstvo, GALANTA

Je tu čas výletov a dovoleníek. Áno, i na to sme pamätali. Pri návšteve galantského okresu nezabudnite navštíviť naše družstevné závody reštauračného stravovania:

- Termálne kúpalisko v Kráľovej pri Senci,
- Motorest Kolienko pri Pate,
- Reštaurácie v Dolných Salibách, Horných Salibách, v Tešedíkove,
- Hotel Družba v Galante,
- Hotel Kaskády v Únovciach,
- Hotel Centrál v Šali.

Naše družstevné závody Vám ponúkajú bohatý výber špecialít z rýb, hydiny a diviny, ako i široký sortiment nealkoholických nápojov.

Pri Vašich návštevách galantským okresom navštívte Obchodný dom v Seredi, nákupné strediská v Dolných Salibách, Horných Salibách, v Šali a v Tešedíkove.

Nezabudnite navštíviť družstevné zariadenia v okrese Galanta.

Tešíme sa na Vašu návštevu — budete k spokojnosti obslužení.

KOMUNÁLNE SLUŽBY OKRESU GALANTA

NOSITEĽ VYZNAMENANIA „ZA ZÁSLUHY O VÝSTAVBU“

PRÁČOVNE A CHEMICKÉ ČISTIARNE

niekoľkonásobní držitelia znakov kvality v rokoch 1976-1983

PONÚKAJÚ

práčovnicke a čistiarenské služby v novovybudovanej priemyselnej práčovni a čistiarni v Galante, zariadenej najmodernejšou technikou a v ostatných závodoch prania a čistenia:

- pranie bielizne a čistenie textílií
- žehlenie doma vypranej bielizne, doma vypraných textílií
- opravy a úpravy bielizne a šatstva
- doúpravnicke služby po chemickom čistení
- čistenie kobercov
- v rámci zriadeného strediska prania, čistenie a opravy pracovných a ochranných odevov pre socialistické organizácie poukážkovým systémom
- donášku vypranej bielizne, vyčistených kobercov do bytu zákazníka

VČASNOSŤ - KVALITA - VAŠA SPOKOJNOSŤ

ZÁPADOSLOVENSKÉ NÁBYTKÁRSKE ZÁVODY, N. P., ZÁVOD 03 GALANTA

prijme do zamestnania:

vyučených stolárov
členov ZS
pomocných robotníkov
murára

Bližšie informácie poskytne oddelenie kádrovej a personálnej práce závodu, telefón 46-51 kl. 14

STS, n. p., GALANTA

prijme v II. polroku 1986:

- opravárov poľnohospodárskych strojov
- elektromontérov
- bagristov
- zväračov
- traktoristov

Vytlačili Západoslovenské tlačiarne n. p. Bratislava, prevádzkareň 48 Galanta — Rukopis neprešiel jazykovou úpravou — Povolené OK ONV Galanta pod č. 21/1986.

A Galántai nyomda a szövegben előforduló stilisztikai és nyelvi hibákért nem vállal felelőséget.